

گه نجه ئازاکه ی سهر جۆلانه که

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی رۆشنیبری

*

خاوه نسی ئیمتیاز: شهوکه ت شیخ یه زدین

سه رنووسهر: به دران شه هه مه ده هه بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، گه ره کی خانزاد، هه ولیتر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

گه نجه نازاکه ی سهر جۆلانه که

هه لېژاردە يە ک له کورته چيرۆکی بيانی

وه رگيرانی له ئینگلیزی به وه

شیرزاد هه سەن

ناوی کتیب: گه نجه نازاکه ی سهر جۆلانه که
بابەت: هه لېژاردە يە ک له کورته چيرۆکی بيانی
وه رگيرانی له ئینگلیزی به وه: شیرزاد هه سەن
بلا و کراوه ی ناس- ژماره: ۲۲۵
دهر هینانی هونهری: به دران نه حمەد هه بیب
دهر هینانی بهرگ: ناس نه کرەم
خۆشنووسی بهرگ: محەمەد زاده
هه له گری: شیرزاد فه قی ئیسماعیل
هه له گری سهر کۆمپیوتەر: دلا وەر صادق نه مین
سهر پەرشتیی کاری چاپخانه: ناوهره حمانی حاجی مه محمود
چاپی به که م: هه ولیر- ۲۰۰۳
له کتیبخانه ی بهر یوه به رایه تیی گشتیی رۆشنبیری و هونهر له هه ولیر، ژماره
۳۹۰ ی سالی ۲۰۰۳ ی دراوه تی

دانشتن

ٹیچ. جہی. فرانسیس

بہ یانی ہو کہ ژنه و پیاوہ لہسہر پتیبلیکہکانی بہردہمی خانویہک دانشتیبون، بہدریژایی ٹہو رۆژہ دانشتن، لہوہ نہدہچوو بچولتین.

کابرای خاوهن مالّ بہردہوام سہرہتاتکتیی بو... جیتی بہخوی نہدہگرت، لہ پشت دہرگای شووشہبہندی حہوشہکہوہ زوو زوو تی رادہما... لیبان ورد دہبۆہ.

تاریک داہات و ٹہو ژن و پیاوہ ہہر نہرۆیشتن. کابرا سہیری پتہ ہات و لہ خوی دہپرسی: ٹاخۆ کہی نانیاں خواردوہ؟ کہی نووستون؟ کہی ہندی کارو پتیبوسی خویان نہنجام داوہ؟

کہ بہیانی گزنگی دا ٹہوان ہہر لہوی دانشتیبون، بی ٹہوی گوی بدہنہ ہہتاو و باران.

سہرہتا ہہر بہتہنہا دراوسی نزیکہکان ہاواربان لی ہہلسا: ٹہوانہ کین؟چی دہکہن لہم دہورویہرہ؟

کابراش وہک ٹہوان نہبہدہزانی.

پاشان دہرو دراوسی دووری خوار جادہکەش کہوتنہ ہاوار و سۆراغ، ہہتا ٹہو خہلکانہش کہ بہویدا تیبہرین و ٹہم جووتہیان بینی، دہیانپرسی: ٹہوانہ کین؟

کابرای خاوهن مالّ زۆر باش گوپی ہہلخست: بہلام ٹہو ژن و پیاوہ نقہیان نہدہکرد و بیدہنگ دانشتیبون.

وای لی ہات لہ ہہمو لایہکہوہ پرسیاربان لی دہکرد و سۆراغی ٹہو دوو کہسہیان لی دہپرسی، سہدہہا تہلہفوننی بۆکرا، ہہر ہہموو شار وروژا، ہہر لہ خہلکی غہریہوہ تا دہگا بہ قہشہکانی شار و خاوهن پیشہکان و دوکاندار و نووسہر و پیاوانی ماقوول و بی کہلک و بی دہرہتانہکان، بگرہ ٹہو پۆستہچیہش کہ دہبی نامہکان بگہیہنی بہو خہلکہ کہوتہ سہر خہم و سۆراغی ٹہو ژن و پیاوہ، چونکہ دہبو بہو ناوہدا چہندین جار تیبہری.

کہ کابرای خاوهن مالّ ٹہو ہہموو ہہلایہی بیست... ناچار... دہبوو شتیک بکات.

دوآجار کابرای خاوهن مالّ لیبان چوہ پیش و داوای لی کردن کہ ٹہو بہردہمی مالّہ جی بیلن و برۆن.

ژنه و پیاوہ ہیچیان نہوت. ہہروہکو خویان دانشتیبون. بی باکانہ رامابون... تیرامان و ہیچی تر... ٹہبلہق بوون و ہیچی تر.

پتی وتن کہ ٹہگہر نہرۆن پۆلیسیان بۆ بانگ دہکات.

پۆلیس ہات و قسہی زۆری بۆ کردن و سہبارہت بہہندی ماف و سنووری سہرہستی زۆری رست، ہہر بہ ماشینی پۆلیس دووری خستہوہ.

ہہر بۆ بہیانی رۆژی ٹاینده و بہیانی زوو لہ جتی جارن، لہسہر پتہ بلیکہکانی بہردہمی مالّہکہ دانشتہوہ.

ٹہمجارہیان پۆلیس پتی وتن کہ بہرہستی زبندانی دہکرتین گہر بہندیخانہکان پر نہبوین. ہہر چہندہ پۆلیس ٹہو بہلینہشی دا کہ لہسہرہیانہ شوینیک بۆ ٹہو دووکہسہ بدۆزنہوہ، بہتایہتی گہر خاوهن مالّ سوور بی لہسہر ٹہوہ.

کابرا بہ پۆلیسی وت: «ٹہمہیان گرفتی خۆتانہ».

پۆلیسہکہ پتی وتہوہ: «نہخیر... ٹہمہیان کیشہیہکہ کہ پروبہرووی تۆ بۆتہوہ... بہلام دوآجار ٹہو ژن و پیاوہیان لہگہلّ خویان برد و رۆیشتن.

کاتی خاوهن مالّ بۆ بہیانیبہکہی جارتیکی تر سہیری سہر پتہ بلیکہکانی بہردہمی خانوہکہی کرد، بینی ژنه و پیاوہ وہک جاری جارن بی دہنگ لہسہر قالدہرمہکان دانشتیبون، ہہموو رۆژیک و بۆ چہندین سالّ ٹہو ژن و پیاوہ لہوی دانشتن، چہندین زستان ہاتن و رۆیشتن، کابرا چاوہرپی ٹہوہ بو کہ ہہر ہیچ نہبی... رۆژیک دی سہرما بیانکوژی.

بہلام کابرای خاوهن مالّ بہو داخ و حہسہرہتہوہ مرد. پیاویکی بی کہسوکار و خزم و دۆست، ہہر بۆیہ خانووکہ بو بہ ہی شارہوانی.

ٹہو کاتہی شارہوانی ہہرہشہی لہو ژن و پیاوہ کرد کہ ٹہگہر سہر ٹہو پتہ بلیکانہیہ جی نہہیلن خہراپیان لی بہسہر دی، ہہر ہہموو خہلکی شار و دہرو دراوسی سکالانامہیان دژ بہو ہریارہی شارہوانی پیشکەش کرد: لہ پاش دانشتینیکی وا دوورو درپژ ژنه و پیاوہ ہہقی خویانہ بینہ خاوهنی ٹہو خانوہ میراتیہیہ.

دواجار خاوهنی سكالانامهكان داواكهيان بردهوه، ژنه و پياوه بوونه خاوهنی خانووی خوځيان.

بو بهيانی رږڅی دواتر بههزارهها ژن و پياوی غهريب و نه ناس له همموو كووچه و كولا نه كانی شارد له سهر پي بليكه كانی بهردهمی خانووهكان دانيشتييون.

* چيرځکی (دانيشتن) پتر دهچيته خانهی كورتيله چيرځك كه پتر وهك نه زمونی نووسه رانی نه مهربكا له بره ودايه.

خانوو هيرمي

گی . دی . موپاسان

من شيتی دونيای شيتته كانم، نهوان جوړه بنياده ميكن كه له نيو دونيایه كي پر له خهونی سهرير و سهره ردا دهژين... جيهانتيكي سبجراوی و پر له نهفسون... جيهانتيك كه نيتمه پهی پي نابهين... تا لهويدا ههر چيهه كي له سهر نه م زهوييه ديويانه، همموو نهو شتانهی كه حهزيان پي كرووه... ههرچيهه كي كه كروويانه... سهرله نوځ و بهخه يال بو نهوان دهژييته وه... له جيهانتيك دوورو بهدهر لهو ياساپانهی كه دونيای نيتمه بهرپتوه دهبن و يان بيرو هوڅی مرؤف يه خسير دهكن.

بو نهوان شتيك نييه ناوی مه حال پي، همموو شتيك دهشي و دهبي، دونيای ديو و خيو و جنوكان دونيایه كه ههيه، شته ههره ناسروشتی و له عهقل دووره كان زور ناساييه و بهرجه ستن.

مهنتيک: بهريه ستيكي كون، عهقل: ديوارتيكي كون، ههستي درست: په رڅيني كوني ميشك... نه مانه همموو تيك دهشكين و وردوخاش دهبن، به حوكمی خه يال ناميتن و له ناو دهچن... همموو شتيك له نيو جيهانی شيتته كاندا بهرله لالو سهر بهست و نازاده، رووه دونيایه ك كه مهمله كه تي فانتازيا و خه ياله و هيچ سنور و ديوار و بهريه ست و تخووبيكي تيا نييه، لهويدا به باز و شهقاوی نهفسانه يي به تاو مل ده نين بي نهوهی هيچ كوڅپ و ته گه ربه ك پتيان پي بگرځي، بو نهوان همموو شتيك شياوه، همموو شتيكيكيش دهشي بقه ومي. زور به ناسانی و بي هيلاك بوون به سهر همموو كاره ساتيكد زال دهبن، همموو كوڅپيكيك تهخت دهكن، به همموو هه ورازتيكد سهرده كه ون، به حوكمی خه يال و به ته نهها مهيل و هه وه سيك گهر بيانه نوځ دهبنه مير و شازاده و نيتمپراتور، ده توانن ببنه خاوهنی همموو گه نجينه كانی دونيا، همموو شته به به هاكانی ژيان، چي خوڅه تامی دهكن و دهيجيژن، ده توانن بو همميشه به هيتز بن، همميشه جوان و قه شهنگ، همميشه جحيل و لاوچاك... همميشه خوڅه ويست. له نيو همموو بوونه ودره كانی سهر نه م زهوييه ته نهها نهوان شاد و به كه يفن... چونكي بو نهوان نه واقيعه ي نيتمه چي تر بوونی نابي. من حه زده كه م به نيو بيرو خه پالياندا سهر بكم، ورد بيمه وه پروانم وهك كه سيك رووه قوولا يي خه رهنديك سهر خواركاته وه كه ههر خوا خوځی دهزانی گيژنه ي چ چه ميك تيايدا كه ف دهچري... كه سيش نازانی له كوتوه

دئ و پرووه کوئ سهر هلده گری.

ولهی بۆ ئیمه چ که لکی ههیه سه ره سه ره ئه و خه رنده دا بگری که نه زانین ئه و چه مه که فچه پر له کوپوه سه رده کا و تیبی ده کا ته وه کوئ. به هه ر حال ... ئه مه بیان به ته نه ها چه می که ... یه کی له و چه مانه ی که به نوپۆی نیوه پر خوره ی دئ... بینینی شیکی زۆر که مان فیر ده کا.

چوونه نیو می شکی ئه و شیتانه که لکی ئه و تووی نییه ، چونکی له حه قیقه تدا ، سه یرو سه مه ره ترین بیرو بۆ چوونیان ئه وه یه که ئیمه ش ده ر حال پیتی ئاشنا ده بین... ته نه ها له به ر ئه وه سه یه ره که عه قل حوکمی به سه ردا نه کردوون و کلبل دراین ئه و جۆگه له به ی که به پیچ و لوول ده روا بۆ به پیتی سه رسامین چونکه نازانین سه رچاوه که ی وا له کوئ. بیکومان پارچه به رد پیک له شوینی خۆی بله قی و بکه ویتنه ناوی به سه بۆ ئه وه ی گیزنه نه دروست بئ. ویرای ئه وه ش... هه موو شیتنه کان، تیکرا، سه رسامم ده کن، هه می شه هه ز ده که م بچه وه لایان، به ده ست خۆم نییه و که مه ندکی شی نه ی نییه کی زۆر ساده ی ئه و شیتانه م.

ولهی رۆژیکیان، چووم و سه رم دا له یه کی له شیتخانه کان، ئه و دکتۆره ی که له گه لمان بوو وتی: «وه ره... ئیستا به زمیکی زۆر سه یرت پیشان ده م».

پاشان ده رگای ژوورپکی چکۆله ی کرده وه که ئافره تیکی ته مه ن چل سالی ، هیتشا شوخ، له سه ر کورسییه کی باسکدار لیتی دانیشتسوو، بئ ئه وه ی چا و بتروو کیتی له ئاوینه یه کی بچکۆله وه له ده م و چاوی خۆی ورد ده بۆوه .

هه رکه ئیمه ی دی هه ستایه سه ری، پرووه ئه وه پیری ژووره که رای کرد تا ئه و سه ریوشه بیتی که له سه ر کورسییه ک که وتبوو، ورد و په رۆشانه ده م و چاوی خۆی پین شاره وه ، پاشان گه راپه وه ، هه ر به سه ر له قاندرن وه لامی سلاوه که ی ئیمه ی دایه وه .

پاشان ده کتۆره که پیتی وت: «ئه م به یانییه چۆنیت...؟»

ئافره ته که ئاخیکی قولی هه لکیشا.

«ئوه... نه خۆشم... دکتۆر... ئه م په لانه ی سه ر پرووم تا دئ خه راپتر ده بن».

پزیشکه ش به زمانی وه لامی دایه وه وه ک بیهوئ قه ناعه تی پین بکا- «نا... نا... من دلنیات ده که م که به هه لده دا چوویت».

ئه م لیتی نزیک بۆوه تا به چیره وه پیتی بلتی: «نه خیر... من دلنیام، هه ر ئه م به یانییه ده په لاه ی ترم ژمارد،

سځ دانه یان له سه ر لاپروومه تی راسته م، چوار په لاه ش له سه ر لاپروومه تی چه م، سیبانی ش وا به سه ر نیو چه وانه . ئای که ترسناکه... ترسناک. ئیستا ناویرم خۆم به که س پیشان بده م... بگره کوره که شم... نا نه خیر... هه تا ئه ویش... هه زناکه م مبینی... ته وا و من لی بوومه وه... ئیتر به درپژایی ژیانم ده م و چاوم شیوا و... ناشیرین بووم... من تیا چووم».

خۆی به ردا په وه ناو کورسییه که و دایه پر مه ی گریان . پزیشکه که کورسییه کی راکیشا و له ته نیشتییه وه دانیشت، به ده نگیکی نه رم و نیان و بۆ دلنه وایی پیتی وت: «وه ره پیتی... با سه یری که م... من دلنیات ده که م که هه یچ نییه . به یه ک تۆز گه رمی... هه ر به حال ئوتووی که م یه ک په لاه ی پتیه نامیتی».

بئ ئه وه ی ورته له ده می بیته ده ری سه ری با دا.

پزیشکه که ویستی ده ست بۆ سه ریوشه که ی به ری، که چی ئه م زۆر به توندی به هه ردوو ده ست سه ریوشه که ی گرت... به راده یه ک په نجه کانی سه ریوشه که یان کون به ده ر کرد.

پزیشکه که سه ره له نوئ ویستی رینمایی و دلنیای بکا ته وه .

«ئیستا... لیم وه ره پیتی... تۆ چاک ده زانیت که من هه موو جار پیک ئه و په لاه ناشیرینه له سه ر رووت لاده به م... خۆت ده یبینی که من دهستم لی دا هه یچی پتیه نامیتی. گه ر پیشانی نه ده ی ناتوانم چاره ت بکه م».

له ژیر لیوه وه وتی: «پر به دل هه ز ده که م دیسانه وه سه یریکی بکه ی... به لام من ئه و پیاوه ناسم که له گه لتایه».

«ئه ویش هه ر پزیشکه ، ده توانی له من چاکتر چاره به کت بۆ بدۆزیته وه»

پاشان سه ریوشه که ی لادا و رووی وه ده رکه وت، به لام ترس و شه رمی ئه وه ی که ده یبین وای کرد به رملی و تخوویی به خه ی کراسه که ی سوور هه لبه گه ری. چاوه کانی داگرت، جارئ به راست و جارئ به چه پدا رووی وه رگیترا، ده یوست له نیگای ئیمه رابکات، زمانی ته ته لاه ی کرد و وتی: «ئوه... من خه فه ت ده خۆم و ده تلیمه وه که لیده گه پیم به م شتیه یه مبین... ترسناکه... وانیه... ئاخۆ وانیه...؟»

به وه پیری سه رسامیه وه تیم روانی چونکه هه یچ عه یبیکم به سه ر روخسارییه وه نه دی، نه په لاه یه ک، نه ماکیک، نه نیشانه یه ک، نه جئ برینیک.

رووی له من کرد و بئ ئه وه ی سه ر هه لبری، هیتشا چاوه کانی به ردا بۆوه... پاشان پیتی وتم: «له کوره که مه وه تووشی ئه م ده رده بووم... ئاخ من به دیار ئه وه وه ئیشکم گرت

و چاوه دپیریم کرد، ئەوم نەجات دا و خۆم ئاوا شیتوام و ناشیرین بووم، من جوانی خۆم بە کورپە بەستە زمانە کەم بە خشی... ئی... ئەرکی خۆم بە جی هینا... ویژدانم ئارامە... ئەگەریش دەتلیتمەو ئەو هەر خوا دەزانن و بەس...!

پزیشکە کە فلچە بە کی باریک و رەنگ ناوی لە بەر باخەلی دەر هینا و پیتی وت: «لیم گەری... هەر ئیستا عیلاجی دەکەم».

ئافەتە کە لاروومەتی راستە ی درخست، ئەویش لە سەر خۆ و بە نەرمی فلچە کە ی پیندا هینا هەر وەک بلیتی رەنگیک یان بۆیاغیکی ناسکی لە سەر پەرت کا، هەمان دەستور بۆ روومەتی چە پیشی، پاشان سەر چە ناگە، نیتوچەوانی، ئەوسا پڕ بە دەم وتی: ئەها سەیری... هیچی نەما... تەواو پاک بۆوه».

ئاوینە کە ی بەرز کردووه، بۆ ماوێهە ک قوول لە سەر و سیمای خۆی روانی... دەپیشکە... کوشندە و جەرگ پرا... کیتو بیانە میتشکی خۆی دەگوشی تا یەلە یەک، ماکیک بدۆزیتەوه، پاشان هەناسە بە کی هەلکیشا: «نا... هیچی وا نەماوه بە روخسارمەوه دیارین. زۆر سوپاس».

دکتۆر هەستایە سەری، پشتی لە ژنە کە کرد و منی پیش خۆی دا و کەوتە دوام... دەستبە جی دەرگا کە داخرا و رووی تیکردم: «هەر ئیستا چیرۆکی ترسناکی ئەو ژنەت بۆ دەگێرەوه».

ناوی خانو «هیرمی» یە تا بلیتی جوان بوو، بە ناز و عەبیار دەبەها پیاوی گێرۆدە کردووه... دلێ بردوون و ئاوری نەداو تەوه... شیتی بەزم و رەزم و خۆشی دونیایی بووه، جوانی تاکە قیبلە نوما و سەرمایە ی بووه... حەزی ئەوه بووه خۆشی بەخش بێ، ژنییک کە بێ پەروا حەیاتیکێ چرو پڕو قەلە بالغی بووه.

هەمیشە لە دلەراو کیتی ئەو هەدا بووه تاسەر و هەردەم تەر و برین... روخساری خۆی لا بۆتە مەراقی شەو و روژی... هەردوو دەستی، ددانەکانی، هەر ئەندامیکێ لەشی کە دەستی بگات... هەموو دەم فیکر و خەیاڵی لای جوانییە کە ی خۆی بووه.

تەنیا مایەوه خۆی وەک بێوژنییک و لە گەل ئەو کورپە تاقانە یە، منالە گەورە کرا... وەک هەموو ئەو منالانە ی دایکیان ناشوفتە و دولبەرن. بە هەر حال دایکە کورپە تاقانە کە ی خۆش دەویست.

کورپە گەورە بوو، دایکەش تا دەهات بە تەمە نتر... تۆ بلیتی هەستی بەو ساتە جەرگ پرا کردین کە چاوه پیتی دەکرد... نازانم... ناخۆ ئەمیش وەک زۆری نافرە تانی دیکە

هەموو بە یانییە ک هەستاوه تا لە ئاوینە کەوه سەعات دوا سەعات پڕوانیتە ئەو پیتە تەنکە ی، ساف و لووس... تەر پڕ، کەچی ئەو تەه نوکە بەری هەردوو چاوانی چرچ و لۆچیان تی دەکەوئ، سەدەها خەتی باریک کە هیشتا بە تەواوی هەستیان پێ ناکرئ، بەلام لەو دەایە رۆژ دوا رۆژ چرچ و لۆچەکان زیاتر و ئاشکراتر بوون... مانگ دوا ی مانگ... ناخۆ بینوویەتی چۆن پترو پتر روخساری دەشیتوین، لە سەر خۆ و بێ بەزە بییانە هیرش دین، ئەو باریکە هیلە درێژانە ی تەویلی دەکۆلن، ئەو تیرە مارانە ی دەکشین و هیچ سل ناکە نەوه تۆ بلیت بەرگە ی ئەو نازارە ی گرتبێ، کە نازاریکی کوشندە و بێزە وەر...

نازاری ئاوینە گەورەکان، یان ئەو ئاوینە بچکۆلە و زوینیییە دەست کە نەیتوانی لە سەر میتزە کە جیتی بەیلتن، پاشان بە تورو پەییسیهه فریتی داوه، هەر ئان و سات دیسانەوه هەلی گرتۆتەوه تا جاریکی دیکە سەیری روخساری خۆی بکاتەوه تا نزیکتر جی دەست و شیانندی بێزەوهری رۆژان و سالەکانی تەمەنی ببینن... رۆژ و سالانی پێ هەلگرتوو... تۆ بلیتی رۆژی دە جارێ بلیت بیست جار دەرگای لە سەر خۆی دانەخستبێ، یا لە پڕ هاورئ و دەستە خوشکانی لە ژووری میوان جی هیشتوووه بێ ئەو ی تیتیان بگە یەنی، تەنیا جیتی هیشتوون لە نیتوان ژاوه ژاوه و چەلتە چەلت، چۆتەوه سەری... ژووری نووستنی خۆی و خپ دەرگای لە سەر خۆی داخستوووه، دیسانەوه لەو شیان و وێرانە یە سەر روخساری ورد بۆتەوه، گۆشتی گەییو تا رادە ی گەنیو بوون... بێ ئومیدانە دیقەتی ئەو هیرشە بدا کە تا ئەو حەلەش بە ئاستەم و دەدەرکەوت و زووتر کەس نەیدەتوانی هیچ ببینن... بەلام خۆی جەرگ پرا نەدرکی پێ دەکرد، زانیویەتی پیستری شیان و وێرانە وا لە کوئ، یا کەلبە ی تیژی تەمەن توند گاز دەگرتتە کوئ. هەلبەت ئاوینە کەش... ئاوینە ی چکۆلە و بازنە یی، ئاوینە ی چوارچێوه زیویەند رازی زۆر ترسناکی بە گۆیدا چرپاندوووه چونکی ئاوینە دەدوئ، لەوه دەچن پێ بکەن، سەرزەنشتی بکا و پیتسبینی هەموو شتییک بکا کە دەقەومی... دەرد و درمی نیتو جەستە ی، نازاری کوشندە و بێزەوهری رۆحی کە دەبێ تا رۆژی مەرگی بەرگە ی بگرئ... ئەو مەرگە ی بۆ ئەو دەبێ بە سەرفرازی.

تۆ بلیتی سەرسام و شیانو کەوتیبتە سەر ئەژنۆ و گریابن... تەختی تەویلی لە زەوی دابێ، نوێژ لە سەر نوێژی بۆ خودا کردبێ... ئەو خودایە ی ئاوا بە نەدەکانی خۆی دەکوژی. جحیلیان پێ دەبەخشن تا پیری تالتر بێ، بە قەر ز شوخییان پێ دەدا تا کتوپر لیتیان وەرگرتتەوه. تۆ بلیتی نوێژی بۆ نەکردبێ و نەپاراییتەوه تا کو ئەو شتە ی پێ ببەخشن کە

قەت بەكەسى نەبەخشیوه، لیبی گەری تا رۆژانی عومری باقی هەر جوان و شوخ و تەری و بی و شکۆمەند بێ...؟ پاشان زانیویەتی هەموو هانا و تکایەک لەو هێزە شاراوە بێ هودوبە چونکێ مل نادا و نابەخشی و ساڵ بە دواى ساڵ دەداتە دەم بەکدی... تۆ بلبی لەسەر فەرشی ژوورەکە لە حەژمە تانا تلی نەدابی، کەللەى بەمیزو کورسى و کەلوپەلى ئەو ژوورەدا نەدابی...؟ هاوار و قریشکەى ترسناک و بێ ئومیدی لە قورگیا نەتاسای...؟

دەبێ بەرگەى ئەو هەموو ئازارەى گرتیبی چونکێ ئەو حەکایەتى ئەو مەرگەساتە بە کە پروی دابوو:

رۆژتیکیان (کە ئەوسا تەمەنى گەیشتبوو سببى و پینج سالان) کۆرەکەشى کە تەمەنى پانزە دەبوو کتوپر نەخۆش دەکەوێ.

کۆرەیان لە نیو پیتخەفى خۆیدا راکشانە. هەرچەندە پزیشکەکان نەیان دەتوانی بگەنە هیچ ئەنجامتیک و هۆی ئەو دەردە بزانی... تەبیعیەتى درمەکەى. قەشەبەک کە مامۆستا و رابەرى بوو هەمیشە بەدیاریبەوه ئیشکگر بوو... مەگەر بەرپیکەوت ئەگینا کنى چۆل نەدەکرد... کەچی خاتوو هێرمى تەنها بەیانیان و ئیواران دەهات تا بزانی حالى چۆنە.

بەیانییەکیان بەرۆبەوه هاتبوو زەردەش لەسەر لیوانى... بۆن و بەرامەى پیاوی کاس دەکرد... هەر لەناو دەرگاوە پرسیبوو:

«ئەرى بەراست جۆرچ چاکتر نەبووى...؟»

کۆرەى گەنج و کەلەگەت، سوور هەلگەراو، دەم و چاو ئاوساو... شەكەت و داھێزراوى دەست گرانەتا وەلامى داپەوه: «بەلێ دایکە تۆزى چاکترم». بۆ ساتەوهختى ئەو ژوورى نووستنە ماتەل بوو «شوو شەى دەرمانەکانى هەلگێر و وەرگێر کرد... بەبێزەوەرپیەوه لیج و لیوی بەبەک دادا... پاشان کتوپر هەلێ داپە - «ئۆه... شتیکی زۆر گرنگم بێر چوو». هەر بەغار دەرپەری و لەدواى خۆبەوه بۆن و بەرامەبەکی خۆشى جێ هێشت... بۆن و بەرامى دواى خۆ شۆرین و ئارایش.

شەو بەجلی خەوتنەوه و دەدرکەوت... بەپەلەتر لەجاران چونکە هەمیشە دوا دەکەوت... تەنها فریای ئەوه کەوت بپرسی:

«ئەرى بەراست دکتۆرەکە چی وت...؟»

قەشەکە پیتی وت: «هێشتا دلتیا نییە خانمەکەم».

بەلام ئیوارەبەکیان قەشە و وەلامى داپەوه: «خانمەکەم کۆرەکەت ئاوەلى

دەکردوو».

بەترسەوه قریشکەبەک دەکا و دەردەپەری. بۆ بەیانى کاتى کارەکەرەکەى دیتە ژوورى هەست بەبۆنیکی کوشندەى شەکری سووتا و دەکا... دەبێنێ خانمەکەى زەق زەق سەبرى دەکا و وەئایە، لە بێ خەویدا زەرد هەلگەراو، بەدەم ئازاریکەوه لە حەژمەتان لەنیو پیتخەفەیدا هەلگەردەری.

هەرکە دەرگای لەسەر دەکاتەوه خاتوو هێرمى دەپرسی:

«جۆرچ چۆنە...؟»

«ئۆه... خانمەکەم... ئیمرو پەرتیشانە...»

تا نیوەرۆ لەنیو پیتخەفەیدا ماوا تەوه، دوو هیلکەى بەچاوه خواردوو هەرۆک بلبی خۆى نەخۆش بێ، پاشان چۆتە دەرى و پروو لای دەرمانسازیک ملی ناوه... پرسی بێ کردوو ئاخۆ چاکترین شتیو چیبە بۆ بەرگری کردن لە پەتای ئاوە.

تا دەمەو نانى شتیوان نەگەراو تەوه، پاشان بەخۆو بەبەک بار شووشەى داوو دەرمان هاتۆتەوه دەرگای لەسەر خۆى داخستوو، لە کەلەمۆستى پیتبەوه تا توقى سەر خۆى لەو شلە کیمیاوییانە وەرداوه.

قەشەکەش لە موویەق چاوەری کردوو، هەر کە دایکە کابرای بیبێوه بەدەنگیکی پر لە سۆزەوه هاواری کردوو:

«ها... چاکتر بووه...؟»

«ئۆه... نەخێر... چاکترى چی. دکتۆرەکە دەلتی: پەرتیشانە».

داوبەتە پرمەى گریان... غەمگین و نیگەران... نەیتوانیوه هیچ بخوات.

رۆژى دواتر... سەرلەبەیانى ناروویەتى هەوالى تازەى بۆ بێ، هەوالیش تالتر لە جاران. بەدریژایى ئەو رۆژە لە ژوورەکەى نەهاتۆتە دەرى، بەک دوو مقەلى چکۆلە بەدوو کەل ژوورەکیان قانگ داوه... سەرەرای بۆنیکی کوشندە. وێرای ئەوهش کارەکەرەکە راپگەیاندوو کە خانمەکەى بەدریژایى ئەو ئیوارەبە ئالاندوو بێتى.

هەفتەبەکە تەواو ئاوا رابوردوو و هیچی نەکردوو... تەنها ئەوه نەبێ بۆ بەک دوو سەعات، وەختى نیوەرۆ، هاتۆتە دەرى تا هەوا بەکەى پاک هەلمێت وای لى هات هەر سەعاتە و جارێک دەپرسی... کە هەوالى ناخۆشترى دەبیست دەیدا بە پرمەى گریان.

سەرلەبەیانى رۆژى یازدەمین قەشەکە چوو ژوورەکەى، بەسەر و سیمایەکی زەرد و مردوانە، دانەنیشت لەسەر ئەو کورسییەى ژنە بۆی رەپیت کرد و وتی: «خانمەکەم

کورپه کت زۆر هیلاکه و دهیه وی بتهینی» .

بازتیکى داوه و کهوتوته سهر چۆک و قیزاندوو به تی:

«ئۆه... خواجه گیان... ئۆه... خواجه کهم ... ناتوانم... ناویرم... خواجه... خواجه فریام کهوه» .
قهشه که وتوو به تی- «خانم کهم ... پزیشکه که لیتی بی ئومیتده... جا له بهر ئه وه جوړج
چاوه پرتته» . پاشان ده رحال رۆیشتوه .

دواى دوو سهعات کورپه کهى زانیویه تی مه رگ لیتی نزیك بۆته وه، دیسانه وه داواى
دایکى کردۆته وه، قهشه کهش گه راوه ته وه کن دایکه و بینویه تی هیشتا وا له سهر چۆک
... هیشتا ههر ده گری و له بهر خۆبه وه ده یلئى و ده یلئته وه:

«ناکری ... ناکری ناتوانم... من زۆر ده ترسیم... ناتوانم...»

ویستی قه ناعه تی پت بکا و له و ژووره بیهیتته ده ری، ئه م ده یویست نه رمى بکا و
قایل بی... ئه ویش ملی نه ددها. له میانه ی ئه و بینه و به رده یه هیستریا ده یگری... بی
دامرکانه وه... به دهم هیستریا وه ههر ده زریکتی.

دهمه و ئیواره پزیشکه که ده گه پرتته وه، پتی ده لئین که ژنه له وه ده ترسی ئه و ده رده
بیگریته وه، بۆیه پرپار ددها که خۆی بجیتته کن دایکه و بیهیتتی، جا چ به خۆشی بی و
چ زۆرداره کی، دواى که یین و به یینیکی زۆر داد نادات، هه لده ستی و قۆلی ده گری تا
به زۆر بیبا ته لای کورپه که ی، دایکه توند وه ک قیرو بنیشت خۆی به ده رگا که وه ده فرسیتی
، وا خۆی پتوه گیر ده کا که مه حال بی هه نگاو پتک له وه ده رگایه دووری بخه نه وه. پاشان
که رایان پسکاند کهوتوته سهر پیتلا وه کانی پزیشکه که و لیتی پارا وه ته وه، هانای بۆ
بردوه و خۆی به وه تا وانبار کرد که نه گریس و شه رانگیزه. به رده و امیش ده گریا:

«ئۆه... خواجه گیان نه مرئ... دکتور ... ده تو بلتی نامری تکات لی ده کهم ... پتی بلتی
من زۆرم خۆش ده وی... پتی بلتی ده یبه رستم» .

کورپه که له غه رغه ره ی مه رگدا بوو... ئاوزینگی ددها ... زانی ته نه ها چند
ساته وه ختیکی که می له م دونیا یه دا ماوه، پارایه وه لییان قه ناعه ت به دایکی بکه ن که
ته نه ها مالئاوایی لی بکا. به رۆحیکی زۆر سه بیر و نه یینی درکینه وه که ته نه ها مردوه کان
هه ستی بی ده کن، گه یشته حه قیقه تی ئه و حالته، ده رکی پی کرد و بگره پینسینی ...
پاشان وتی: «ئه گه ر له وه ده ترسی بیته ژووری... تکای لی بکه ن باهه ر له ناو
بالکۆنه که وه خۆم پیشان بدا، له و دیو په نجه ره که وه، هیچ نه بی سه یریکی ده که م و
به نیگایه ک مالئاوایی لی ده کهم... مادامه کی ناهیلتی ماچی بکه م» .

پزیشکه که و کابرای قه شه دیسانه وه گه رانه وه لای ژنه که .

هه ردوو کیان پتییان را گه یاند: «ئیسنا پیویست ناکا بترسیت ... مادامه کی جامی
په نجه ره یه ک له نیوان تو و کورپه کت دایه» .

رازی ده بی به وه ی چاویکی به کورپه که ی بکه وی، سه ریوشیکی خسته سه سه ری و
ده ستی گه یانده شووشه یه کی پر له نه وشاتر، له نیو تارمه که دا سی هه نگاوی نا، پاشان
کتویر به هه ردوو ده ست دهم و چاوی خۆی شارده وه و نالاندی: «نا... نا... قه ت ناویرم
سه یری که م... هه رگیز من زۆر خه جاله تم و شه رم له خۆ ده که م... زۆر ده ترسم
... نا... ناتوانم» .

ویستیان به زۆر رایکیشن، به لام به هه ردوو ده ست خۆی به شیشه کانه وه گرتبوو ... وا
زریکاندی که هه رچی خه لکی سه ر شه قامه که بوون رووه و بالکۆنه که سه ریان هه لپری.

کورپی نیوه مردوشی هه ر چاوه ری بوو، چاوی له په نجه ره که نه ده ترووکاند، چاوه ری...
چاوه ری... ده یویست توژی مه رگ دوا بخا و مؤله تیکی لی وه ریگری تا بۆ دوا جار بۆی
بکری سه یریکی ئه و دهم و چاوه خۆشه ویسته بکا، ئه و روخساره شیرینه... روخساری
جوان و موباره کی دایکی.

زۆری چاوه ری کرد و ... شه و داها ت، پاشان نا ئومیدانه رووی له دیواره که کرد و
جاریکی تر به زبان نه هاته وه. به یانی که گزنگی دا ئه م لاشه یه کی سارد و سپ بوو .
رۆژی دواتر دایکه ش... نه دایکه ی جارن... شیتیکی په ته ری بوو .

سه رچاوه:

88 Short stories, Gue De Maupassant

لاشه‌کان

چیرۆکنووسی هیندی: کامتانات

ئه‌گەر کۆکین و پرڤه‌پرڤی ناوه‌ختی هندی له خووشه‌کان نه‌بووایه که دهم نا دهمیتک به‌زر ده‌بۆوه... قاوشه‌که زۆر خامۆش و بێ ده‌نگ بوو.

بۆ دواجار سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرد. ده‌ی ده‌وێ بۆ دوو. گه‌یرفانه‌کانی خۆی بۆ کله‌یه‌کان پشکنی و پاشان چالا‌کانه هه‌ستایه‌وه سه‌ریی.

(سس‌ته‌ر) له‌سه‌ر مێژه‌که‌ی تر دانیش‌تبه‌وو، که‌وتبه‌وه سه‌ر خۆتندنه‌وه‌ی رۆمانی‌کی رۆمانتیکی. له‌ سس‌ته‌ره‌که‌ نزی‌ک بۆوه و پیتی وت:

«ئه‌وا ده‌چمه‌ کن دکتۆر گوجرال و هه‌ر ئیستاش ده‌گه‌ریمه‌وه.»

سس‌ته‌ره‌که‌ لیتی پرسی:

«ده‌گه‌ریتیه‌وه ئیتره‌؟»

«به‌ئێ.»

یاخه‌ی پالتۆکه‌ی به‌رز کرده‌وه، هاته‌ ده‌ری و پرووه‌ پشستی قاوشه‌که‌ خزی و له‌وێوه‌ش به‌ره‌و تارمه‌که‌ی ته‌نیش‌ت. له‌ ده‌ره‌وه‌ش چیمه‌نی باخچه‌که‌ و هه‌و خۆی مایه‌وه و ده‌ستی لێ نه‌درابوو، له‌وێه‌ر که‌ چیمه‌نه‌که‌ کۆتایی ده‌هات قاوشی لاشه‌ی مردووه‌کان بوو. به‌ ده‌سته‌چه‌پدا دارخورمایدیه‌که‌ به‌رز هه‌لسابوو، گه‌لا زه‌رد و شپوه‌ شه‌نه‌ ئاسایان مانگی پروو به‌ته‌میان کردبوو باوه‌ش. له‌ په‌نجه‌ره‌کانی قاوشی و ده‌مه‌داره‌کانه‌وه پرووناکی ده‌رژایه‌ دونه‌ی ده‌ره‌وه. سه‌گه‌یک له‌نێو چیمه‌نه‌که‌ جریته‌بازی بوو، کلکی خسته‌بوو نێو گه‌لی. بایه‌کی ساردیش هه‌لی کردبوو.

بۆ ماوه‌یه‌ک وه‌ستا و به‌وه‌په‌ری له‌زه‌ته‌وه خۆی دایه‌ به‌ر شنه‌ بایه‌که‌. دیسانه‌وه سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرد، دووباره‌ ده‌ستی گه‌یاندوه‌ کله‌یه‌کان و پرووه‌ قاوشی مردووه‌کان به‌بێده‌نگی که‌وته‌ری، بۆ ماوه‌یه‌کی تر هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد، سه‌یریکی ئه‌و ناوه‌ی کرد، ده‌رگای قاوشه‌که‌ی کرده‌وه و به‌په‌له‌ له‌سه‌ر خۆی دای خسته‌وه، به‌لام له‌نێوان درزی هه‌ردوو لاشیه‌کاندا به‌قه‌ده‌ که‌له‌موس‌تیک که‌لینتیکی تی خست.

که‌ هاته‌وه سه‌رخۆی و هیمن بۆوه، له‌نێو ئه‌و قاوشه‌دا هه‌ستی به‌ بۆنیکی نااسایی کرد. له‌ نزیکییه‌وه دوو لاشه‌ درێژکرا‌بوون و به‌خامیکی سپی دایان پۆشیه‌بوون، تریفه‌ی

مانگ له‌ باکیشی قه‌د دیواره‌که‌وه ده‌رژایه‌ ژووره‌وه و ده‌باریه‌ سه‌ر دهم و چاوی هه‌ردوو مردووه‌که‌، به‌لا‌بردی خامه‌کان... به‌سه‌ر لاشه‌کاندا خوار بۆوه و دیقه‌تی دهم و چاویانی دا. هه‌ردووکیان نێرینه‌ بوون، یه‌کیکیانی ده‌ناسی، له‌سه‌ر قه‌ره‌وتله‌ی ژماره‌ حه‌قده‌ و له‌ قاوشی ده‌ست و قاچ شکاوه‌کان بوو. هه‌ر خۆی له‌ -خانا-ی بیست که‌ گوايه‌ به‌هه‌له‌ له‌باتی ده‌رزییه‌کی -دووسه‌دی- یه‌کیکی دوو هه‌زاری لێ داوه. لاشه‌که‌ی دیکه‌ی نه‌ده‌ناسییه‌وه. هه‌ر چۆنی بێ... بۆ ماوه‌یه‌ک سه‌یری هه‌ردووکیانی کرد و پاشان پروویانی داپۆشییه‌وه. وه‌لێ نه‌یتوانی دلتیا بێ له‌وه‌ی ئاخۆ بۆنه‌که‌ هی لاشه‌کانه‌ یان ئاو و هه‌وای قاوشه‌که‌ خۆیه‌تی.

له‌ که‌لینی ده‌رگا‌که‌وه سه‌یریکی ده‌ره‌وه‌ی کرد، ئه‌میستا مانگ گه‌یشته‌بوو ئاستی دارخورما‌که‌ و تریفه‌ی کزی ده‌رژایه‌ سه‌ر پانتایی هه‌موو چیمه‌نه‌که‌. دووباره‌ سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرده‌وه. میلی سه‌عات له‌ دوو تیتیه‌ریبوو. ته‌واوی ئۆقره‌ی له‌به‌ر برا. پاشان له‌په‌رینی له‌ قاوشی و ده‌مه‌داره‌کانه‌وه... ده‌هات. ئه‌و له‌ جیتی خۆیه‌وه دلی داخو‌ریا. ئیستا گه‌یشته‌ ئاستی په‌رژینی چیمه‌نه‌که‌ و راست پرووه‌ قاوشی مردووه‌کان ده‌هات بێ ئه‌وه‌ی سه‌یری راست و چه‌پی خۆی بکات. ئه‌و هه‌یشتا هه‌ر مت و بێ جووله‌ وه‌ستابوو سه‌یری ده‌کرد.

که‌ ژنه‌که‌ پرووه‌پرووی قاوشی لاشه‌کان بۆوه، ئه‌و که‌لینه‌که‌ی زیاتر کرد. به‌لام ژنه‌ بۆ دلتیایی له‌ژێر تارما‌که‌دا وه‌ستا و سه‌یریکی داوه‌ی کرد. ئه‌و که‌لینه‌که‌ی گه‌وره‌تر کرد و ئافره‌ته‌که‌ی بۆ ژووره‌وه قوت دا... پاشان ده‌رگا‌که‌ی داخست و شیشی دا.

بۆ چهند ساتیک هه‌ردووکیان بێده‌نگ وه‌ستان و مه‌ته‌قیان نه‌کرد، پاشان ئافره‌ته‌که‌ به‌ -ساری (١)- یه‌که‌ی به‌ری لووتی خۆی گرت و پرسی:

«ئه‌ری ئه‌وه لاشه‌ نییه‌؟»

«به‌ئێ... دوو لاشه‌یه‌...» ئه‌مه‌ی وت و خۆی لێ نزی‌ک خسته‌وه و باوه‌شی بۆ کرده‌وه و رای کیشا. له‌سه‌رخۆ و نه‌رم نه‌رم ده‌ستی به‌سه‌ر پشت و که‌مه‌ر و که‌فه‌لیدا ده‌خشاندا، بلووزه‌که‌ی له‌به‌ر کرده‌وه و هه‌ستی به‌خه‌ری و توندیی ژێر سووتیانه‌که‌ی کرد. ئیستا خه‌ریک بوو ئه‌و سووتیان‌ه‌ی بۆ ده‌کرده‌وه.

به‌ناگادارییه‌وه پیتی وت:

«به‌لام با خه‌یرا بێن.»

توندتر گرتیه‌ باوه‌ش و وتی:

«مه ترسه كهس بهم بهرده دا نايهت.»

«تو ناتواني دنيا بيت.»

كهوتنه چرپه. پاشان پالتوكه داهند، له لاتهنيشتيك داينا، داواي لي كرد له سهر زه وييه كه رابكشي. به چرپه وه پي وت:

«ههر ليږه ... له جيوه رابكشي.»

«نا... ههروه كو خومان.»

به پي داگرتنيكه وه وتي:

«نای... ده دانیشه.»

«چو... ههز ناکه م.»

«پو؟!»

«تو نازاني ئيره چهند پيسه.»

«به لوم ئه م زه وييه هه موو روژنيك ده شورئ.»

«نا... ناتوانم.»

چاوه دكاني به ژوره كدا ده سووران و ده گران تا كهوتنه سهر لاشه مردوه كان. خامي

سپي سهر لاشه به كي رابكشا و وه كو پيشنيارنك وتي:

«نم پارچه خامه راده خه بن.»

«به لوم تو نازاني نم كابرابه چ نه خوشبهيه كي هه بووه.»

ئيسا ده م و چاوي كابران مردوو به ته واوه تي كه وتبووه بهر ترقيفه مانگه شه و.

«با ده زانم ... شوينيكي شكابوو... بهس.»

نهمه وي وت و پارچه خامه كي له سهر زه وييه كه راخست، ده ستي گرت و له ته نيشته

خوي داينيشاند. نافرته ته كه راكشا... نا ئيسا هيچ بو نيك نه ما.

پياوه كهش له گه ل به كيك له لاشه كاندا كه وتبوونه به رانبه ر، ده يتواني به پرووني و

ناشكرا دم و چاوي بيسني، ههروه ها چاوه نيمچه داخراوه كاني، ددانه درشت و

زه رده كاني كه له نيوان هه ردو ليويه وه وه ده ركه وتبون. چاوه بي مانا و مردوه كاني.

ههروه ك بلتي له به رد دا تاشرابن، ده سته كانيشي راست و چه پ كه وتبوونه سهر سينه ي،

سهر و پرچي تو زواي له ژير خامه كه وه ديار بوو.

هه مووي دوو تا سي ده قيقه ي پي چوو، كه چي هه ر به سه رييه وه بوو. دواچار

نافرته ته كه پي وت: «هه سته وه» نويش هه ستايه وه. نافرته ته كهش هه ستايه وه و

قويچه كاني سو تيانه كه ي داده خست. به لوم له و كاته ي كه هه ستايه وه... بو جاري دوو دم

كابرا به ره لاي خوي راي كيشا. پاشان نويش قولي له پالتوكه هه لكيشا. ژنه كهش

بلووزه كي له بهر كرد و قويچه كاني داخست، پاشان قه ده كاني سارييه كي به جواني

خسته وه سهر به كدي. بوني قاوشه كه بو دووباره لوولي دانه وه.

پاشان ژنه كه وتي:

«له وه ده چي لاشه كه بوگه ن بكا.»

«له وه ده چي.» كابرا قسه ي نافرته ته كي په سه ند كرد و سه يرشي ده كرد كه خه ريكي

چاگردني سارييه كي بوو. پياوه كه لتي پرسى:

«ده توانم ئيسا ده رگا كه بكه موه؟»

«ده تواني... به لوم به ناگادارييه وه... و ربابه.»

ژور به هپواشي ده رگا كه ي هينايه خواره وه، له سه رخو... به هيمنييه وه سه يرشي

ده ره وه ي كرد. گلويي قاوشي وه ره مداره كان داگيرسابوو. مانگيش له سه رتويي

دارخورماكه هيشا به رز و به رزتر ده بووه.

ژنه كه پي وت:

«با يه كم جار من بچمه ده ره وه.»

«باشه.» له گه ل پيشنياره كي ريكه وت و ده رگا كه ي بو كرده وه، به لوم نه ك

به ته واوه تي.

بي هه ست و خوست بو ده ره وه هه نكاوي نا.

ژنه به قه راغ په ژينه كدا و رووه قاوشه كي كه وته ري.

پياوه كه بو ماويه ك له ناو ده رگا كه دا مايه وه. پاشان نويش چوه ده ره وه، ده رگا كه ي

داخست و ميژيكي به ديواره كدا كرد. دواي ميژكردنه كه... نويش رووه قاوشه كي

ملي نا.

كه گه يشته ژير تارمه كه جگه ره به كي داگيرساند، سه عات دوو و بيست ده قيقه بوو.

هه ر به رتوه... ده ستي گه يانده پاشه لي و تو زده كي داده ته كاند. پاشان لچ و لويي

پالتوكه ي داوه شان، پيش نوه ي بچي ته ناو قاوشه كه... په نجه كاني به كه ليني قري

داهينا تا وه كو خوي لي بيته وه.

سه سته ره كه له سهر كورسييه كي خوي نه مابوو. سه يرشي ده و روبه ري خوي كرد. له

هیچ شویتنیک دیار نه مابوو. نه خویشی قهره ویتله ی ژماره سین به ناگابوو. له نیسو جیگا به که ی هه ستایه وه تا ناو بخواته وه... له م کاته دا... له م سه بیری کارای نه خویشی ده کرد. پاش ناو خوار نه وه که په رداخه که ی دانایه وه و خزایه وه ناو جیگا که ی خوئی.

هاته وه سهر میزه که، کلیلی قاوشی مردووه کانی دهرهینا و خستییه ناو چه کمه جه که. پاشان چووه ناو همامه که و خوئی شوری، قزئی داهینا، پالتوکه ی کرده بهر، دیسانه وه توژی لی داته کاند، دهستیکی به پانتوله که داهینا و ویستی لوچ و گه چله کانی چا بکا، گه رایه وه سهر میزه که و دانیشته.

نا له م کاته دا سسته ره که گه رایه وه.

«ناخو له کوئی بووه؟» بیری له م پرسیاره کرده وه، به لام نه پیرسی. له جیاتنی نه وه له کورسییه که هاته خواره وه و قاچی له زوپاکه نزیب خسته وه، جگه ره یه کی داگیرساند.

سسته ره که به نیازی خویشورین هه ستایه وه و رووه همامه که ملی نا.

له کتیبی

Hindi Short Stories, Edited by Shrawan Kumar, 1970- Jaico Publishing House, Bombay

په راویز:

۱- ساری: جوړه کراسیکی هیندییه و تاییه ت به تافره ته.

تیبینی: له سهر ژبانی نه م نووسره هیچم ده ست نه که وت.

دیگران- ی خرمم که په وانسیژه

ولیه م سارویان

* بیست سال له مه و بهر، له دؤلی «سان جوکن»، لای هممو ئه رمه نییه که خوتبه دان کارتیکی فرمه زن بوو، نهک هه ر نه وه... بگره گه لی پیروز که وتیوه، ده توانین بلین تاکه هونه ریک بووه. له سه دا نه وه د و دووی باخه وان و په زه وانی ده و روبه ری ناوچه ی (فرینو) به پیی سهر ژمیتریکی دروست له و پروایه دا بوون که نه گه ر پیایو تیک بتوانی به په وانی خوتبه بدا دیاره که ره وانسیژیکی رویشییره. دوی نه وه هممو سال و عه وامه وای بو ده چم که خوتبه دان نه وه به ها زوره ی نه ده بوو نه گه ر باخه وان و په زه وانه کان خو بان وا بچ دهم و پل نه بوونایه، وا شهرمن و قسه نه زان، که له هیچه ده شله ژان... بو به تا سهر ئیستقان به هممو ره وانسیژیکی سهر جاده و لاکولان سهر سام ده بوون، نه وانه ی سوکوئی ده چونه سهر تاقیک یا سه کو به ک، به خو بان و به چا ویلکه ی راگیری سهر لووتیان وه، تاوئی له سه عاتی بهر باخه لیان راده مان، به و په ری نه ده به وه ده کو کین... پاشان هیمنانه و له سه رخو دهنگیان لی هه لده بری، تا دوا جا به نه ره نه ر چی جوتیار و پالهی نه و ناوه هه بوون ده تاسان- تاسانیکی واکه تیبه گن نه وه ی قسه یان بو ده کا تا بلتی خوتنه وار و رویشییره.

چ زبانیکه...! چ هیزیکه...! چ عه قل و حیکمه تیکه...! چ هاوار و هه لایه کی به هه بیته...! جوتیاره کان ناوا له نیو خو باندا ده که وتنه مقومقو.

جوتیاران راهات بوون هه ر جاره له یه کی له ژیرزه مینه کانی نه و سین کلنسیایه ی شار کو بینه وه، یان له و هؤله گشتیانه ی ئیره نه وئی، سه دای خوتبه سامیکی وای ده خسته دلایانه وه که بله رزن، چاوانیان وشک نه ده کرده وه، فنه فن لووتیان ده سری، نان و سات ده که وتنه ژیر سیحری خوتبه و له په لوپو ده که وتن. به راده یه ک چی پاره ی له باخه لیان دابوو ده بانیه خشیییه وه. له هه ندی بونه دا... به تاییه تی که مه سه له که زور پیویست بوایه بو به خشینی پاره ی زیاتر... ده بوایه جوتیارانی خیرخواز و به خشنده هه ره که وه له جیی خو به وه هه ستایه سه ریچ و به ده نگیکی به رز شاباشی بکر دایه... شاباش... شاباش... «په نجا سینت» [مگیردش قه سابیان] شاباش، ئاراکسی ژنی، هه رسی کوره که ی، گورگن شاباش، سیراک، کوماس- یش شاباش، نه وسا له نیو هاره ی چه پله ریژانه دا که سه ربانی هؤله که هه لبرگی دانه نیشتته وه، نهک له بهر خاتری نه و پاره یه ی که

به خشراوه... به لکو دوو به شی له بهر هه بیه تی ئه و شاباش و خوتیه جوانه... له بهر شکۆ و پیرۆزی ئه و ناوه دیرینه ی سام و خۆشی ده خاته دلّه وه: مگێردش، ئاراکسی، گورگن، سیراک، تۆماس.

له نێبو هه لّای خوتیه و شاباشی پاره دا جوتیاران ده که وتنه سه ر به زمی پشپشکرکی یه کدی. گه ر جوتیاریک وه ک پیاو هه لّنه ستایه و شاباشی نه کردایه - نای... وای له حالی... ئه و هه له وای له خۆی به سته زمان و مل که چی...! چ شووره ییبه نه پاره ت هه بی و نه ئه و دلّه گه رمه که وات لّی بکا ئازایانه هه ستیت و تارمایی ترس له و رۆحه ت دامالی. له سۆنگه ی ئه م پشپشکرکیه وه گه ر جوتیاریک نه یوانیبی شتی پاره بیه خشی (گه رچی له دلّه وه به قه ده دونیا یه ک هه زی کردبی) ده بوایه هه موو سالیکی چه ند جاریک ئاوا کزۆله و غه رقی شووره یی له شوینی خۆی دانیش. وه لّی دوا جار که رۆژگار ده گۆرا و گۆزه رانی مامه ی جوتیار خۆشتر هه لّده سوورا... ئه وسا به رزه پی راست ده بووه و سه رگه رمانه به هه رچوار ده وری خۆیدا ده پروانی و پر به هۆله که دهینه راند... شاباش... شاباش. ته و او رۆژانی نه بوونی و برسیبه تی گۆزه شت... ئیتر خه لکی شاره دلگیره که ی «دیکران» ئاسووده و به خسته وه رن- شاباش... هه ر پینج برایانی «په مپه لۆن» شاباش... شاباش بیست و پینج سینت شاباش... ئه وسا سه ره به رزانه ده چۆه مانی... به دلّیکی پر له گوپ و تینه وه... تا ئه و په ری شکۆداری. هه ژاری...؟ رۆژانی زوو... به لّی... به لّام ته و او... به سه رچوو. (ئه وسا هه ر پینج برای زه به للاح و که له که ویت به شانازیبه وه لیکدی ده پروان، شانازی پینج رۆله ی بنه ماله یه ک، دیاره که به چ سۆزیک خۆشه وه کوره کانیان وه پیتش خۆیان ده دن... سۆزیک سهری رۆژه لانیان، سۆزیک که ده رنه نجامی خۆشیه ک بی... خۆشی ئه وه ی که چی تر له به رچاوی خه لکی هاو زبان و هاو خوتین به سووک سه ر ناکرین.)

به هه ر حال... که س له و جوتیاره به خته وه تر نه بوو که دهیدی کوره که ی له قوتابخانه، یان کلّیسا، یان له سه رانیکا... یا هه ر شوینییک بلوایه بیوانیا یه له به رده می خه لکی ریک و ره وان قسه بکا... خوتیه بدا.

رۆله ی من...! کابرای جوتیار به دم هاواره وه رووی له باوکی خۆی ده کرد ته مه نی له هه شتا و هه شت تیبه ریوه: گوئی بگه... گوئی لّی بگه... ئه وه «قاهان» ی کورمه... سه ریری باوکه... سه ریری کوره زا که ی خۆت... ته نها یازده سالی ته مه نه... ئه وه تا بیینه وا قسه له سه ر «ئاورویا» ده کا.

ئه وسا با پیره به سه رسامیبه وه سه ری راده وه شان و عاجباتی لّی ده هات... مه سه له

چییه؟ منالّیکی یازده سالان ئاوا خۆی سه غله ت بکا و ئاواش زۆرزان بی... به راده یه ک که قسه له سه ر ئاورویا بکا. ره نگه پیره هه ر نه زانی ئاورویا که وتۆته کوئی، گه رچی ئه م شاری «هاقر» ی له فه رنه سا بینیه... ئه و جار به بو که سه فه ری ئه مریکای له به ربوو. له وه ده چی «هاقر» ی بی... له وه ده چی. «ئیتروپا»... به لّام بۆ وا کتوپر... ئاخۆ بۆ ده بی ئه و هه تیه قسه له سه ر «هاقر» ی بکا... چی وای له و مناله کردوه ئاوا ده مارگیر و شیتانه بشیرینی...؟ ئاخ... پیره میترد له ژیره وه ده میتنی... دیاره مه سه له که له وه ئالۆزتره من تیی بگه م. هیچم نایه ته وه یاد... خۆ شاریکی زۆر خۆشی گوئی ده ربا بوو... سبخاخ له پا پۆر و گه می.

ژنانیش تیکرا سه رسام و شاگه شکه ده بوون... به تاییه تی دایکانی ئه و منالانه، ئه م له و دیکه ی ده پروانی و سه ری راده وه شان، هه ر دوا ی ده ده قیقه له خوتیه ی مناله که... ئه و خوتیه یه ی ژنان هیچی لّی حالی نه ده بوون چونکی به ئینگلیزی بوو... هه ر هه موویان سۆزیک و دایده گرتن که زۆر شیرین... کپ و بی دهنگ فرمیسیکیان بۆ رانه ده گیرا... چونکی تا بلّی سه ر و سه مه ره بو- یه کیکی وه ک «بیرجی» بچکۆل که تا دوینی منالّیکی ساوا و دوو وشه ی ئه رمه نی نه ده زانی، ئه وه ئینگلیزی هه ر هیچ، که چی ئیمرۆ چۆه سه ر سه کۆیه ک و قسان ده کا، بالّ فش ده کاته وه، خۆی با ده دا و په نجه راده وه شیتنی... به هه ر چوار لادا ده خولیتنه وه و هه ر به و په نجه یه نامازهی بنمیچ ده کا، تاوی رۆژئاوا، تاوی باشور، باکور... جارواریش ده بخاته وه سه ر دلّی.

چار نه بوو... له نێبو ئه م هه لّایه دا ده بوایه بنه ماله ی «کارۆلیان» یش ره وانبیشی خۆیان هه بی، هه رچه نه ده پیره ی ده مرستی بنه ماله که هه ر یه کیکی له وانه به گه مره و ته له که باز له قه له م ده دا.

کاتی پیاویکی چکۆله و گرگن ده بینیت، چاوتلکه له چاو، له ناو هه ناویبه وه قسه ده ردین... با من پیتی راگه یه نم که ئه م کابرایه یان که ره یان درۆزنه...!

پیره میترد هه میسه به بیستنی هه ر خوتیه یه ک بی پشو بوو، با ئه و خوتیه یه ش زۆر راسته و خۆ به باه تیکه وه په یوه ندیدار بووی، عه بیی ئه م ئه وه بوو ده یویست له و شتانه بگات که نایانزانی... ئاخ خۆ خه لکی نابی هه ر بۆ قسه... قسان بکا، ده چوو هه موو کۆر و کۆبوونه یه ک... به لّام هه میسه له وسه ر په ست و درۆنگ ده هاته وه. هه ر یه کی له و ره وانبیشانه له دم و چاوی پیره ورد ده بووه تا تیبگا ئاخۆ بایی چه ند پیره میترد سه غله ت و بیزاره... که ده یاندى له ژیره وه لّیوی ده جوولّی و نه فره ت ده بارینّی یه که سه ر هیمن و هیتور ده بوونه وه، ئه م جار ده یان هه ولّیان ده دا قسه ی به سه روه به ر بکن، یاخود گه ر

بلوایه له لاهو په تهنیا قسه بیان له گه ل بگردایه نهوسا حالې ده بون که چهند سووک سه بری کردون و به گه مژده له قه ل هم داون، هه ولیان ددها به هات و هاوارتکی زورتر... به نره نره مامه ی بیره رایې بکن، خو ده بوو جارو باریش تیک بگریتن... نیمه چاک ده زانین که هندی کس له نیو خو ماندا گالته مان پین ده کن، هه ول و ته قه ل لمان به سووک ده زانن، که سانیک له هیچه خو پف ددهن و هه به خه یال خو یان به شکو دارتر ده زانن... نیمه ش به گپله پیاو... به لام هه همیشه نه وه نهو خاچه په که ده بی خو مان هه لی بگرین...

تا لیره دا پیره میترد دست به سهری کوره کانی خویدا ده هینن، کورانی پیره ش دست به سهری کوره کانی خویدا ... هه هه موو تیکرا ده که ونه سیخورمه و نانیشک لیکدان، ژنانیش لیکدی راده میتن... نهوسا هه هه موو تیکرا... گه وره و بچو وکی بنه مالیه «گاروخلانین» که سبی و حوت تا سبی و هه شت کس ده بن به رزه پین هه لده ستان و ده چنه درن، پیره میتردیش به چاو وکی شهرانی له جوو تیاره به سته زمانه کان ورد ده پیتته وه و هه لی دده اتن: «نه و تا هه که سه و خاچی خو ی به سهر مله وه... به لالا با بوژین...»

سه رده رای نهو هه موو به زمه ش، من ده لیم، چاره نه بوو. هه رده بوایه بنه مالیه گاروخلانین-یش ره وانیشی خو ی هه بی. شتیکی باوه و ویستی هه موو خه لکیه، خو چند که سیکي نهو بنه مالیه بینان که مه سه له زه رو وره و ده بی نه وانیش خو یان تا قی بکنه وه تا به هه موو که سیکي بسه میتن که نهو خیله ش له ره وانیش بی به ش نین... چی...؟ راستی... گه خو له خوا نه که یین... هه یان بووه.

له هه موو بنه مالیه که ی گاروخلانین-یش «دیکران» ی بچکول بوو به ره وانیشیان... دووه مین کوری زوراب-ی مام، که ناگری شه ر کورایه وه ته مه نی له نو سال تینه په ریو، سالی له من منالتر بوو... به لام نه ونده گرگن و بچکوله بوو که من هیچ حیسابیکم بو نه دده کرد. هه ر له سه رده تا وه دیار بوو که نهو ناموزایه منالیکي زیت و زیره که، له چاو نهو ته مه نه شتیشی ده زانی، شتیک با که میش بی... به لام سه نگی و راسته قینه، اشی ده زانی ننگ و شووره بییه نه وه ی ده زانی له دده وه سوالی بو بکه ی-ی نک هه نهو مناله، بگره هه موو بنه مالیه که له باوو باپیرانه وه بو یان ما بووه، بو چنه دین سه ده ده چوو هه رچی عقل و حیکمه ت هه بوو خو رسک و له نیو خو یانه وه فیری ده بون، پیره میترد همیشه شانازی به وه دده کرد که هه موو به کیک له بنه مالیه «گاروخلانین» به نه نا نیگا به ک ده توانی پیاو خه راپ بنا سیتته وه، هه به سه لیه یه

جوان و دروستی خویشی ده زانی چو مامه له ی له گه لدا بکا.

هه همیشه پیره میترد نه م قسه یه ی دووباره دده کرده گه ر سه یرت کرد پیاو ویک رووی راستی خو ی ده شانیتته وه و دهمامکی به ستوه... لیم گه ری پیتی راگه یه نم که نه م جوړه زه لامه قه ت باشی پین نالین... ده بی دز بی یان سیخور، شتیکی تر... گه ر پیاو ویکت بینی به چاو پیتی ده وتیت: «براکه م... من برای تو م.» نهو کاته ناگات له خو ت بین چونکی نه وه بزانه که نهو زه لامه له پشته وه چه قوی شار دته وه.

تا بهو چه شنه هه ر له منالییه وه رینمایي ده کران، گو یان پر دده کردن، جا بو یه ناسایي بوو ژماره یه کی زوری بنه مالیه «گاروخلانین» به حیکمه تی پیره دونیا و خه لکه سه یر و سه مه ره که ی فرچکیان خوار دبی.

به هه ر حال... تا که که سیک له و بنه مالیه که نه هاته ژیر بار دیکران-ی ناموزام بوو، نهو کوره کرمی کتیبان بوو... خوینه رتکی بی هاوتا، پیره میترد به هیچ جوړیک حسیبی بو نه دده کرد مادامه کي به دلی پیره نییه و هیشتا هیچی نهو تو فیر نه بووه... نه گینا خو خه لکی دیکه ش ده خویننه وه، سه باره ت به - دیکران-یش پیره میترد هیشتا هیچی به هیچ نه کردوه، به پیچه وانوه، تا دئ بی فامتر ده بی، تا دوا جار که ته مه نی بوو به یازده سال به پیره یان راگه یاند که دیکران به کیکه له قوتابییه هه ره دیاره کان، مایه ی شانازی گشت ماموستا کانه، به کیکه ش له بلیمه تترین ره وانیشی نیو خه لک و عوام. پیره میترد که نه م قسانه ی له دایکی کوریزگه که بیست له سه ر جی و بالینگانی به ر هه یوانه که که راکش بوو رووی له دیواره که کرد و مراندی- «خه راپتر له پاشتر... ره نج به خه ساره... چی نهو مناله ی وا ده ستخه ر کرد؟».

دایکه تی هه لچو وه: «بوچی...؟ نهو کورده ی من له هه موو قوتابخانه که هاوتای نییه.»

پیره میترد هه ستایه وه و هه لی دایه: «که ده بیستیت منالیکي یازده سالان له نیو پینج سه د منالدا... له گشتیان بلیمه تتره... زور گو تی مه درن... پاشان له راهی خوا نه م له چیدا بلیمه ته...؟ یازده سالانه... وا نییه... نیتر بلیمه تی چی...؟ پاشان پیم نالیی منالیکي وا بو خو ی بار کردوه و ده یه وی خو ی بکا به سووری به ر له شکر...؟ تو دایکیکي هه ژار و به سته زمانیت... ده بی وات پین بلیم... نهو مناله به سته زمانه ت له و ژوره وه درن و با روو بکاته نیو کیلگه و باخ و بیستان، لپی گه ری با له گه ل خزمانی دیکه ی فیری مه له بی... نهو قوریه سه ره تا نیستاش نازانی پیتکه نی... که چی

توش بهم نیوه‌رۆیه هاتوویت تا پیم بلتی کوره‌کهت بلیمه‌ته... جوانه. ده ههسته برۆ دهی.

سه‌ره‌رای هه‌موو شتیکیش ده‌توانم بلتیم کوره‌که رۆژ به‌رۆژ نه‌به‌زانه هه‌نگاوی چوستی ده‌نا، شه‌وو‌رۆژ لاپه‌ره‌ی کتیبه‌کانی هه‌لده‌دایه‌وه، نه‌یه‌کشه‌موان و نه‌له‌ رۆژانی پشووشدا وچان و سه‌ره‌وتنی بۆ نه‌بوو... هه‌تا له‌ سه‌یرانانیش... تا دواجار وای لێ هات چاوتیلکه‌یه‌ک له‌سه‌ر لووتی بچه‌قینتی. دیمه‌نی منالیککی وای به‌ خۆو به‌ چاوتیلکه‌وه ته‌واوی نابه‌جی بوو... وای لێ هات که هه‌ر جاره‌ی خزم و خوئی کۆ ده‌بوونه‌وه پیره‌میترد چاوی ده‌گێرا و کوره‌که‌ی بانگ ده‌کرد و ده‌پراندا- «ئهی خودا... فه‌یله‌سووفه‌... جوانه... تا هه‌تیو تا ئیره‌ وه‌ره‌...»

کوره‌ هه‌لده‌ستایه‌وه سه‌رپێ و له‌به‌رده‌می پیره‌میترد راده‌وه‌ستا. ئه‌وسا پیره‌میترد هه‌لی ده‌دایه‌- «چاکه‌ ده‌لێن کتیبان ده‌خوینیه‌وه، ئه‌مه‌یان جوانه... ئیستا تۆ ته‌مه‌نت یازده‌ ساڵه‌... بۆ ئه‌وه‌شیان هه‌قه‌ سوپاسی خوا بکه‌ین. ده‌ باشه‌... ئیستاکی پیم بلتی- تۆ چی ده‌زانیت...؟ چیه‌ ئه‌وه‌ی که فیری بویت...؟»

کورپزگه‌کش و اولامی ده‌دایه‌وه: «من ناتوانم به‌ ئه‌رمه‌نی تیت گه‌یه‌نم...»

«ئاوا... تینگه‌یشتم... ده‌ باشه‌. گه‌ر وایه‌ به‌ ئینگلیزی تیت گه‌یه‌ن...»

ئا لیره‌وه هه‌موو شتیکی جوان ده‌هاته‌ پیتشی. ئا ئه‌و ئامۆزایه‌ چکۆله‌م، ته‌مه‌ن یازده‌ ساڵ، ده‌می هه‌لده‌تینایه‌وه و ره‌وانبێژانه‌ له‌ ده‌یه‌ها شتی سه‌ه‌رو سه‌مه‌ره‌ ده‌دوا... ئه‌و شتانه‌ی که له‌ کتیبه‌کانه‌وه هه‌لی ده‌هینجا... راستی له‌ عاجباتی دنیا ده‌دوا... زۆری ده‌زانی. ده‌یه‌ها بۆنه‌و به‌روار، بنه‌ماو هۆکاره‌کان، ناوی بێ شومار... هه‌موو جینگه‌ و شوینه‌واره‌کان... هه‌موو ئه‌و ئاکام و ده‌ره‌نجامانه‌ی پیتشیی ده‌کردن.

هێمن و جوان... غه‌مگینه‌ ده‌دوا.

که‌چی پیره‌میترد کتوپر قسه‌ی به‌ کورپزگه‌که ده‌پری و هاواری ده‌کرد: «ئه‌وه‌ تۆ چیت... تووتیت... خۆ تووتی نیت...؟»

وێرای ئه‌وه‌ش وه‌ک من بزنام پیره‌میترد خۆشی لێ ده‌هات که ده‌یدی بنه‌ماله‌ی «گارۆخلانیان» عاجباتیه‌کی وای ناوه‌ته‌وه. کتیب خوتین و بگره‌ ره‌وانبێژه‌کانیش گێله‌پیاو بوون- به‌لام به‌هیچ کلۆجیک کتیب خوتین و ره‌وانبێژه‌که‌ی ئیسه‌ ئه‌وه‌نده‌ بێ نمود نه‌بوو... سووک نه‌ده‌هاته‌ مه‌یدانی. هه‌ر چۆنیک بێ... ئه‌م له‌وانی تر نه‌ده‌چوو... بۆ خۆی دونیایه‌کی جیا بوو، له‌لایه‌که‌وه له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ منالتر بوو که وایان زهن ده‌کرد

له‌ کتیبه‌کانه‌وه فیری زۆر شت بوون، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه له‌ هه‌موو ره‌وانبێژه‌کانی دیکه‌ روونتر و جوانتر ده‌دوا.

له‌به‌ر ئه‌و هۆیانه‌ و له‌به‌ر بریاری روون و ئاشکرای ئه‌و مناله‌... بریاری ئه‌وه‌ی بکه‌وتیه‌ دوا و هه‌وا و هه‌وه‌سی خۆی... هه‌ر هه‌موومان ئه‌و کورپزگه‌مان به‌ره‌وانبێژ و قسه‌زان و هۆشمه‌ندی هه‌موو بنه‌ماله‌که‌ دانا... بنه‌ماله‌ی گارۆخلانیان، لێی گه‌راین به‌که‌یفی خۆی که‌لک له‌ وه‌ختی خۆی بیه‌ینی و مه‌به‌ستیشی نییه‌ به‌ چ عه‌قلیکه‌وه له‌دایک بوو... گرنگ ئه‌وه‌یه‌ چۆنی هه‌ز ده‌کا وای مێشکی خۆی ئا و با.

له‌ ساڵی (١٩٢٠) دا قوتابخانه‌ی «لۆنگفیلۆ» رایگه‌یاند که ئیواره‌ ئه‌هه‌نگیککی به‌رفراوان ساز ده‌کا که:

١- تیپی مۆسیقا و گۆرانی تیا ئاماده‌یه‌.

٢- نمایشتیکی یۆلیۆس قه‌یسه‌ر.

٣- خوتبه‌یه‌کی دیکران گارۆخلانیان له‌ژێر ناوی، نایا ئاگری جه‌نگی جیهانی له‌ هیچ و خۆرای هه‌لگه‌یرسا...؟» له‌ ئان و ساتی خۆی هه‌ر هه‌موو بنه‌ماله‌ی «گارۆخلانیان» له‌سه‌ر کورسییه‌کانی نێو هۆلی قوتابخانه‌که‌ دانیشتن... گوتیان له‌ گۆرانییه‌ بیتزه‌وه‌ره‌کان گرت، به‌دیار نمایشتیکی خه‌راپی «یۆلیۆس قه‌یسه‌ر» وه‌ دۆش دامابوون، دواجار گوتیان له‌ تاکه‌ ره‌وانبێژی بنه‌ماله‌ی گارۆخلانیان گرت- دیکران... دووه‌مین کوری مامه‌ زۆراب.

زۆر به‌ره‌وانی ده‌دوا... بێ هه‌له‌ و غه‌وش، کاربگه‌رانه‌، ده‌م و له‌بێژکی جوان... هۆشمه‌ندانه‌... به‌راوه‌یه‌ک قه‌ناعه‌تی پێ په‌یدا ده‌کردی... قه‌ناعه‌ت به‌قسه‌کانی- گه‌یشته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی بلتی جه‌نگی جیهانی بێ هووده‌ هه‌لنه‌گیرسا- به‌لکو دواجار وای کرد دیموکراسی دنیا رزگار بکا. هه‌موو یه‌کی له‌ هۆله‌دا سه‌رسام و سامگرتی بوو، به‌دل و کولت و ته‌نه‌ چه‌پله‌پزان. ئا ئه‌و هه‌موو به‌زمه‌ که‌م نه‌بوو... سه‌بارته‌ به‌پیره‌میترد هه‌ر مه‌پرسه‌... زۆری بۆ هات. له‌ نێو گه‌رمه‌ی زرم و کوتی چه‌پله‌دا دایه‌ قاقای پیکه‌ن. به‌هه‌رحال... تا بلتی خوتبه‌یه‌کی نازداری دا، به‌لایه‌نی که‌م له‌نێو خوتبه‌ی زۆری ئه‌و رۆژگاره‌ وینه‌ی که‌م بوو- له‌ بواری ره‌وانبێژیدا پادشای خه‌راپه‌کان بوو... هه‌لبه‌ته‌ بۆنه‌یه‌ک بوو شانازی به‌و کورپزگه‌یه‌وه بکه‌ن. هه‌لبه‌ته‌.

ئه‌و ئیواره‌یه‌ پیره‌میترده‌که‌ بانگی کورپزگه‌که‌ی کرد و پتی وت: «من گویم له‌ قسه‌کانی تۆ گرت، پیکوپیکه‌... من حالی بووم که تۆ باسی شه‌رپتکت ده‌کرد چه‌نده‌ها ملیۆن پیاوی تیا کوژراوه‌، له‌وه‌ش گه‌یشتم که ئاگری ئه‌و شه‌ر پێ هووده‌ هه‌لنه‌گیرسا...»

بیزه وهری

پرابهاکار ماچوی

- ئەوه تۆیت؟
- ئا- به ئی!
- دواى ئەو هه موو سالانه جارێكى تر ده تبینمه وه!
- كه چى تو رۆژێك له رۆژان له منت نه پرسى!
- له پاش پێكه نینىكى كه م.
- حه ز ده كهى قاوه يهك به يه كه وه بخۆينه وه؟
- زۆر چا كه .
- له و چیشته خانه يه دانیشین؟
- نه خیر... هات و هاوارى زۆره .
- ئەى ئەوه كهى ئەولاتر؟
- نه خیر... ئەویش پره له خه لك. به زه حمه ت كورسییه كت ده ست ده كه وئ.
- ده چا كه... با بچینه ئەو قاوه خانه چكۆله يه ، له وئ قورئینى كمان ده ست ده كه وئ.
-

گه رچى به درێژایى ئەو وه خته پیاوه قسه ی بۆژنه ده كرد، پر به ههردوو چاوان سه رو خوار لێی ورد ده بۆوه، نا... نه گۆراوه. گوی بیستی ئەوه ببوو كه زستانى رابردوو شوى كرده وه. خو ئەوه شى بیستوه كه كچان دواى شوو كرده شتیکیان لێ ده گۆزێ، یان ئەوه تا خروخۆل و تهرو پاراو ده بن ههروه كو میوه ی «مانگۆ»، یان ئەوه تا زهرد و لاواز ده بن ههروهك لاوالوی له په گه وه قرتاو، به لام له مدا هیچ نه گۆراوه، بهر له شوو كرده كه ی چۆنى دیوه. هه ر وا به ... هه ر ده لێی دره ختیکی هه میشه سه وزه، بهرزوبلند... ناسك و بارىك... شۆره ئێك له وینه ی شۆره یی.

به لام ژنه له پیاوه دا دونه یاهه كى جیای به دی كرد، ههردوو ئیسكى ژیر كۆلمه سیسه كانی ده ره په ریبوون، ههردوو چاویشى به قوولا چووبوون، سه ر روخساریشى به هیلێ رهش و قوول ره سم كرابوو. تو بلێی هه ر هه مووی له سۆنگه ی ئەوه وه بووبێ كه

هه قه پیت بلێم كه من راده یهك خو شحالم. رسته یه كى ناوا جوان و قه به هه ر شایه سته ی ئەوه به له ده می منالێكى یازده سالانه وه داكه وئ- له كه سێك كه بروای به قسه كانی خو به تی. گه ر زه لامێك ئەو قسانه ی تۆی بكر دا به ، چاك بزانه ، كه قه ت نه مده توانی گوتی لێ بگرم... نه خیر بو پیاویك ئەو جو ره حیکمه ته بیزه وه ره . بهرده وامبه و نه یئیه كانی ئەم دونه یاهه بیشكنه و له دوو تویی كتیبه كاندا بیان دۆزه وه وه ، دلنیا شم گه ر ناوا خو ت هیلاك بكه یت و بینایی چاوانت بمینت... ئەوسا كه ده گه یته ته مه نی شه ست و هه وت سالی چاك تیده گه ی ئەو حیکمه ته ی ئیمرو دركاند ت چه ند بئ مانا و بیزه وه ره... تیده گه ی چ حه ماقه تێكه... به لام ئەمشه و له ده می تۆوه جوان كه وه تنه وه... پاك و بیگه رد... به ئینگلیزییه كى ره وان و ... به خو پر داده رژا و... بهرزو به رزتر تا ناستی سو پرانو... به ریا به ك كه منیش وه ك هه ر كه سیکی دیکه ی ئەم بنه ماله یه شانازایت پیوه ده كه م. ئیستاش ده توانن پرۆن و ته نیا جیم بیلن... ده مه وئ بنووم ... من منالێكى یازده سالان نیم... ته مه نم شه ست و هه وت ساله .

جگه له من ... هه ر هه موویان هه ستان و پیره یان جی هیشت... بو ما وه یه كى زۆر خو م گر خاند... ماته ل بووم تا پیتلا وه كانیشى دا كه ند... دوا جار گوتم لێ بوو ناخیکى هه لكیشا و هه لى دا به : «ئای له و مناله شیت و عاجباتیه ی ئەم دونه ی شیت و سه راسیمه یه...!» .

شوی پین نەکرد؟ بەلام خۆ زەماوەندەکیان مەحالی بوو. بۆهەر جۆرە زەماوەندیکی لەو بابەتە کۆمەڵتی کۆسپ و تەگەرە دینە پێشخ: هەر لە پایە و مەقامی خێزانداری، هەندێ جاریش جیابواری چینیەتی وەک لە کۆمەڵگای ئەمرۆکەدا دەبیندری، خۆ هەمیشە خەلکی واش هەن کە بەردەوام دەگۆرین، هەمیشە هەواو هەوێس دەگۆرن، جیوه ناسا ناجیگیرن. بەلام ئەو ئەم ... ئەم پیاوێ بۆ نەگۆراو؟

هەنووکە لە گۆشەپەکی قاوەخانەکەدا جیبەکیان بۆ خۆیان کردووە.

+ حەزت لە چیبە؟

- قاوە.

+ لەگەڵ کەمێ خۆراک؟

- نا... زۆر سوپاس؟

+ قاوەکەت سارد بێ یان گەرم؟

- با سارد بێ.

+ بەلام جارێ حەزت بەقاوەی گەرم دەکرد... وانیبە؟

- ئۆو... ئەو پۆژانە بەسەرچوون... ئەو وەختە مەرۆڤ حەزی بە گەرم و گۆری دەکرد.

+ مەبەستتە بۆی کە لەم پۆژگارەدا ئەوەندە دەنیو گەرم و گۆری دای کە لێی

تێربووی؟

- ئممم- ئەری بەراست... دەلێی وازت لە نووسین هیناوه؟

+ بەلێ.

- بۆچی؟

+ هۆیەکی دیاریکراوم نیبە.

- بەلام خۆ دەبێ هۆیەکی لە پشتەوه بێ؟

+ هۆیەک؟ گەر راستگۆیانە بیدرکینم ئەوەیە کە بەتەواوی لە ژباند وەرسم، لە

هەموو شتیەک بێزارم، هیچ شتیکی تازە نابینم سەرئەجم رابکێشی.

- هەتا ببینم و چیتر وەرگرتن لە فیلمە ئینگلیزییەکانیش؟

+ هەتا ئەوەش.

- ئاخر بۆ...؟

+ چونکە هیچ پارەیکە ئەوتۆم پین نیبە.

- بەلام تۆ چی لەو هەموو پارەییە خۆت دەکە؟

+ لای تۆ وایە کە باوکم مرد میراتیکی زۆری بۆ بەجی هێشتم؟ نەخێر خانمەکەم...

وانیبە. ژمارەیکە زۆر لە خاوەن قەرزو داوا و سکالا دەوریان دام، بەشیکی زۆر کەم

بۆ ماوە... بەلام مەسەلەکە بەتەنها پارە نیبە.

- ئەو کەواتە بۆ هەول نەدی کارێک بۆ خۆت بدۆزیتەوه؟

+ ئۆو... نا... من ماتۆرێکم هەبە و حەز دەکەم تێر بەو جادانەدا لێی بخورم... بێ

ئامانج بەو شارەدا دەسووڕیم... ئەو زیا تر ناکەم.

- بەلام ئەوەیان راست نیبە کە تۆ بەم شتێوە توانا و بەهەرکەانی خۆت بە فیرو

بەدی، وەک گەمبەکی بێ سەرو شۆین و ناخودا خۆت بەدەم ئاوهوه.

+ لێی گەری با بێ سەروشۆین بێ! زۆر مەبەستم نیبە. وا بزانه پاپۆرێکم و رووگە

خۆم ون کردووه.

- کەواتە دەبێ ئەو جۆرە پاپۆرە هەتا زوووه رووهو کەناریک رابکێشین تا لەنگەر

بگری.

+ ئەو ئەگەر هیچ کەناریک لەو ناوهدا نەبێ؟

- دەبێ هەر لە شۆینی خۆیدا بوەستی.

+ تۆ ناخۆشت کردووه... بۆ هەر گرفتێک چارەسەرێکی ساز و ئامادەت لە لا هەبە،

و ئەلامی هەموو پرسیارێک. بەلام سەبارەت بەحالی خۆم مەسەلەکە لای من وا

کەوتۆتەوه کە تا رادەبەک پەست و قەلسم.

- لە چی پەستت؟ لەوهی کە هیچ کارێکت نیبە یا هی ئەوهی کە کارت زۆرە و

سەرقالیت؟

+ کارێکی ئەوەندە ئاسان نیبە ئیشت دەستگیر بێ، شتیەک نیبە چاوهڕێی تۆ

بکات.

- بەلام تۆ دەتوانیت کارێکت دەست بکەوتیت. تۆ دەرچووی زانکۆی، لە یەکەمەکان

بووی.

+ کە مەرۆڤ بەدوای کارێکدا دەگەری سووک و ریسوا دەبێ، ئەو جگە لە

دەردەسەری. پاش ئەو گەرەکە جۆرەها فۆرم پێ بکەیتەوه و دەیهەا سکالانامە و

داواکاری، جگە لە کۆکردنەوهی نامە ستایش و پشتگیری، سەرەرای بیینی جۆرەها

کەسی وا کە تۆ قەت حەزت نەکردووه بیانیبی. ئەم هەموو هەللایه زۆر بێزەوهره.

پاشان بۆ ئەو ھەموو بەزمە بەکەم لە کاتیگدا کە دەزانم دواى ئەو ھەموو غارغارینە ھیچ ئیشیکم دەست ناکەوئى، واز لەو ھەش بێنە کە کارێکی باش بۆ ئێمە مانان ھەر نییە. بەرپاى تۆ ئەو ھەموو شتە پۆچ ناکوژئى؟

- بەلام تۆ چۆن دەتوانیت ئا بەم شتوویە بژیت و بەردەوام بیت؟

+ دەى چاکە، من تا ھەنووکە بەبەنم. سوپاسیش بۆ باوکی رەحمەتیم - کە باپى ئەو ھەندەى بۆ بەجى ھیشتووم پیتی بژیم بۆ ئەو ماو ھەبەى کە دەمێنم کەوا زەن دەکەم عومریکی ئەو ھەندە درێژم نابێ. خۆ گەر پتووستیشی کرد لە برسانا نامرم، برادەرى زۆرم ھەبە و خەلکێک ھەن بەزەببیاں بەمندا بێتەو، گەر ھەوئى چەند پۆژیک لەلای بەکێکیان بێنمەو... و ابزانم کەسیان دەرم ناکەن.

- بەلام ئەو ھەیان شتوویە ژيانیکى شایەستە و ریزدار نییە... لەسەر بەزەببى خەلکى بلەو ھەپتێ. تۆ چ جۆرە پیاوێکی؟

+ جا کى ھەبە لەم کۆمەلگایەدا لەسەر ئەو دیکە نەژى؟ تۆ...؟ خاوەنى ئەم قاو ھەخانە، کەرابر قاو ھەگبەر، خاوەن پۆژنامە گەورەکان؟ کى دەتوانى بەلێ: من سەر بەخۆم... تەواو... پشت بەخۆى بھەستى؟

- تۆ تەواو... زۆر نالەباریت. لەو دەچى بەتەواوى ھەرچى حیکمەت و ژیری ھەبە لە دەستت دا بێ.

بەبێ دەنگى قومىکی دیکەى لە قاو ھەکە فر کرد، چیت تەمى ھىچى نەدەدا.

ژنەش چیت قەسەى نەکرد، گەمەى بەقژ و ساریبەکەى دەکرد. نەیتوانى لەو زباتر بەرگەى ئەو بێدەنگیبە ترسناکە بگرێ کە درێژى کیشا، و بستی دەروازەبەک بۆ گەفتوگۆبەکى دیکە بکاتەو، لەو دەچى ژيانى خەلکانى ناو پایتەخت ھەلەبەکى تیبابى، چونکە وات لى دەکا کە ھەمیشە بەخۆت نامۆ بیت، بیزار و وەرس... ژەنگ رۆخت بخوا... وات لى دى کە خۆشت نەزانى روو لە کوئى بکەیت.

+ نا... نەخیر... وانیبە، لە «کریسمسى» رابردوودا تەوانیم بچمەو ھەندەکەى خۆمان، مەلەبەندى باوو باپیرانم، مامیکم ھەنووکەش لەوئى دەژى، لەویش باروودۆخەکە ئەو ھەندە دلخۆشکەر نییە، لەویش خەلکى بیزارن لە قەسەى زۆر و بەلێنى درۆ، ئەوانیش ھەست دەکەن لە قور چەقیون و رەورەوئى ژيان ئاواھى پێش ناکەوئى، بەھىچ باریکدا بەرپۆھ ناروات... ھەر دەلێتى ھەموو کار و کردەو ھەبەک لەو گوندەدا گەشتتۆتە بن بەست. ھىچ برۆابەکیان بەخۆیان نەماو، ھىچ ئومید و نایندەبەک لە ئاسۆدا بەدى

ناکەن. تۆ قەت کۆمەلێ مشکت دیو ھە کە بەتەلەو ھەبەن؟ بەو دەم و چاوە درێژکۆلانە و زەردانەو ھەر دەلێتى ئەو مشکانەن، لە کۆلەمەرگى دەژین.

- تۆ لەگەلما نیت کە ئەو ھەموو رەشبیبیبە بەتەنھا دیدى خۆتە بۆ دونیا؟ لە راستیدا لە ناو خودى تۆدا پیاوێکی زۆر بەزبو ھەبە کە شتەکان وەکو خۆیان نابینى، تۆ ئاسانترین رێگە دەدۆزیتەو تەو ھەکو خۆت دەرباز بکەى. منیش چەندین گوندەم بینو، دەکرى بەلێن ئەو گوندانە لە خۆشى و کامەرانی بەدوور نین. پڕ لە باخى مانگۆ، دارو درەختى جۆراو جۆر، چربکەى مەلان، کوکوختى و قومرى، ناعوور... خەلکێک کە سەرگەرمى سەما و گۆرانین... ھەر وەک بەلێتى لە جەژندا بن.

+ (بەمەزاقەو پێدەکەنى) ئەو جۆرە گوندانەى تۆ باسیان دەکەى، مەگەر تەنھا لە نێو فیلیمەکانى سېنەمادا بیانیبینى، ئەم جۆرە گوندانە شتیک نین کە واقیعی بن، گوندە راستەقینەکان پڕن لە بیکارى، نەخۆشى و تۆلە و دوژمنکاری، ھەر دەلێتى میکروبیۆک کەوتۆتە ناوانەو، پەپوھندى پیاو ھەکان بەبەکدییبەو خۆرە لێتى داو، لە

وانەبە مەسەلەکە بەھوشیاری چینایەتییبەو پەپوھست بى، یان کەس لە رووى رۆحیبەو ھە نامادە نییە بگۆرێ.

- ئەو تەدا دیسانەو ھەر دەلێتى «ھاملیت» ی قەسە دەکەى. ئەى ئەو کچە چى بەسەرھات کە بەتەما بووى بیخووزیت.

+ ھەلگەراپەو... ھەلەشایەو.

- مەبەستت چیبە؟

+ کە دیم وام زانى لە دلەو بەبەخەم پێ دەدا. بەلام زۆر بەداخەو... لەو دەچى من دەستخەرۆ بووبم.

- دەتەوئى بەلێتى ھەر ھەمووى رووکەش بوو... ھەر ھەموو مەسەلەکە فرۆقیتیک بوو؟ + بەلێتى. کچە و خزمەکانى وایان زەن دەکرد کە ھەرچى مۆلک و مالى باوکم ھەبە بەمیراتى بۆ من ماو تەو. ھەر بۆبە کچە بەتیزى رۆکیتیتیک روو ھە لای من ھات، کە زانیان من پیاوێکی بى پوولى سەر ئەو جادانەم، وایان کرد کچە بەھەمان تیزى رۆکیتیتیک بگەریتەو نێو قەوانەکەى خۆى.

- بەلام من بېرمە کە وەختى خۆى زۆر جوان ستایشى ئەو کچەت دەکرد... زۆر شاعیرانە وەسفت دەکرد.

+ بەلێتى واپوو... بەلام ھەموو ئەو قەسەنەى کە ئەویش بۆ منى دەکرد، درکاندن

پازہکان... پازی ئوہی کہ ئو بہیخ من دہمری: ہر ہہ مووی... ہر ہہ مووی درؤ دہرچون.

- بہلام تو پیت پراگہ باندہ کہ عیشقی ئیوہ زور دور رویشتوہ، گواہ تو و کچہ ہہنگاوی گہورہتان ناوہ.

+ ئوہ... من بیزارم لہم جڑوہ وشانہی وک «عیشق و ئہقین» بڑ من ہیچ مانایہکی نییہ. پاہ....! مہسہلہ لہشہ... جہستہیہ و بہس. پھیوہندییہکی ماددی و شہوانی، من لہ ہہمو پھیوہندییہکی ماددی و فیزیکی و ہرس و بیزارم. تو نایزانی... زور چاکہ کہ نایزانی کہوا لہشی نافرہت... ہہتا لہشی نافرہت کالایہکی ئوہند بہ بہا و دورہ دہست نییہ... ہز پیکردنی مہحال نییہ... کہ پارت ہہبو... ہہمووی دیتہ بہرہدہست.

- من دہلیم بی دہنگ بہ... ئم ورتنہیہت لہ چییہ؟ تو کابرایہکی ہیچ نارہزوویہکت بوژن و کار و مال دانان نییہ.

+ ئوہ... من داپزاوم... ہر دہلیمی ژہنگ خواردوومی، ہر وک پھیوہندییہکی بہردین ہم و بہ ئہمیلک گہرد بہگہرد لہ من بکہنہوہ و مٹاشن.

دیسانہوہ کابرا بی دہنگ و خاموش، مایہوہ، ژنہش قسہی نہکرد.

کوی قواہکان بہتال بوون و لہسہر میتزہکان ہلنہگیران. کابرا بییری کہوتوہ، ئو کاتہی بڑ بہکہمین جار یہکتریان بینی، ئی... چ سوزیکی گہرم رووہو بہکدی دہیردن، ہہستیان دہکرد کہ شتیکی زور جوان و ناسک، شین... نہرم و نیان بہیہکہوہیان دہبہست... شتیکی کہ ہر لہ درہختی سہندہل بیچ، کہس ناتوانی و ہسفی ئو ئہفسوونہ بکات. بہلام ہہنووکہ... کہ سہیری ژنہ دہکا، قوروی لیتہ لہ چاوانی بہدی دہکات دہنیو قزیشیدا تہونی جالجالوکہ. لہوانہشہ ماک و پلہی ترشیات بہسہر کراسہکہیوہ ہہبی.

ژنہش بییری لہ کابرا دہکردوہ، ئو وختہی کہ بڑیہکہم جار بینی، ئوسا زور زیندووتر بو، شینایی ئاسمانت لہ چاوانتا بہدی دہکرد، بزہکان چون ئہستیرہ لہسہر لیوانی دہبارین، وشہکانیش ہر دہت وت پەرہی گولن لہ زاری دہکوتن... ہر دہت وت- حہلوان، قسہ لہ زاریدا شکوفہی گولی سپی بوون. دہنگی لہ موسیقیاہکی سحرنامیتز دہچو. کہچی ئیستا قزئی ئالوزکاو و شانہ نیدیوی ہر دہلیمی سووتوی جگہرہی بہسہردا رڑاوہ، یہخہی گہچلاوی کراسہکہی جت پلہی قہلہمی لیتی وای بہسہرہوہ، خہیالی ہر دہت وت رزانی تافگہیہکی بہخورہمہ، کہچی ہہنووکہ ہر دہلیمی زہلکاوتیکی مہنگہ و بؤگن کردو... پل لہ قہوزہ... نیشتو.

ئہی کوان پھیوہلہکان؟ لہہر چوار لاوہ جگہ لہ مارمیلکہ ہیچ دیار نییہ.

- کاتزیمیر چہندہ؟

+ بڑچی؟ پلہتہ؟ میتزہکات لہ ئوفیس دہگہرتتہوہ؟

- لی دہگہرتی ئیستا برؤم؟

+ کہواتہ ناوونیشانہکہتم بہری... لہوانہیہ رڑتیکیان حہزیکہم سہردانیتک بکہم.

قہلہم پاندانیتکی لہ ژنہکہ خواست و بہشہرہ پشیلہ لہسہر پاکہتی جگہرہکہی ناوونیشانی ئہمی نووسی، بہلام لہوہ دہچو پاکہتہکہ بہ تالی لہسہر میتزہکہ جت بہیتلی و ہہموو شتیکی، لہ میانہی چرکہیہکی ٹایندہدا، لہ بیبر بچیتتہوہ. پاشان باویتشکیکی دا.

ہاواری کرد- «ہیتی قاوہگتیر... پەرداخیتک ناوم بڑ بیتنہ.»

+ پرابہاکار ماچوی: لہ سالی (۱۹۱۷) دا لہ دایک بووہ. یہکیتکہ لہ گہورہترین رخنہگرانی کومہلگہی ہیندی، لہ ہہمووانیش نازاترہ بڑ پەرہدہ ہلندانہوہ لہسہر کہم و کورپہکانی کومہلگا. روانینی ورد و شیکاری گہورہی ہہیہ لہم بواردہا، تہکنیکیتی بالا، زمانیتی سادہ، شوڑبوونہوہ بہنیو ناخی پالہوانہکاندا بی ئوہی لہتہمومڑدا نوقمت کا... بی ئوہی زور لہ خویکا و بی دہستکرد دہتباتہ ناو دونیای چیرؤکہکانی... ئوہتا لہ چیرؤکی «بیتزہوہری» دا دوو جیہان بہیہک دادہدا کہ لہ پھیوہندی نیبر و میتیہکدا بہرجہستہ دہبی و سہیری کہ زہمہن چون کہسہکان و حالہتہکان دہگورپی و چون دہمامکہکان دہکون.

سہرچاوہ:

Hindi Short Stories, Edited by Sharwan Kumar, 1970

Bombay, Jaico Publishing House.

گه پانهوه

چیرۆکنووسی رووسی: بۆریس ریابینن

۱

(چاکه «جیری») ... کهواته مائاوا... که من بزر بووم تو چاوت له خانه کهت بچ. چیم پچ وتی وا بکه. هەر له خۆتتهوه مهوه ره، گوئی له فهرمانی هیچ و پووچی ئەم و ئەو نه گریت. ناگاشت لیبره بچ... چونکه که گه پامهوه ههز ده کهم بلین یاساوتی چاک بوویت... سه گیتی وت و وریا بوویت).

ئا بهم چهشنه خاوهن مائا ئامۆژگاری «جیری» کرد و نووشتایهوه... دهستیکی به سه رییدا هینا. کابرا وا دههوا وهک بلینی هیچ گرفت و دهردیکی نه بچ، بهلام له ره دی خه میتک به دهنگییه وه دیار بوو. سه گی وت و وریا زۆر به جوانی گوئی بۆ قسه کانی رادئیرا، به چاویکی پر له مه بهست و ماناوه سه بری ساحیبه کهی ده کرد. توژی ملی بۆ درێژ کرد و به نهرمی لموزی له دم و چاوی کابرا ده خشاندا... ههروهک بیهویت پر به که لهی بۆن و بهرامه ی کابرا تا ئە بهد هه لگرئ.

« ئە لکیسی باتورن » خۆی کۆکرد بۆوه و ده چوو به ره دی جهنگ و « جیری » یش هه وشاریکی که ته و تووک نهرمی که له زل... له وه ده چوو به دوو چاوی زبرهک و پر له مانا و مه بهسته وه ههست بهم بۆنه پیرۆز و مه زنه بکا و له حالی « ئە لکیسی » ناگادار بچ. سست و مات... سه گی بزێو جووله ی نه ده کرد، به لکو له جیاتی نه وه ای ده نواند که له قسه کانی کابرا تیگه یشتوه. ژنه کهی ئە لکیسی - یش له ته کبا بچ دهنگ و مات وه ستابوو، چاوه ریتی ده کرد میرده کهی لی بیته وه... له ژیره وهش لیبی ده کرۆشت و خۆی ده خوارده وه... نه ییده ویست بیداته پر مه ی گریان.

ئه لکیسی هه ستایه وه سه برین، هه گبه کهی به شانی دادا و ژنه کهی گرته ئامیز، پر به دل ماچی کرد... ماچیکی گهرم. ژنه ش توند خۆی پیسه نووساند... ههروهک بلینی بهم شپوه به بتوانی بیگرتیته وه و ساتانی مائاوا یی پر له سه دای مهرگ دوا بخت. بهلام میرده ههردوو باسکی ژنه کهی له خۆی کرده وه و زۆر به نهرمی دووری خسته وه، بۆ دوا جار دهستیکی به سه بری سه گه کهی دا هینا و ملی نا و کهوته ئەودیوی ده رگا که.

قیرا به تاو رای کرده لای په نجه ره که... بهلام «جیری» بهر له گه یشته نه وئ. بالا

بهرز و قیته کهی ئە لکیسی که وت بووه ژیر پالتۆیه کی خۆله میشیی، بۆ ساته وه ختیکی ده رازه ی کراوه ی هه وشه که بۆی بوو به چوار چپوه... چوار چپوه به کی رووناک و لاکیشه یی. پاشان ده رازه که داخرا و ئەم کهوته ئەو دیو... بزر بوو.

« قیرا » له سه گه که نزیک کهوته وه و هیدی هیدی دهستی به سه بری داده هینا... ههروهک بلینی بهو دهست به سه بر دا هینانه چی خۆشه ویستی له دلایه تی بۆ ئە لکیسی... برژی به سه بر سه گه که دا. ئا لیبره دا... نه ی توانی له وه پتر فرمیسه کانی رابگرئ.

۲

بهر له وه ی ناگری جهنگ هه لگیرسن، بۆ هه میسه « قیرا » زوو ده چوو سه ر کاره که ی ... درهنگیش ده گه رایه وه... جا بۆیه «جیری» بۆ ماوه یهک به ته نیا له و ماله ده مایه وه. قیرا له کۆمپانیایهک چاپکه ر بوو. هه موو ئیواره یهک که ده گه رایه وه و ده رگای هه وشه کهی ده کرد وه... ده بیینی وا «جیری» لای په نجه ره که چاوه رتیته تی و ههردوو گوئیچه کهی بۆ ره پ کرد وه. به هه مان شپوه و بۆ هه میسه له کاتیکی دیار یکرادا چاوه رپی - ئە لکیسی - ده کرد تا له سه ر کاره کهی ده گه رایه وه - هه میسه ده یزانی کهی دیتته وه. هه ر که ده بوو به سه عات شه ش سه گی تاین هه جمانی له بهر ده برا، تاوی رووه و لای په نجه ره که و تاوی بۆ لای ده رگا که، له جریت بازی نه ده کهوت... یانی ها: ده رگام لی بکه نه وه. کاتیکی قیرا ده رگای لی ده خسته سه ر پشت (چونکه هه میسه بهر له میرده کهی ده گه رایه وه مائی) به قه له م بازیک ده گه یشته ناو ده رگای هه وشه بهو نیازه ی پیئسوازی له ساحیبه کهی بکا... به زه وه وه ده وه ری... خۆی بۆ هه لده دا... گوايه ئاوا به خیره اتنی لی ده کا... ههروهک بلینی تووله سه گیتی بچ ده ماغ بچ نهک هه وشاریکی به ویقاری وهک ئەم.

ئه لکیسی و قیرا تازه بووک و زاوا بوون که «جیری» یان دهست کهوت... ئەوسا تووله سه گیتی دوومانگی بوو، تا بلینی به سته زمانیکی چکۆله و سه بر و سه مه ره بوو... دوو چاوی زهق و ده پۆقیو، گوئیچه کانیشی شۆر... له لانه نیشته وه بیوون به دوو گوئهی خوارو ختیج. قاچه کانیشی درێژ و بچ گوشت هه ر وهک بلینی هی گیانله به ریکی دیکه بن، له راده به ده ریش له رولاواز... گه ر که سیک جورته تی نه وه ی بکر دایه بیبا ته نیو بازار و سه ر شه قامه کان... ده بوو گوئی به وهش نه دا گه ر خه لکی پیی رابوین. چونکه هه ر زه لامه و پلاری له ساحیبه کهی ده گرت... ئەوه چیبیه نانی ناداتی... دیاره ده به وی بیکوژی.

که گه ووره بوو... به ته وای شتیه و گۆزا، له پولا وازییه که ی جارانی نه ما و پتر گۆشتی گرت. چاوه خری و بچکۆله کانی جوړه زیره کبیه کبان تیا ددهره وشایه وه... رهنگیکی دیکه شیان وهرگرت... له خۆله میتشبییه کی رهنگ په ربووه بو شینیتیکی ناچووغ... ههر دوو گلینه شی گهورۆنه و رەش. که بوو به دوو سال بپووه نمونه ی بچ هاوتای توخمی خۆی... بهرز و بلند... دريژ. ماسوولکه ی تورتیشی له ژیر پیسته رەش و به بریقه که ی چون قوماشی «ئه تلەس» ئاسا ده جوولایه وه. تا ئه و حەلەش له سەر جاده کاندای خەلکی ده و سهستان و سه یریان ده کرد، به لام نه ک و هک جاران، به لکو ئه مجارهیان به سه رسامییه وه.

جیری تا سه ئیستاقان گوپرایه لی ئه لکیسی و قیبرا بوو... به تاییه تیش «ئه لکیسی». کوپرایه فرمانه کانی به جی ده هینا، بو ههر کوئی بچووبایه رهدووی ده که وت، هه مبه سه چاوه پیتی ده کرد و هک بلتی ژبانی له سه ر ئه لکیسی وه ستاب... یا ئه و هۆی بوون و مانه وه ی بی.

ئیستاش که ئه لکیسی ره ی کرد هه موو وه فای خۆی خستۆته پینای «قیبرا»... هه قی خوشیه تی چون خوشه ویستی خاوه نه که به تی... چاوه پیتی ئه مبه شی ده کرد هه روه ک چون رۆژانیک چاوه پیتی ئه لکیسی ده کرد، خوشه ختانه دهوری، هه ر له ناو ده رگا که وه پیتسوازی ده کرد... که دهیدی ته وای که یفساز ده بوو... له خوشیان هه موو نازای جهسته ی ده لهرزی.

به لام ئه م تا ئیستاش هه ر چاوه پیتی - ئه لکیسی - به هه موو رۆژی و له هه مان ئان و ساتدا روه و ده رگای هه وشه که ده چی... بو نیو سه عات و بی هه وده چاوه پیتی ده کا... پاشان ده چیته وه ژووری و له کولانه که ی خۆیدا وهرده که وئ.

۳

دوو سالان، ئاوا، خایاندی... له سییه مین سالدا نامه و هه والی ئه لکیسی برا. قیبرای په رتیشان جه جمانی لی برا... ته وای... ئیتر نارامی لی هه لگیرا. بو ئه وه ی خه می دووری بی بچیته وه... تاسه... ئاره زوو... خۆی له ناو ئیشوکاردا ده توانده وه. نه ک هه ر به رۆژ... شه وانیش نه ده سه روت... بۆیه جیری شه وه های شه و به ته نیا ده مایه وه. درهنگانی که ده گه پرایه وه ده چوه بهر ئاوینه که و دیقه تی خۆی ده دا... دوو چاوی غه مگین و ماندوو... چه ند باریکه هیلکیش که وتبوونه سه ر روخساری... له گه ل په له یه کی ره ش له به ری چاوانی... دیاره که جاران وا نه بووه. هه ر به وده شه نه ده وه ستا... ئیش و ئه رکی

ده زگا که ی ده هینا یه وه ماله وه ش... چه نده ها سه عاتی تریش خۆی پتیه خه ربیک ده کرد. ته نها له م رنجه به وه ده بتوانی خه می ته نیایی خۆی بره وینیته وه... تاسه و ئاره زوی بو «ئه لکیسی» هاوسه ر و هه م خۆشه ویستی بکوژی. وه لی به م حاله وه ش... ختووره ی خه راپ به خه یالیدا ده هات و تاس ده بیرده وه... دلی ده ترسا، له و ساتانه دا ئه و ئیشانه ی بیرده چۆه که ده بوو بو به یانی ته وایان کا و بیانیاته وه... سه رسام و ئه بله ق... هه ناسه سارد و ئاومیدانه دهستی ده نایه ژیر چه نه ی خه فته. دوا ی قه بری که هه سته ده کرد - جیری - له ته نیشته وه لموزی تیه ده ژهنی خه یاله که به ری ده دا و ده هاته وه سه رخۆی.

«ئاخۆ ئیستا ئه لکیسی له کوئی بی...؟»

هه موو شتیکی نیو ماله که ئه لکیسی بی ده خسته وه. هه تا - جیری - یش به شیک بوو له و.

ئه مبه ستا زۆرجار ده ردی دلی خۆی بو سه گه که هه لده رپیتی. وا هه ست ده کا ئه لکیسی ده دوینتی. هه ندی جاریش ئاگای له خۆی نامینتی و هه ردوو ناوه که تیکه ل ده کا، کاتی هه ست به و غه فله ته ده کا به په له هه لکه ی خۆی راست ده کا ته وه:

«ئه... تۆ «ئه لیوشا» نیت... تۆ - جیری - یت.

ئه لیوشا وا له شوینیتیکی تر... دوور. به لام خۆ هه ر دیته وه لامان... رۆژیک دی بگه رپیته وه... وانیه جیری...؟»

پاشان... دوا ی چه ند ده قیقه یه کی تر دیسانه وه تی هه لده چیته وه:

«له وه ته ووره مه به که خۆم ماندوو ده کم. چار نییه نازیزه که م... پتیه سه... بو خۆم و بو تۆ... بو هه موومان. تپم ده گه ی... وا نییه...؟ که لی بو مه وه ئیتر هه موو وه خته که م بو تۆ ته رخانه.»

هه روه ک بلتی جیری تپی بگا هه ر دوو گوپچکه ی بو قوت ده کرد و شل شل گوپی ده گرت، هه ندی جاریش کلکه دار ئاساکه شی بو ده له قاندا. وای لی هات به و ده مه ته قتیبه رابن، و هک ئاژهل ناسه کانیش فه رمویانه: هه موو گیانله به ریک هه ز به وه ده کا مرۆف بیدوینتی.

له و ساته که مانه ی که ده سته به تال ده بوو له سه ر مپزه که ی داده نیشته و گوپی له رادیو ده گرت. جیری - یش به وه راهاتبوو که له ته کیا وهرکه وئ.

ئه وسا قیبرا پتی ده وت:

«ئا... چاک کوئی بگره جیری... «باوکه» وا له یه کتی له و شارانه... ها کا دیت خۆی

کرد به مالاً و هاتهوه...!»

ئەم لە ڕۆژانی- بووکیتی- یهوه ناوی له ئەلکیسی نابوو «باە»... چونکه ئەلکیسی هەندی جار وەک منالی ساوا بەباوەش هەلی دەگرت. ئەمیش پیتی دەوت- «تۆ کتومت باە». ئەمیشتا ئەم یاده شیرینه ناگری له هەناوی بەردا. بەلا و مەینەتی لەویدا نییە چی بەسەر چوو. ئەم لەو دەترسێ ئیستا شتیکی بەسەر هاتین، لەو دەترسێ زامار بووین... قاچیک... دەستیکی پەریی... بەس بیزانیایە ناخۆ ماوه... تۆ بلتی چاوی بەچاوی بکەوێتەوه؟

٤

کتوپر ئەم چاوهروانییە بێ پایانه کۆتایی هات... کابرای پۆسته چی هات و نامەیهکی دا پیتی... رایگە یاند که مێردەکهی، ئەلکیسی باتورن، وا له خەسته‌خانه و دواى بریندارییهکی کوشنده ئەمیشتا وا خەریکه بێتەوه سەرخۆی... دووریش نییە و وا لەم شارە... بەلێ هەر لێره...

وا لەم شارە ی خۆیان...! بەرپۆه بەرایه تی بيمارستانه کهش گه ره کیه تی چاوی به «قیرا» بکەوێ چونکه- ئەلکیسی- بەم زووانه ڕزگاری دەبێ و دێته دهرێ.

قیرا بەم هه‌واله ته‌واوی که یفساز بوو. جار له‌سه‌ر جار نامه‌که‌ی ده‌خۆینده‌وه. بەم بۆنه‌یه‌وه که‌وته پاک کردنه‌وه‌ی ماله‌که تا هه‌موو شتیکی بریسکه‌ی بێ... ناخر گالته نییە... ئەلکیسی دێته‌وه. ئەمە‌ی دەشۆری و ئەوی تری پاک ده‌کرده‌وه... پێده‌کە‌نی و له هه‌مان کاتیشدا ده‌گرێا... هەر خۆی له خۆی که‌وته گومان و ئەم به‌زمه‌ی ناو نا که‌م عه‌قلی... هه‌زیشی ده‌کرد دراوسێیه‌کان به‌شدارێ ئەو خۆشییە بکه‌ن... چەند جارێکیش له ماله‌ ده‌په‌ری و نوقل و شیرینی به‌سەر مناله‌کانیاندا به‌خشییه‌وه. کوته‌ گۆشتیکی گه‌ورۆنه‌شی فری دا به‌رده‌می جیری که ده‌کرا به‌شی چەنده‌ها ڕۆژی خۆی بکا. له ڕۆژانی سه‌ختی ئەو جه‌نگه‌دا که‌م که‌س شتی وای ده‌ست ده‌کەوت. سه‌ر له‌نوێ میتز و کورسییه‌کانی رێک خسته‌وه... جیری-یش به‌رده‌وام له‌بن ده‌ست و پیتی دا ده‌هات و ده‌چوو.

دەم دەمیش هاواری ده‌کرد- «باە دێته‌وه... تێده‌گه‌ی جیری...؟ ئاه... خۆزگه تێده‌گه‌یشتی...!»

جیری-یش کلکی باده‌دا و لێره و له‌وێ به‌ر که‌لوپه‌له‌کانی نێو ماله‌ ده‌کەوت... بستیک له‌ خانم‌که‌ی دوور نه‌ده‌کەوته‌وه، بۆ هەر شوێنیک بچووبایه‌ چاوه‌ پر له

نه‌وازشه‌کانی به‌دوايه‌وه بوون.

ئەو شەوه تا به‌یانی گینگلی دا... به‌حال توانی خۆی بگری تا ڕۆژ ده‌بیتسه‌وه. ئەو شەوه چەنده‌ها جار به‌یه‌ک گه‌یشتنی خۆی و ئەلکیسی هاته به‌ر دیده‌ی خه‌یال. بیبری له‌وه ده‌کرده‌وه ناخۆ ئەم شەره‌ بایی چەند گۆرپویه‌تی. تۆ بلتی ئەمیشتا له‌ جارانی بچن.

له ساتی دیاریکراودا گه‌یشته به‌ر ده‌رگای بيمارستانه‌که. پاشان برديانه لای کابرایه‌کی به‌ته‌مه‌ن که پاک ریشی تاشیوو... چوار ئەستیره‌ش به‌سەر شانیه‌وه ده‌بریسکانه‌وه. داوای له قیرا کرد له‌سه‌ر کورسییه‌که دابنیش و پاشان به‌دوورودریتی باسی ئەوه‌ی کرد به‌ چ حالیک «ئەلکیسی» یان گه‌یاندۆته بيمارستانه‌که. دواى تۆزێ سه‌رۆکی پزیشکه‌کان گه‌یشته جێ... سپی پۆش... دەم و چاویک که غه‌رقی خەم و ماندویتی بێ. قیرا وای به‌خه‌یالدا هات که ده‌بێ ئەم پزیشکه چەنده‌ها کاری نه‌شته‌رگه‌ری ئەنجام دابن. ئەمیش وه‌ک کابرای ئەستیره به‌شان باسی ئەلکیسی کرد: گوايه برینه‌کانی له‌ویدا نه‌بووه که باس بکری... ده‌بێ قیراش رووبه‌رووی ئەو حه‌قیقه‌ته بپیتسه‌وه که خزمه‌تکردنی له‌مه‌وداوی ئەلکیسی کاریکی ئەوه‌نده ئاسان نابێ.

به‌زه‌حمه‌ت له قسه‌کانیان حالی ده‌بوو وه‌ک بلتی له‌وديو دیوارێکه‌وه بیدوین. به‌زۆری دانی به‌ خۆیدا گرت... ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو قسه به‌و به‌رپۆنه‌ بیری و به‌ناو ڕاړه‌وه‌کاندا ڕابکا تا ئەلکیسی ده‌دۆزیتسه‌وه و... ئەوسا به‌تاسه‌وه بپه‌ریته‌ باوه‌ش.

پزیشکه‌که تی هه‌لچۆوه- «هه‌لبه‌ته حالی زۆر شه‌ره... من نامه‌وی به‌هیچ کلۆجیک دلنیا که‌م... سه‌رتاپای له‌شی جێ نه‌شته‌ره- ئەمیشتا به‌ته‌واوی له‌په‌لوپۆ که‌وتوه و به‌هه‌ر حال له‌ کورتی بیپه‌مه‌وه... مێرده‌که‌ت ئیفلیجه». دیاریبوو پزیشکه‌که ئەم دوا وشه‌یه‌ی به‌زه‌حمه‌ت له‌ دەم هاته‌ دهر.

به‌لێ... به‌لێ. قیرا سه‌ری راوه‌شاند. ته‌واو... له هه‌موو شتیکی حالی بوو: ئیستا ئەلکیسی ئیفلیجه. له‌پیناو به‌رگریکردن له‌ خاک... هیز و وزه و ته‌ندروستی خۆی به‌خشی. له‌م حاله‌ته‌دا به‌وه‌په‌ری خۆشه‌یستی و ئاره‌زووه‌هه‌ بریاری دا که تا ماوه‌ خزمه‌تی بکا... ده‌بێ وا به‌دلسۆزی چاودیری بکا... وا ئەمه‌کدارانه که قه‌ت بیبری بۆ ئەوه نه‌چی ئیفلیجه. به‌لام - با ئیستا لیتی گه‌رپن بیینی... هەر ئیستا... به‌په‌له...! هەر ساتیکێ دیکه‌یه و ده‌بیینی... وا چوووه‌ ژیر خه‌یالی ئەو به‌یه‌ک گه‌یشتنه که به‌ته‌واوی ناگای له‌ قسه‌ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌کانی پزیشکه‌که برابوو... یان ئەو نیگا گۆرینه‌وه‌ی هه‌ردوو پیاوه‌که کاتی قسه‌یان بۆ ئەم ده‌کرد.

پزیشکه که زیاتر له سه‌ری رۆبشت بێ ئه‌وه‌ی گوی بوه‌ بدها که قیتر ئارامی لێ هه‌لگیراوه:

«لوغمیک له ژتیریا ته‌قیبۆوه... ماوه‌یه‌کی زۆریش له نێو ئه‌و به‌فرده‌دا ماپۆوه و... به‌ستبووی. چار نه‌بوو هه‌ردوو قاچیمان بریبه‌وه».

چی... چۆن...؟ یانێ هه‌ردوو قاچیشی نه‌ماون؟ ده‌ت وت کتوپر چنگیان له‌ناو هه‌ناوی قیتر گیر کرد، ته‌زووی نازاریک به‌نیو هه‌موو ده‌ماره‌کانیدا میرووله‌ی ده‌کرد. کتوپریش هه‌ستی کرد زۆر سه‌رمایه‌تی و به‌بێنیی ئه‌و ژووره‌ رووت و په‌رش و بلاوه‌ گه‌لێ ناره‌حه‌ت بوو. پر به‌دڵ هه‌زی ده‌کرد له‌وئ نه‌میئێ و بڕوا... په‌ریشان و به‌په‌له‌ ئۆقره‌ لێ بڕا... چاوه‌ڕێی ئه‌وه‌ بوو بزانێ ناخۆ کابرا چی تری بێ ده‌لێ:

«راستی سه‌ریشی ئه‌زیه‌تی بێ گه‌یشته‌وه‌ و وای لێ کردووه‌ تیک بچێ. به‌داخه‌وه‌ که هه‌ردوو چاوه‌کانیشی سووتاون». دیاربوو کابرا نه‌یده‌ویست به‌پیچ و په‌نا له‌گه‌لێ بدوئ و هه‌یچی تیا بێلێته‌وه‌... ده‌بویست به‌کسه‌ری هه‌موو حه‌قیقه‌ته‌ تاله‌که‌ی تی بگه‌به‌نی و ... به‌په‌له‌.

«تۆ مه‌به‌ستته‌ بلتی کوێریش بووه‌...؟» قیتر ئه‌مه‌ی وت و هه‌موو شتیکیش له‌به‌ر چاویدا مه‌له‌ی ده‌کرد... بگه‌ ژووره‌که‌ش ده‌سوورایه‌وه‌. کتوپر په‌نگ له‌ روویدا نه‌ما و هه‌لگیرا.

سه‌رۆکی پزیشکه‌کان هه‌ستی بێ کرد و په‌رداخێک ئاوی بۆ هێنا.

«ناپه‌وئ... چاکم» په‌رداخه‌ ئاوه‌که‌ی به‌لاوه‌ نا و به‌ترسه‌وه‌ سه‌ه‌ریکی هه‌ردوو زه‌لامه‌که‌ی کرد. ئه‌م دوو کابرایه‌ چی تریان له‌ دڵدا ماوه‌ پێی بلین، ئه‌م دوو غه‌ریبه‌، که هه‌ر ساته‌ له‌مه‌وبه‌ر بوو خه‌ریک بوو له‌ خۆشیانا ماچیان بکا...؟ ئه‌ستیره‌ به‌شان به‌په‌له‌ تی هه‌لچۆوه‌:

«هه‌روه‌ها ناشتوانی قسه‌ بکا. به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ تا حالێ حازر نه‌یتوانیوه‌... به‌لام له‌وانه‌یه‌ له‌داها توودا زمانی بکریته‌وه‌... ئه‌وه‌ش وه‌ختی ده‌وئ».

«هه‌ر ئه‌وه‌نده‌و به‌س...؟» به‌دڵگه‌رانییه‌وه‌ ئه‌مه‌ی وت و بگه‌ ته‌واوئ ده‌نگی خۆی لێ گۆرا.

«به‌لێ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ و به‌س. تکایه‌ تیمان بگه‌ که مه‌سه‌له‌که‌ بۆ ئیمه‌ش ئه‌وه‌نده‌ ئاسان نییه‌... ئیمه‌ش به‌ لامانه‌وه‌ ئه‌سته‌مه‌ که ئه‌م قسانه‌ بۆ تۆ ده‌که‌ین... به‌لام چار نییه‌... ده‌بوو هه‌موو شتیکی بزانیت به‌ر له‌وه‌ی بێبێنی. پێویسته‌ بریاری ئه‌وه‌ش بده‌ی

ناخۆ ده‌توانیت له‌ ماله‌وه‌ خزمه‌تی بکه‌ی. ئه‌گه‌ر بۆت ناکرێ ئیمه‌ لێره‌ شوینی تاییه‌ تیمان هه‌یه‌ بۆ خزمه‌تی ئیفلیج و په‌که‌که‌وته‌کان. هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌یان باشته‌ بۆ په‌که‌که‌وته‌یه‌کی وه‌ک میترده‌که‌ی تۆ... راستی ئه‌وه‌یان بریاریکی قورسه‌ بۆ تۆ، پێویسته‌ به‌وه‌یه‌ که به‌ وردی بیری لێ بکه‌یته‌وه‌».

ئه‌وانه‌ چی ده‌لێن. چۆن زات ده‌که‌ن قسه‌ی وا بێ جێ بکه‌ن...!

هه‌سته‌یاوه‌ سه‌ه‌رین... په‌ست و تووره‌. جا ئه‌وان چوون... چۆن بتوانن له‌وه‌ تییگه‌ن که ئه‌لکیسی بۆ ئه‌م چی ده‌گه‌یه‌نێ... چوون قیتر چۆن له‌و میترده‌ی خۆی ده‌روانی؟ ئه‌گه‌ر ئه‌وان به‌ر له‌ جه‌نگ، تۆزێ، ناگاداری ژبانی ئه‌م و ئه‌لکیسی ده‌بوون قه‌ت پێشنیاری وا بێ جێیان دانه‌ده‌نا... هه‌قیانه‌... چما ئه‌وان ناگایان له‌ چیه‌.

«پێویست به‌وه‌ ناکا چاوه‌ڕێی بریاری من بن... بریاری من ئه‌وه‌یه‌ که ده‌بیه‌مه‌وه‌».

5

رۆبێکی تاییه‌ت به‌ خه‌سته‌خانه‌یان دا پێی... پێشیان وت که تا پێی ده‌کرێ، له‌به‌رده‌م برینداره‌کاندا، هێمن و له‌سه‌رخۆ بێ. رۆبه‌که‌ی خسته‌ سه‌رشان و که‌وته‌ دوا‌ی په‌ره‌ستاره‌که‌.

قه‌ره‌ویله‌که‌ی «ئه‌لکیسی» له‌ نه‌ۆمی سێیه‌م بوو. قیتر و په‌ره‌ستاره‌که‌ به‌سه‌ر پێبلیکه‌کاندا سه‌رکه‌وتن و پاشان که‌وتنه‌ نێو راره‌ویکی دوورو درێژ که ده‌ت وت عومریکه‌ به‌ ناویدا گوزه‌ر ده‌که‌ن و که‌چی هه‌ر کۆتایی نایه‌. له‌ بنه‌بانی راره‌وه‌که‌دا گه‌یشته‌ به‌ر ده‌رگای ژماره‌ (50)... ژماره‌که‌ به‌خه‌تیکی ره‌ش و گه‌ورۆنه‌ نووسرا‌بوو... له‌ویدا وه‌ستان.

په‌ره‌ستاره‌که‌ش ژنیکی که‌مدووی نه‌ گه‌نج و نه‌ پیر... قالیوی نێو سه‌ده‌ها ده‌یه‌نی ئاوا پر له‌ تلانه‌وه‌ و نازار و مه‌ینه‌تی مرۆف. به‌لام ئیمه‌رۆ، له‌ حاله‌تیکی ئاوادا، له‌ ناخه‌ورا خرو‌ش‌بابوو. ویستی قسه‌یه‌کی ئه‌وتۆ بکا که قیتر دله‌خۆش بێ و تۆزێ نارام بێته‌وه‌. وه‌لێ له‌بری ئه‌وه‌ زۆر ئاسایی و کارگوزارانه‌ وتی:

«پێخه‌فی دووه‌م به‌ ده‌سته‌ چه‌پدا...»

ئه‌مه‌ی وت و ده‌رگاکی له‌سه‌ر داخست.

قیتر چوه‌ پێشه‌وه‌. ته‌نه‌ا سێ پێخه‌فی تیا بوو. یه‌کیکیان به‌تال. ئه‌وی تریان بریندارتیکی له‌سه‌ر راکش‌ابوو ده‌ینالاند. وه‌لێ زه‌حه‌مت بوو بۆ قیتر هه‌ست به‌وه‌یان بکا.

راسته و خۆ رووه و ئه پێخه فهی که و تبهوه قوژینه که ملی نا- دووه میان به دهسته چهپدا. له بهرده میدا زهلامیک له ژیر به تانییه کی خوریدا راکشابوو. تهنه پشته سهری به دهروه بوو، قژیکی کورت، له گهڵ توژیک له پشته مله سپی و باریکه که ی که قهت له وه نه دهچوو هی پیاویک بئ. به لام نهیتوانی دهم و چاوی بیسینت... چونکه رووی به په نجه ره که و پشته کردبووه قییرا. دیمه نی ئه و که لله سه ره ئاسایی... وه لئ نازار به خش... کسپه ی سۆزیک له دلئ قییرادا ئاگردا. زیاتر له پێخه فه که نزیک بۆوه... له سه رخۆ بانگی کرد:

«ئه لیۆشا... ئه لیۆشا... نازیه که م... ئه لیۆشا...»

کتوپر ترسیکی کوشنده زمانی گرت. ئه وه چیه... خۆ کابرای بریندار جووله یه کیشی بۆ نه کرد. دهر حال ته می گومانیک جهرگپر به ری چاوی گرت. خۆ ئه م به دهم رتگه وه هه موو ساتیک به یه ک گه یشتنه که ی له بهر چاواندا به رجه سته ببوو- چۆن خۆی ده کا به ژووره که دا و ئه لکیسی له نامیز ده گری، ئه میش چۆن باسکه باریکه کانی بۆ درتۆ ده کا، روخساری له خۆشیا نا دهره وشیتته وه، به ته مای ئه وه ش بوو گه لئ قسه ی خۆش به گویتیدا به جری پنتی. به لام ئیستا... ئه وه تا لال بووه و هیچی بۆ نا کرای. ههروه ک بلتی هیتزیک نادیار ههردوو دهست و قاچه کانی به سته بیتته وه و چی قسه ی شیرین و ناسک هه ن له بیری بر دیتته وه.

نا... هه رگیز... نا... نابئ ئه وه ئه لکیسی بئ؟ نه خیر... ئه مه خۆی نییه. مه حالیش بوو که سیک هه بی و بتوانئ پتی بلت ئه مه کتیه- ئه م که ی ئه وه نده وردیله بوو... نه شه و تیرا سه بیری ئه و شوینه بکا که ده بوایه ههردوو قاچه کانی له ژیردا بن... چونکه چاک ده یزانی که ههردوو قاچه کانی پراون.

بئ دهسته لاتانه سه بیریکی په ره ستاره که ی کرد. په ره ستاره که ش له مه به سته قییرا گه یشت و به سه ر برینداره که دا نووشتایه وه و ده می برده په نا گویتی... به ده نگیک کی بهرز هاواری کرد:

«ئه وه ئه م ئا فره ته هاتوه بۆ دیده نیت!..»

پاشان رووی کرده قییرا و وتی:

«میشکی ئه زیه تی پئ گه یشتوه. گه ر هاوار نه که ی گویتی لئ نابئ...»

قییرا خۆی کۆ کرده وه و توژی هه سته غه ربی ئه وه لجاری له خۆی داته کاند، یان سه ر لئ شیوان و شله ژانه کتوپره که ی... له و وره بهردانه ی خۆی ته ریق بۆوه. له بهرده م

نه خۆشه که یدا که وه ته سه رچۆک و به نه رمی ههردوو باسکی تئ وه رینا. به ده نگیک کی بهرز... به لام هیتشتا ناسکانه له گه لیا که وه ته قسه:

«ئه لیۆشا... به ساقه... ئه وه منم... قییرا...»

سۆز و به زه بی و خۆشه ویستییه کی بئ پایانی دایکانه هه ست و نه سته قییرا-ی داگیر کرد، سات به دوا ی ساتیش زیاتر تین و تاوی ده سه ند... تا وای لئ کرد توند خۆی به ئه لکیسییه وه بنوو سیتئ.

کابرای بریندار به حال خۆی جوولاند ههروه ک بلتی خۆی له ده سته دهر باز بکا. قییرا به رزه بئ راست بۆوه. کوا ههردوو باسکی؟ خۆ ئه وان باسی ئه وه یان نه کرد که ههردوو باسکی پتیه نه ماون!..

ئه مه قهت ئه و ئه لکیسییه ی جارن نییه... کوا ئه و پیاوه به هیتزه ی جاری جارن... تا بلتی به شان و شه و که ت!..

کابرای نه خۆش، زۆر له سه رخۆ، سه ری له سه ر سه رینه که وه رسوو راند و... قییرا ئه م روخساری به غه رب و نه ناس هاته به رچاوان. دهم و چاویک که به ته واو هتی ناشیرین ببوو... لیره له وئ جئ برینی سوور و شین هه لگه راو. له گه ل دوو قوژتی قوول و تاریک له جی ههردوو چاوه کانی. جگه له جۆگه یه کی سپی و درتۆ که له م سه ر تا ئه و سه ری روخساری چال کردبوو،... که پتر له ده مامک ده چوو نه ک دهم و چاو. قییرا خۆی بۆ نه گیرا... پر به ژووه که قییراندی و بوورایه وه.

٦

ئیسنا و له هه مان ئه و ژووره ی که یه که م جار پتی تئ خست. په ره ستاره که سه ری قییرای خسته بووه نپه ههردوو له پی و رای ده ژه ند، پزیشکه که شوو شه یه کی چکوله ی له که پووی قییرا نزیک ده خسته وه به و نیازه ی که بۆنه که ی هه لمرئ. کابرای ئه سته تیره به شانیش له وئ بوو. به هه نگاوی گه و ره به ژووره که دا ده هات و ده چوو، په رۆشانه سه بیری په ره ستاره که و پزیشکه که ی ده کرد... پاشان سه بیریکی قییرای ده کرد که تا ئه و حه له له ناو کورسییه که پالئ دابۆوه.

کاتئ هۆشی هاته وه بهر و توانی قسه بکا کابرا لئی پرسی:

«چی ده لئی... په شیمان نه بوو یته وه...؟»

«نه خیر... هه ر ده بیه مه وه. به لام پیم بلتین چی بۆ بکه م تا مه ی نه تیبیه که ی که م که مه وه

و وا بکهه ژيانی لا تال نه بی...؟»

به هیمنی دانیش و چاوه پیتی وهلامی پرسیاره کهی خوی ده کرد.

«کس نازانی... هه ساتی بی له وانیه بیری، له وانیه شه چن دین سالی تر بهرگه بگری». پزیشکه که نه وهی وت و تی هه لچوه: «ئه مپردهی تو کارابه کی به هیتز و لهش ساغه... سهره رای نه وه مو برینه به باسوکانهش...»

«هلئی. ئه هه همیشه وا بووه. هیچ دهر دیککی به خوی وه نه بی بیوه». قیرا بهم وهلامه هاته قسه.

هه له و ژورده دا ورد و درشتی کاره ساته که یان بو قیرا گتیرایه وه... که چی به سهر هاتوه. تازه چ که لکی ههیه قسهی لی بشار نه وه. ته نیا و جیما و له گوره پانیتی شه ردا دوزرا وه ته وه... وا شپوا بو کهس نهیده ناسییه وه، هه لبه ته لوغمیک له ژیریدا بته قیتته وه... ده بی چی لی بی.؟ جگه له مانه وهی له نیو نه وه سه هۆلبه ندانه دا. هیچ به لگه نامه یه کیشی بی نه مایو. ته نها له ریگه نامه یه که بو ژنه کهی نووسیوی ناسیانه وه... نامه کشی له گیرفانی سهر سینهی دوزرایه وه... که جوان ته قه تی کرد بو. له نامه که دا نووسیوی که گوایه بو راپه راندنی فهرمانیتی گرنگ ده بیترن، به ئومیدیشه که به سه لامه تی بگه ریتته وه، به لام نه مه شه ره و ده بی بنیاده م چاوه پیتی هه موو شتیک بی. جا بۆیه داوای له هاو رپکانی کرد که ئه م دوا نامه یه ی بنیرن بو ژنه کهی... به مهرجیک گه خوی نه گه راپه وه. گه ر نه و نامه یه نه بوایه نه لکیسی ده خرایه نیو نه و ناوانه ی که بی سهر شوین تیا چوون.

هه موو گیانی برین و هه لا هه لا بو، کهس به ته مای نه بوو... هه ر ئیستا نا توژیکی تر ده مری. وه لی به پیچه وانه ی هه موو نه و شتانه وه هیدی هیدی ده هاته وه سهر خوی.

نامه که یان دایه ده ست قیرا. ئه میش لاپه ره بۆره کانی هه لگتیر و هه رگتیر کرد، خویته تی... خه تیکی ورد و به قه له می ره ساس... له هه موو لایه که وه په راو تیزه کانی پیس ببوون، بو ماوه یه کی درتژ له نامه که راما ههروه ک بلتی له ناوه رۆکه که حالی نه بوو بی... هه وه... ده ست و خه تی خویته تی، بگره قسه کانیش - قسه هه ره خۆش و شیرینه کانی که هه همیشه بی راهاتبوو ناوا بیدوینتی. ئه میستا گومانی له وه دا نه ما که ئه م برینداره «ئه لکیسی» یه.

خه ریک بو ریتی ماله وهی لی بزر بی. که گه یشته وه... وه ک هه موو جار تیک «جیری» له ناو دهرگا که پیشواری لی کرد، به لام قیرا هه وسه له ی نه وهی نه بوو قه رزی نه و پیشواری به یه بداته وه. نه و رووه سارد و مردووه ی هیچی دیار نه ده دا وه ک بلتی له به رد

تاشرا بی، هیواش و له سهر خۆ به نیو ماله که دا ده هات و ده چوو، پالتو که ی دا که ند و فرپی دایه سهر کورسی به که. پاشان خوی به ردایه وه سهر ته خته که و دایه پر مه ی گریان. چی هیتز و توانست هه بوو له گیانیدا نه ما.

رۆژی یه کسه مه ئه لکیسی هینایه وه مالتی. زۆریه ی کار به ده ستانی بیمارستانه که - هه ر له پزیشک و برین پیچ تا ده گاته په ره ستاره کان - هاتنه دهر وه تا به رپیان بکه ن. هه موو ئافره ته کان سکیان به قیرا ده سووتا. سهرۆکی پزیشکه کان به ریزه وه ته وقه ی له گه ل کرد و خوا حافیزی لی کرد، گه رچی ره سمیانه لی ورد ده بووه... به لام به دلیتی کی پر له سوژ و به زه بییه وه.

ته نها قیرا زۆر هیتن و له سهر خۆ بوو. نه وه ی رووی دا کاره ساتیتی جه رگه بر بوو، هه لبه ت، وه لی نه مه ی نه و ده یکا هیچ قوربانیه کی تیانیه... میردی خویته تی و ده بیاته وه... نه مه یان نه رکی سهر شانی خویته تی.

قیرا بیری له وه کرده وه که مادامه کی پیاویتی نه خۆش دیتته وه مالتی ده بی سه گه که به سه ستیه وه... واش بوو... هه رکه «جیری» نه و خه لکه ی دی که وته مپه مری و خۆ راته کاندن... به و نیاز ی به ره لالا بی.

هه ر که کارگوزار و خزمه تکارانی بیمارستانه که قیرا و نه لکیسیان به جی هیتت نه م سه گه که ی نازاد کرد، جیری - یس لمووزی له زه ویبه که نزیک ده خسته وه و شوین پیانی بۆن ده کرد، رووه لای پیخه فه که جریته کی بو کرد، که وته بۆن کردنی نه و زه لامه ی له ویدا راکشابوو. دوا جار... له بهر ده م پیخه فه که وه رکه وت و سهری خسته نیوان هه ردوو قاچی و غه مگینه نه قروسکاندی.

راستی... نه میش هه ست به بازار و نه شکه نه ده کا، نه میش ده رکی به وه کردوه که مه ی نه تیبه ک رووی له ماله که کردوه. نه مجاره یان که خانم گه راپه وه، وه ک جار ان، که یفساز نه بوو به شانازی به وه ش به ده وری ماله که دا خولی نه خواره وه... جار ان... جار ان که لمووزی به رز ده کرده وه به کلکیشی له کاسه و که ولی نیو ماله که ی ده دا. ته واو... به سه رجوو... هیچ سوژ و وه فایه کی بو نه و که سانه ش نه ماوه که هه همیشه خۆشه ویست و دلارامیان بوو.

نه خیر... نه میش له و کاره ساته گه یشتوه، نه گبه تیبه ک که قابیلی ره ت بوونه وه نیبه، بی خشیپه له په روو له سه زه ویبه که وه رده که وی و بو ماوه یه کی دوورو درتژ له و زه لامه بی چره و جو له یه ی سهر پیخه فه که راده میتی، پاشان سه بریتی خانمه که ی ده کا ههروه ک بلتی بیه وی له شتیک پرسی. بو رۆژی یه که م و دووم سه گی تایان هیچی

نه خوارد. بۆ ماوهی چهندهها سهعات له بهردهم پيخهفه که وهردههوت و جوولهی نه دهکرد ههروهک بلایی چاوه پتی نهوه بئ تهه پهککهوته به له جیگهی خۆی راست بیستهوه و بروات. لهوه دهچوو بهدریژایی شهوو پۆژهکان به تههای نهوه بئ لهه کارهساته تیبگا و حالی بئ. له سهه رتادا له جئ چهقین و بئ دهنگی نهو کابرایه «جیتری» سهه رسام کرد، بهلام بهه بهه لیبی راهات و تههی نهو پهسپارهی له چاوانیا نیشتبوو رهوییهوه.

۷

ئیستر لهوه بهدوا تا دههات «جیتری» بهله کتر دهبوو. پیسته لوس و رهش داگه راهه که شی تووکی سپی و کورتی ههلهدا... ههه دههت وت گه دیلهی شووشهیه... پۆژ به پۆژیش پتر دهبوو سههرو قه پۆژی به تابهتی نهو شوتانهی دهوری لووت و دههی له هه موو پارچهیهکی لهشی بهله کتر بیوون.

رهفتاریشی به تهواوی گۆرا، بئ ئوقره و بیزهوهه و در، جاراز قهت شتی ناشیرینی لئ روو نهدهدا. ئیستا «قیرا» نهیده و پرا بهه رهلای دههوهی بکا... بهه لهوه چۆر کیتی له لهووزی دههست و ئینجا بهه رهلای دهکرد. نهیده هیشته وهک جارانیشت منالانی دراوسئ کلک و گوچکهی رابکیشن، بهلکو دژ بهو سهوعبه تانه دههستا و دهستی دهکرد بهه په حهپ، نهگه ریش شتیکی تیا دههیشتهوه... کهچی ههه دیار بوو که سههغهته.

کههتر دهچوهه دههه و زیاتر دههنووست، بهدریژایی پۆژهکان له ته نیشته پيخهفه کهی «ئه لکیسی» وهردههوت، بهچاوی نیمچه نووقاوهه، بهکههترین چههه و خشپهی نیو پيخهفه که نهه پادههه نی. بهلام له لایهکی تهوه بهموو نهگۆرا بوو: ههروهک جاراز له ههمان ئان و ساتادا دهچوه بهه دههگای حهوشه که، ههه چهنده ئیستا کهسی و له ئارادا نییه که چاوه پتی بئ... وهلئ «قیرا» نهه خووهی لئ قه دهغه نه دهکرد.

«جیتری» بیوو به یاری دهه دهه ریک بۆ نهه و نه خووشه. گهه نهه له نیو پيخهفه کهی خویدا جوولهی بکهرایه سهگی تایان بهغار بههوه لای «قیرا» رای دهکرد... توند بهدواوی خووهی به کیشی دهکرد.

«باشه گهه تۆ نه بووینایه من چیم دهکرد»

«قیرا» نهههی دهوت رهگی ملی بۆ دهخوراند، رهگی رهپ و رهقی پشتی ملی سههگیکی دانیمارکی... که نهههش زیههکی نهه توخمه دههگهیه نی. قیرا سهههه له خۆی سههروما بوو... نهه هیزهه له کوپه هینا بهههگی نهه مهههگه ساته بگهه؟ نهه کوسته

گهوههیهی نهه شهوه ترسناکه که جههگی پهی چۆن وای لئ نهکرد کۆتایی بهه یانی بیینی... نهه شهوهی که بۆ یه کهم جار نه لکیسی بیینی...؟

راستی «قیرا» خۆی ئافهه تیبکی بههسته زمان بوو. نهه و راهاتیبوو پشت بهه لکیسی بههسته، له هه موو شتی کهدا نهه دالههی بدا و له په نای بئ. نهه لهوه دلنیا بوو که نهه گهه پتوبستی بئ نهه نهه لکیسی ههیه و دل سوژترین هاو پتییه. بهلام ئیستا نهه تا که دالهه و په نایهه نهه ما. نهه میستا دههه نهه چاوه پتی نهه بکا، ههه نهه ویش بۆته تا که پشت و په نایهه کی... ههه باوکه و ههه دایکه و ههه دایهه... گهه چی پۆژیک له پۆژان گلهی له بهختی خۆی نه دهکرد.

راسته بهه رداشی جههنگ دلی نهه ههه نجهه نجهه کرد و هه موو ژیانیشی ژیرهه ژوور کرد، بهلام ههه گیز نهه یوانی نهه و پۆحه زیندوهی بهه یینی. سههههه له میانهی مانگی یه که می دوور کهه و نهه وهی نهه لکیسی هه موو پۆژیک چینی که دهه گریا... بهلام نهه میستا پتی نههسته مه چاوانی تهه بئ.

تهه وای هیمن و له سهه رخۆیه... دانی بهه خویدا گرتوه و نازایانه بهه رووی نهه کوسته وهه ستاوه، بهه کورت و کرمانجی، ئیستا قیرا رتیکی دیکهیه... ژن... نهه گهه مه. هیز و وههیه کی نهه تووی لهه خۆدا بهدی کرد که ههه گیز خهونی پتیه نههه بیینی.

وههک دایکیکی دلایا و لهه خۆ بوورد که ههه میشه دلکیکی لای مناله ساواکهی بئ... نهه منالهی شهه وانه خهه راپ دهه نوئ... قیرا وهه نهه دایکه بهه ناگا و ههه میشه چاویکی له نهه لکیسی بوو. ههه ندئ جار بهه دههست خۆی نهه بوو تهه نائومیدییه که بهه ی چاوانی دهه گرت، ئاخه ر ژۆر جیی داخه له بههه چاوانتا بلایسهی ژینی مرۆقیتک دایه کیتیه وه، چهه ندهها شهه ی بهه سههه بره بئ نهه وهی خهه بهه یتهه چاوانییه وه، له پای سهه رییه وه داده نیشته و دهستی له ملی وهه دینا، له ژیر پیستییه وه ههستی بهه تریه و لیدانی دهه رهکانی دهه کرد... ئای لهه دهه زوهه باریکهی نهه می بهه یان و قیرا بهه ستهوه.

نهه ئیشکهه گرتن و چاوه پتییه کاریکی نهه وهه نده ئاسان نهه بوو... قهت بهه خهه پالییدا نهه دههات نهه وهه ندهه ماندوو بئ... وهلئ نهه هی نهه نییه ههه رههس بیینی و بهه یداغی سپی ههه لکا... نهه خیر... ههه گیز...!

بیهه گومان نهه وانهی له نیو دۆزههی نهه شهه رهه دا دهه ههنگان دههه ههروهک (قیرا) نارام و نازا و دل سوژ بووین... ئاخۆ دههه هه موو نهه شهه نهه و نازاری قیرا چی بئ له چاوه نهه نازارهی نهه لکیسی چهه شتویه تی...! ئیستا نهه وههک تهه نهه زاتی که ناروانیتهه نهه لکیسی، بهه لکو وهه نمونه و نوینههه ههه زارهه، ملیونههه گهه نهه وههک نهه دلگهههه و زیندوو،

قيت و قۆز، خوښه ويستی دايک و باوک و ژن و دهستگيران- که چی پاشان خوښان کرده قۆچی قوربانی و ئەو دلە گەرمەيان که و ته ژنير بهرداشی ئەو شهردە له عهتتیبه .

ويپرای ئەو هه موو به زمه ش ئەمه يان کۆستیکي گه لئ گه و ره بوو .

سه رتا حالي نه خوښه که به ره و باشتر ده چوو، به لام ديسانوه تيبک چۆوه، نهک ته نها وهک جهسته... به لکو عه قلیش . که قيرا قسه ی بۆ ده کرد... تانهوو... ئەم له دونيا يه کی تر بوو .

ئە «جیتری؟»... وازی له م خووهی خوئی نه ده هینا: هه میسه له هه مان نان و ساتی جارن که پیتی راهاتبوو ده چوو بهر ده رگای هه وشه که... گه رچی ئیستا ئەلکيسی گه راوه ته وه، ئەم به زمه دلی قیرای پر ده کرد له ژان. ئەم بۆ وا دهکا له کاتیکدا کهس نه ماوه چاوه رپتی بکا...؟ هه ندی جار ده که و ته سه ر له پ... ئەوه ش پيشه ی هه موو سه گیکه گه ر شتیکی مه به ست بئ، هه ردوو قاچی له ژنير خویدا ده نووشتانده وه و سه ریشی ده خسته سه ر هه ردوو قاچی پيشه وه، پاشان بۆ ماوه يه کی درنژ سه يری خانمه که ی ده کرد هه روهک بلتی بیه وئ شتیکی بلتی .

ئەلکيسی هه میسه قسه يه کی هه بوو دووباره ی ده کرده وه: «سه گ هه میسه مانای راسته قینه ی خوښه ويستیت پئ ده به خشی». زۆر جاریش هه زی ده کرد چیرۆکی ئەو سه گه ی بۆ بگي پته وه که له تهک گۆزی ساحیبه که ی وه رکه و تووه و نه جوو لاوه تا وه کو مردوو. «قیرا» گه يشته ئەو قه ناعه ته ی که هه رچیه ی که له ده ست دئ بۆ ئەو نه خوښه بیره خسینتی مادامه کن کلپه ی ژبانی تیا ماوه .

دهسته خوشکه کانی به سۆز و به زه بیه وه پتیا ن ده وت:

«به راستی... تو پالنه وانیت...!»

«به لام من چی ترم له ده ست دئ...؟» ئەوه يان ته نها وه لامیکی بوو... چونکه ئەم زۆر ناسایی به خه يالییدا نه ده هات ناخۆ چی تریشی پئ ده کری .

به لام هه ندی جار که نافرته جهیله کانی ده دی، قۆل له قۆل، له گه ل مێرده کانبان پياسه يان ده کرد، به ده ست خوئی نه بوو کسپه ی هه م و ناو مێدیه که له ناخه وه دلی ناگر ده دا. ته نها «جیتری» شایه تی حالي ئەم ساته جه رگبرانه بوو. نا له م حاله تانه دا قیرا ده چوو بهر ناوینه که و له خوئی راده ما. چه ند گۆراوه... نای که پیر و په رپووت بووه...! له دلی خویدا ده ی وت: ئەوه قه ت من نیم... ده بی ئەوه که سیکی دیکه بئ- کاتیکیش ته می ناو مێدیه که له سه ر چاوانی ده ره و بیه وه سه رزه نشتی خوئی ده کرد که ئەوه نده

ترسنۆک و لاواز و بئ وره يه... غیره تی ده دایه به ر خوئی تا وه کو بتوانی ناگای له نه خوښه که ی بئ .

به لام هه ندی جار، له خه يالی خویدا، هه موو ئەو شتانه ی به درۆ ده خسته وه، گوايه ئەو که سه ی له نیتو پتیه که ده کاهه تووه ئەلکيسی نیبه و که سیکی دیکه يه، که سیکی نه ناسه و به هه له هیناويانه ته ماله که ی ئەمان، مایه ی مه زاق و پتیه نینیشه دوا ی ئەو هه موو مه رگه ساته خه يالی وا بکاته وه... خه يالی ئەوه ی که ده شی ئەلکيسی سب و ساغ بئ، وه لئ ئەم جوژه خه ون و خه ياله هه توانیک بوو... هه توانیکي سیحری بۆ رۆچی به نازاری قیرا و که نه يده توانی ده ستبه رداری بئ. له م ساتانه دا ناماده بوو پروا به وه بیتی که ده شی له کونجیکا، دوور لیتره، ئەلکيسی-یه کی دیکه سب و ساغ و زیندوو بئ... هه روهک جاری جارن. وه لئ کتوپر خسپه يه ک، نووزه يه ک، سووکه جووله يه ک له نیتو پتیه که وه وای له «جیتری» کرد غاربا و لمووز له قیرا هه لئسوئ تا بیت فریای کابرای نه خوښ بکه وئ. نا به م جوژه له خه ياله خوښه که ی داده برا و ده گه رايه وه نیتو دنیای راسته قینه ی خوئی .

که مانگی «گه لاویژ» هات... خوښترین مانگ له کن «ئەلکيسی». نا له و رۆژه کپ و خوښانه دا قیرا به ته واوی په ست و نیگه ران بوو. چونکه هه موو سالی له و رۆژانه دا ئەلکيسی هه زی ده کرد بچیتته پياسه ی ده ست و ده ر. له و کاته ی ئەوان هه ردوو ده ستیا ن له ناو ده ستی يه ک ده نا «جیتری» به نیتو دره خته کانداه که و ته سه رگه رمی جری ت بازی، به يه که وه بیده نگ و هیمن پياسه يان ده کرد و له ته ک سووکه قرچه ی شکانی گه لا وه ره بوه کانی به ریپیان. هه یچ کامیان ورته ی لئوه نه ده هات... که چی زۆر جوان له يه کتری تیده گه يشتن .

کتوپر «جیتری» که تا ئەو حه له له سه ر زه بیه که وه رکه و تیبوو، هه ستایه وه سه ر چوار په لان و گویتی قوت کرد، رووه لای په نجه ره که تاوی دا و ده ستی به وه رین کرد، پاشان رووه لای ده رگا که... به جرنوق هاروشیتانه پیا هه لنگه را... به توندی چه پوکیکي پیا کتیشا و ده رگا کرایه وه... جری تیکي بۆ کرد و به پتیلیکه کانداه لده به زیه وه. «قیرا» ش ته قه ی ده رگای هه وشه که ی هاته به رگوئ. ديسانوه سه گه که ده نگی لئ هه لئری و حه په حه په که ی زیاتر بوو. سه گه که به وه پری خوښیه وه له ته ک ساحیبه که ی هه لده به زیه وه. مه سه له چیه...؟ تریه ی پتیه ک له ناو دالانه که وه ده گه يشته به رگویتی قیرا، پاشان هه ستی پئ کرد يه کتیک به غار به سه ر پتیلیکه کانداه راده کا و رووه و ژووری سه رده وه دئ... نزیک و نزیکتر ده بووه. نا له م ساته دا هه ر ئەوه نده ی پئ ده کرا بداته پر مه ی

گریان: «ئەو کەتتە...؟»

کە دەرگا کرایەو، غەلبەغەلبەتتە پەتر دەهاتە بەرگوتی، بەئاستەم دەنگی زەلامتیکیش هاتە بەرگوتی. پاشان ئاگای لە هیچ نەما و روو و ناو هەیانە کە تاوی دا... ویستی قسە بکا، بەلام وشەکان لەسەر لیوانی هەلۆرین، لەبەر دەرگا، سڤ و ساغ و زیندوو، خۆی بوو... ئەلکیسی وەک ڕم وەستا بوو. هەگبە قورسە کە ی سەرشارنی فری دا و هەولنی دا سەگە کە لە خۆی دوور خاتەو... سەگی تاین شیت و هار ببوو، جانتایە کە لەسەر زەوی پارەو کە کەوتبوو... بەکیتیکی دیکەش لە ناو دەرگا نیمچە کراوە کەو دیار بوو.

قیرا لەو ترسا شیتت بێ... ئەو چی روو دەدا...؟ ئەو خەونە یا راستی... تۆ بلیتی چاوی رەشکەو پیشکە نەکات؟ دیارە کە مەسەلە کە هەلە یەکی تیا یە: کەواتە زەلامە کە ی دیکە ئەلکیسی نییە، بەلکو کە سیتیکی دیکە یە، کە دەرگی بەم حەقیقەتە کرد دایە پرمە ی گریان... گریانی خۆشی... بە دەم گریانەو روو و باوەشی ئەلکیسی غاری دا. سەری خسە سەر سینگی و سڤ ریز فرمیتسکی دەباراند... وەلنی فرمیتسکی ئاسوودە گی، ئەلکیسی - ییش زۆر بە نەرمی پەنجەکانی بە نیتو قژی ژنە کەیدا دەهیتنا.

«بەسە قیرا... بەس... بەقوربان هیتن بەرەو... ئەو نییە گەراو مەتەو... ئیتر بۆ دەگری...؟»

بەلام نەخیر... قیرا خۆی بۆ نە دەگیرا. لەم هەلوتتستە دا چ ئافرەتتیک دەتوانی فرمیتسکەکانی راپگری...؟
ئە ی «جیری»...؟

لە بەردەم خاوەنە کەیدا هەل دەستایە سەر هەردوو پاشوان، هەردوو چە پۆکی دەخستە سەر شانەکانی و بە زمان دەم و چاوی دەلستەو، پاشان بە دەوری هەردوو کیاندا دەخولایەو، خۆی لێ دەخشاندن... کلکی وا رەپ کردبوو دەت و ت دەر، لە هیکە و خیرا دەیلە قاند... وا بەتوندی کە ئەو نەدی نە دەما ساتە ی لێ بکەن و بەر ببنەو.

ئەلکیسی بە سەر سامبییەو سەیری سەگە کە ی کرد و وتی:

«ها هاورێ دیرینە کەم... ئەو چییە گە ریش بوویت...؟»

«هەمیشە چاوە ریتت بوو...؟»

«ئە ی تۆ...؟»

لەبری وەلامدانەو زیا تر ئەلکیسی بە خۆبەو گوشتی. بگرە چاوەکانی «جیری» ییش

هەمان رازیان دەدرکاند... دەیانخواست لەو چاوەروانییە بدوین... ئەمیتستا «قیرا» تیکە یشت بۆ سەگی تاین هەموو رۆژتیک وا بەمرۆتەو بەر دەرگا کە ی بەرنە دەدا. دیارە کە دەبزانن ئەلکیسی هیتتا ماو. ئەم پتویستی بەهیچ نامە و پیناسە یەک نەبوو تا پیتی بلیتین زەلامە کە ی تر ئەلکیسی نییە... ئەم هەمیشە چاوە ریتی دەکرد... بێ ئەو ی بێزار بێ.

ئەلکیسی زۆر برسییانە چاوتیکی بە دەرووبەری خۆیدا گیترا، هەموو ئەو شتانە ی کە پیتیان ئاشنا بوو... دەبوست لە هەموو شتەکان دلتیا بێ. کتویر دەم و چاوی تیک ترشا... رەنگیتی هیتنا و رەنگیتی برد. یە کەم جار زەرد هەلگەرا... پاشان خوتنی توورەبی روخساری ئال کرد. چاوی بە پالتۆیە ک کەوت کە لە پشت دەرگا کەو بە سەنگتیکەو هەلئاسرابوو. بۆ ساتت لیتی ورد بۆو، نەیدەتوانی لەوە حالی بێ چۆن پالتۆی سەربازتیک گە یشتۆتە ماله کە ی... پالتۆیەکی هەلا هەلا و کون تیتدا... لەگەڵ چەند نیشانە یەک بەسەر هەردوو شانییەو. خە یالتیکی زۆر ناخۆش بە میتشکیدا گۆزەری کرد.

«ئەو چییە...؟» بە دەنگتکی غەریبەو ئەمە ی پرسى و «قیرا» ش بە سەر سامبییەو سەیری دەکرد.

«پالتۆیە...!»

«دەببینم. بەلام چۆن گە یشتە ئیرە...؟ پتویست ناکا وەلام بەدیتەو... خۆم حالی بووم... تەواو.»

«ئەلیوشتا...!»

«جیری» ییش لە دەنگ و شتووی قسە کردنیان ترسا و سلەمییەو یە کتیکیان پەست و توورە و دەمارگرت، ئەوی دیکە یان پەریشانى ئەو دەیه تی بگا. جیری لە راکەرکە و خۆ خولاندنەو کەوت، هات و لە نیوان هەردووکیان وەستا، تاوی سەیری ئەلکیسی دەکرد و تاوتیکیش قیرا هەر وەک بلیتی بپرسن:

«ئەو ئیو چیتانە مال خەراپینە؟ بۆ بەشەر دین لە کاتتیکا کە دەبێ شاد و ئاسوودە بن...؟»

پاشان ئەلکیسی توانی تۆزی دان بەخۆیدا بگری. زەرد و رەنگ پەریو رووی لە ژنە کە ی وەرگیترا، دەستی دایەو ئەو هەگبە یە کە پینچ دەقیقە لە مەو بەر لەسەر زەویبە کە فرتی دا بەو خە یالە ی کە جار تکی دیکە ئیشی پیتی نە بیتتەو.

«ئەلکىسى... ئەو ە چ خىرتە...؟»

«نامەوى بەزۆر بىتمە ژورەو» .

ئەلکىسى دەيوست پروات، بەلام «جىرى» لەبەردەمىدا ەستا و پى لى گرت، چاوى پىيوە چاوى ساحتىبەكەى، لى نەدەگەرا ەنگا و بىن .

«ئەلکىسى... تۆ پىيوستە گوتم لى بگرت» .

«من پىيوستە بەو نىبە گوئى لە ەىچ بگرم... خۆم لە ەموو شتىك گەىشتم» .

«نەخىر... دەبى گوئى بگرت» .

سەرەتا لەوى دانىشت ، رووى گرژى لە «قىرا» ەرگىرا، تامادە بوو لە ەركاتى بى مالىكە بەجى بىللى، بەلام ەدى ەدى ەتور بۆو و گرژى و مۆنىبەكە بەرى دا، بەدل گوئى لى گرت، دەيوست وشە بەوشە لە قسەكانى ژنەكەى حالى بى. ئىستا چاوى لە قىرا نەدەترووكاند. دىسانەو بۆو بەكورە كۆنەكەى جارن... ئەلکىسى بەدل و دەروون... ئەلکىسى بەسۆز و مېرەبان كە ەمىشە دللى لەگەل نالە و ھاوارى كەسانى دىكەدا لە خورىە و راچەنىندا بوو... لە ەموو شتىكىش دەگەىشت. قىرا چىرۆكەكەى خۆى بۆ گىپراىو ە تا گەىشتە ئەو شوتىنەى كە چۆن كابرالى ئىفلىچ و پەككەوتەكەى ەىناىو ە مالى و چۆن چاودىرى كرد... ئەوسا ئەلکىسى بەپەرۆشەو لى پىرسى:

«باشە تۆ وات ەست كرد كە ئەو زەلامە منم ئەوت لە جىبى من دانا...؟»

«ەلەتە و ام كرد»

«باشە تا ئەبەد خزمەتت دەكرد» .

«ەلەت» بەسادەى ولامى داىو ە .

ئەلکىسى لەسەر كورسىبەكەى قەلەمبازىكى دا .

«قىرا... تۆ نازانى چ ئىشىكى گەورەت كرددو ە...»

سوپاس، سوپاس بۆ تۆ... بەناوى ئەو و بەناوى ەموومانەو سوپاست دەكەىن...!

بەپەلە قسەى دەكرد. ئەم وشانەى دووبارە دەكردو ە و دەستەكانى ماچ دەكرد .

«ئەلکىسى... بەقوربان ئەو ە چىتە...؟ ەىمن بەرەو ە» .

«من تاوانبارم... نەك تۆ» . ئەلکىسى ئەمەى و ت دىسانەو دەستى ژنەكەى ماچ

كردو ە، دەستە وردىلەكانى... ئەو دەستانەى ئەرك و پىكەو ەنانى ژبان گرژى كرددوون .

ئەلکىسى سەرى ەلپرى و سەرىكى كرد .

«بەلام ئىستا...؟» پرسىارەكەى تەواو نەكرد، بەلام قىرا تىبى گەىشت... زانى دەپەوى چى بللى... لەو دەچو چاودىرى ئەم پرسىارە بى .

«با لەگەل ئىتمە بژى...»

«بەو ئومىتدە بووم كە ئەم قسەبە بكەى» . ئەلکىسى ئەمەى و ت ەناسەبەكى ەوانەو ەى ەلکىشا .

«با بچىنە لای و سەرىكى لى بدەىن» .

كابرالى نەخۆش لەنپو پىخەفەكەى راكشا بوو... روو بەرووى دىوارەكە . قىرا بەسەرىدا نووشتاىو ە و سەرى بردە پەنا گوئى... لەسەرخۆ پى و ت: «ئەلىوشا... مىترەكەم گەراىو ە...! بەلام نەكەى پى سەغلەت بىت... خۆشەوىستەكەم...»

پاشان رامما و ەستى بەغەفلەتى خۆى كرد... قسەكەى ەلگىپراىو ە .

«بە راستى نابى خۆت سەغلەت بكەى... ھاوړى شىرىنەكەم . لىرە دەمىنىستەو ە و لەگەلمانا دەژىت . لى ناگەپىن جگە لە خۆمان كەس خزمەتت بكا... تى دەگەى؟»

ئەلکىسى-ىش ھاتە تەك نەخۆشەكە . وىستى بەسەر دوودلى و پاراىدا زال بى... بەلام نەىتوانى و بەسەر رووبەو دىار بوو . لەو دەچو كابرالى پەككەوتە لە ەموو شتىك گەىشتىن . بەحال خۆى بۆجولاند، بە ئاستەمىش سەرى ورسووپراند .

«دەقىقەىك تۆو خوا...!» ئەلکىسى بەھاوارىكەو ئەمەى و ت: «تۆ وت نامەبەكى منتان لای ئەم دۆزىبەو ە...؟ كوا با بىبىنم...»

«واى ە... ئەو ەتا خۆبەتى...» ئەلکىسى لەژىر لىو ە ئەمەى و ت و چاوىشى بەنامەكەدا دەخشانە . «دەقاو دەق... خۆبەتى» .

«ئەلکىسى چىردنسىف... ھاوړىكەم . من و ئەو ، ئەوسا ، بەبەكەو بووین . زوو زوو نامەمان دەگۆرىبەو... بەو نىازەى كە ئەگەر بەكىكمان كوژرا- ئەو ەى دىكەمان بتوانى كەسوكارى ھاوړىكەى ئاگاداركاتەو ە . بەلام من بەختى خۆم نەپىكرام . ئا ە... چ ھاوړىبەكى مەزن بوو» .

لەبەردەمى كابرالى برىندار كەوتە سەرچۆك و بەدەنگىكى بەرز ھاوارى كرد:

«ئەلىوشا... ئەلکىسى چىردنسىف گوئىت لەدەنگەم؟ من ئەلکىسى-م... ئەلکىسى باتورن... من و تۆ بەبەكەو بووین... بىرتە...؟»

كابرالى نەخۆش بەحال سەرى بۆ لەقاند... نىشانەى ئەو ەى كە حالى بوو .

«چاكە...! بىرتە من و تۆ برىارمان دا كە دواى جەنگ بەكدى بىبىنەو ە...؟ ئەو ەتا

به يهک گه يشتينه وه. ئيستتا تۆ له ماله کهى مندای. ده توانين به يه که وه بژين ... تيم ده گه ی...؟»

به لام کابرای نه خووش جووله ی بۆ نه کرد... مه حالیش بوو بزنان ناخۆ گوتی له و قسانه بووه يان نا. قئيرا و ئه لکيسی بۆ چهند ده قيقه يهک له تهک نه خووشه که دا مانه وه و پاشان ههردووکیان هه لسان و له دەوری ميتره که دانیشتن. ديسانه وه ئه لکيسی هه موو به سه رها ته که ی بۆ قئيرا گيترایه وه که چۆن ئه م و ئه لکيسی چيتره نسيث-ی هاوړتی دوو چاری ئه و مه ينه تيبه بوون: گوايه ههردووکیان که وتوونه ته پشت سه ربازه کانی ئه لمانيا بهر له وه ی سوپای ئه مان بتوانی هيرشه که ی خو ی رتيک خاته وه، پاشان چۆن که وتوونه ته نيۆ که ميني تيبه ئيشکگره کانی دوژمن و دوا ی تقه و بهر گريکردنيکی که م خايه ن يه کترييان لي ون بووه. ئه لکيسی ناگای له خو ی ناميني و به ديل ده گيری... ته نها دوا ی تيشکسانی ئه لمانيه کان نازاد ده کړی. هه لبه ته به درتيایي ئه و ماوه يه له بهری پوژئاوا دا بووه... بۆيه نه يتوانيوه هيج هه وال و ده نگوباسيکی خو ی به که س بگه يه ني. به درتيایي ماوه ی گيترانه وه ی چيتره که «جيتری» به رامبه ر «ئه لکيسی» دانيشتبوو بي ئه وه ی چاوی لي بتروو کيتي. قئيرا پي به ههردوو چاوی له ميتره که ی را ده ما و ههروهک بلتيی پروا به چاوانی خو ی نه کات که ئه مه ميتره که يه تی و گه را وه ته وه.

۸

«قئيرا» تۆزی ناوی گه رم کرد، ئه لکيسی خو ی شوژی و ريشی تاشی. پاشان به په له قاوه لتي به يانی ئاماده کرد و به يه که وه دانیشتن و که وتنه چا خوار دهنه وه. به را ده يه ک تامه زۆزی يه کدی بوون که کابرای په که وه ته يان بيير چوو بۆ وه. پاشان گوتيان له ده نگه ده نگيک بوو. جيتری بوو لمووزی له دم و چاوی کابرا نزیک خستبووه و مرخه مرخی بوو... ههردوو له پي پيشه وه شی خستبووه پيخه فه که ی.

قئيرا هاواری کرد: «ئه وه خهريکی چيت جيتری...؟»

ئه مه ی وت و راسته وخۆ رووه لای نه خووشه که ملی نا... ههروه که هه موو جار يک. ئه لکيسی-يش له سه ر ميتره که هه ستا.

جيتری قه له مبابزکی دا و له سه ر پيخه فه که هاته خوار ي. له و ساته دا نه خووشه که له شويني خو ی جوولا وه ک بيه وي هه ستيته وه و له سه ر پيخه فه که دا نيشی. ليته زهرد و رهنگ په ريوه کانی له رزين... قرخه يه کی کپ و خنکاوی بۆ کرد.

قئيرا به په له وتی: «ده يه وي له سه ر پيخه فه که دا نيشی».

به ههردووکیان نه خووشه که يان بهرز کرده وه و باليفيکیان خسته بهر پشتی. هيشتا ليته کانی ده له رزين.

ئه لکيسی به چرپه وه وتی: «مه به ستبه تی قسه يه ک بکا».

قئيرا-ش به ده نگيکی بهرز هاواری کرد: ئه ليوشا... قسه بکه... ئيمه گوتمان بۆ گرتوی».

نه خووشه که سه ريکی له قاند.

قئيرا به خووشيه وه چريکاندی: «گوتی لي مانه...!»

«کوا... بي ده نگ...» ئه لکيسی قسه که ی به قئيرا بری، نه خووشه که زۆر له سه ر خو... به لام روون و ناشکرا تي هه لچۆ وه: «سوپاس... سوپاس بۆ ئيوه... به دا يکم... به دا يکم بلين». هه ناسه يه کی قولی هه لکيشا- «که ئيوه لي نه گه ران بم...» ويستی زياتر قسه بکا، به لام له وه ده چوو ماندوو بووي، ده می داخست و چيتر ده نگي ليته نه هات. کتوپر له ته وقی سه رييه وه تا که له مووستی پي گرتبوو... ئه و گرژ بوونه روخساری شيواند و ناشيريني کرد. ده می کرايه وه وه ک ئه وه ی بيه وي هه وايه کی زۆر تر هه لمر ي. پاشان سه ری به سه ر سي نه يدا شو بۆ وه، به درتيایي پيخه فه که ش قاچی لي را کيشا.

«هه موو شتيک ته وا». ئه لکيسی به خه مه وه ئه مه ی وت: «ته وا... چيتر نازار ناچيتر ي. مالتاوا. ئه ی هاوړ ي سه ربازه که م».

قئيراش به هيمنی فرميسکی ده باراند.

جيتری-يش هات و له نزیکانه وه وه ستا... تووکی به روپشتی ملی بۆ بۆ وه. سه ری بهرز کرده وه و پي به خانووه که سه دای لووره يه کی دريژ و غه مه يين بهرز بۆ وه.

پرتە پرتگەر

چېرۆکنووسی هیندی: قی. ئار. نارلا

ئیمپرۆ وەرپس و بئى باک دەتیبىم... سەیرە، نازانم تۆ بۆ وات لى ھاتووه؟ خۆ نەمدى دەست بۆ خوارنەكە بەھیت، لای تۆ واھە ژەمى ئیمپرۆ ئیوارەم ھەر بەتەنھا بۆ خۆمە؟ خۆ كەسبىكیش بېھوئى خۆى لە برسانا بکوژئ ھەر وەكو تۆ دەكا...

خۆ دەتوانى پېم بېلئى ھەز لە چى دەكەى تا بتوانم نامادەى بکەم، دە جارېكیش لە جارن خۆت بړۆ بازار و شت بکړه، قاوھ لەسەر قاوھ فې دەكەیت و ژەمى شىوانت فەرامۆش دەكەى... ئەوھ تۆ ئازارى پى ناخۆیت؟ خۆ ئەو رۆژە باپىرمىت بىنى- پېم بېلئى... تۆ لەو باوھ پەدای تەمەنى ھەشتا ساڵ بى؟!

ئەوھ تا... بەردەوام خۆت لەژئیر ئەو ھەموو رۆژنامە بەدا ناشتووه، خۆ ھەرگىز كاتى ئەوھت نەماوھ لەگەلما دابنىشى و دوو راز و گلەبى بگۆرېنەوھ، دەى توخوا... دەبا كەمى ئەم شتانە بەلاوھ بىنېن، بەم رۆژگارە ئەوھندە چاوەرپت دەكەم تا ھەردوو پاژنەم سى دەبن، چاوەرپى جەنابىم تا دەگەرېتتەوھ، كەچى تۆش ھەمىشە درەنگ دېتتەوھ، سەرم سورماوھ و لەخۆم دەپرسم چى وات لى دەكا تا سەعات دە نەبەیتەوھ، بىگومانم لەوھى كە لەم مالا چووتتە دەرى بۆ تاكە جارېكیش منت بەخەيالدا نایە، ئەو كچە بەستەزمانەشت پەرۆشى ھاتنەوھت بوو ھەزى دەكرد زوو بېتتەوھ، تاوېك پېش ئېستا چو بئوى، بەلئىنى ھەندىك ھەلوات پى دابو؟ منالە ساواكەشمان زۆر گەرم داھاتووه، ئەوھ خۆ من ھەر چەنە لىدەدەم و كەچى تۆش نەقە ناكەى، ھەر دەلئى نە (با)ت دېوھ و نە باران...

كابرا ... خۆتەندەوھى بەردەوام چاوت كز دەكا، دەروھەش مانگەشەوھ و شنەباھەكى فېنك و ختوكەدار ھەلئى كرددوھ، دە وەرە با لە دەرى دابنىشىن، گەلئى خۆش و دلگېرە، ھەتا منالەكەش شاگەشكە بوو بەوھى مانگى لە چوارەدى بىنى، داواى لى كەردم شىعېرىك بنووسم، بەلام ئاخ ... من و شىعېریان نەوتووه، بوھستە... دەقیقە بەكم پى ناچى... ھەر ئېستا دېمەوھ، شېرەكەم خستتۆتە سەر زۆپاكە... ھەز لە كوپە شىرېك ناكەى؟ ئۆف ... خوايە... گيان... ديسانەوھ چۆوھ گۆ كىتتېەكانى، خۆ تۆ كاتىكى زۆرت بەدەستەوھە، ناتوانىت تەنھا دەقیقە بەك بۆ من تەرخان بەكەیت... بیان لەگەلما بدوئى، تۆ بەوھ تاوانبارم دەكەیت كە من سەرت لى دەشپۆتېم، كەچى جەناب بەدرېژابى ئەو

رۆژگارە لەگەل ھارېكانتا لە قاقا و پىتكەنېندان... سەیرم پى دەى... ھىچم نەوتووه و كەچى تۆ لەگەلما شەپانى و بەدخوویت، چاوەرپم تا لە داھەرە دېتتەوھ خسپەبەك لە دەروھە بى من رووھ دەرگای ھەوشەكە غار دەدەم، ھەتا منالەكانىشت كە بەم ھالەوھ دەمبىن پېم رادەبوئېرن...

* تىناگەم تۆ بۆ وا سەغلەت دەبىت... كە من دەتدوئېم بۆ سەغلەت دەبىت، چاك دەزانم كە من ئافرەتتېكى نەخوتىندەوارم، جا بۆیە ھىچ مەسەلە بەك شك نایە لەگەلما باسى بەكەى، بى بەختى خۆمە كە داېك و باوكم نەیان ھىشت بخوتىم و لەم دونىايە تىبىگەم، تۆش بەمن دەلئى كات بەسەر نەچووه... كەچى زۆر زوو لىم بىزار دەبىت و بەكسەر ھەلدەجىت كاتى ھەلەبەك... من گېل و وېلەم ھا... تۆ وام پى دەلئى، بەلئى راست دەكەى، كەواتە ھەر لە بەر ئەوھە كە من لای تۆ ھىچ باھەختىم نىبە، ھەرچى بقمەومى بەتەرقەبەك راوى دەنئى، ھەموو شتتېك لای تۆ ئاساىبىيە... سەبىر كە چۆن بتوانم فېرى شتتېك بىم كە داېكى دوو منالە بىم...

جگە لەو ھەموو ئەرك و ئىشەى ناومالئىش، خۆ پاش نىوھ رۆبەك نەمتوانىوھ سەرخەوېك بشكېنم، ئەم منالانە بەچوار دەورمدا لە غارەغار و قاوو قىش و شەپ ناكەون، خۆ شەوانئىش خۆت ئاگات لئىبە كە ئەم منالەى تۆ ناھىلئى چاوم بچىتتە خو، دەزانم... دەزانم ھەرچى بېلئىم لای جەنابىت سەرتتېشە، تۆ بەتەنھا ئاگات لە رۆژنامە و كىتتېەكانى خۆتە، بەلام لای من مال و منالەكانم ھەموو شتتېك، تەنھا سالى بەكەمى شوو كەردم ئاگات لىم بوو، زۆر باش لەیادەم، دوایى واى لى ھات قىز و بېز لە من بەكەیتەوھ بەلام نا... مەسەلەكە لەوھەداپە من خۆم تۆم خۆش دەوى... تۆ ھەموو كەسنىكى منب، چەندە خۆشحالم كە گوئیم لە قسە بەكى پىرسۆزى تۆ دەبى، ئەو رۆژەى دوو راز و گلەبى بگۆرېنەوھ لە خۆشيانا بال دەگرم... كەچى من سەرم سورماوھ، زۆر سەبىرە... تۆ بۆ ئەوھندە وەرپس و بىزار دەبىت كە لەگەلئا دادەنىشم.

پى نائى ئىرە جى بىلئىت و لە من رابكەى، ھەز ناكەم لئىرە و لەوى بسوورېتتەوھ تا ھەردوو قاچت دېنە ئىش، چاكە... خۆ تۆ دەتزانى من ئافرەتتېكى نەخوتىندەوارم، كۆلۆم، سەربەستىش بووى لەوھى منت نەوى، خۆ بۆت دەكرا لەگەل ئەو كچەى لە دانئىشگا ھاورپت بوو ژيانئىكى تەر و خۆشتر بەسەر بەرىت، بەردەوامئىش بەئىنگىلئىزى قسە لەگەل بەكەى بکەن، ئىتەر بەسە و لە وزەما نەما... ئەم ھەرەشە و گورەشە بە بىرېتتەوھ، تا ئىرە و بەس، نازانم ئەو ئافرەتە چى بوو خۆى گەیانندە ئىرە، لەوانە بە بەیادى كۆنە پەيوھندىبەكى ئىوان خۆتان ھاتبى، بەھەر حال... من ئەو زۆرورەى و

چەنەچەنەم لە جیپییە... بەلام تۆوات لە من کرد وەک کارەکتەرێک بچمە بەردەمی و لەسەر پێ بوەستم و دانەنیشم... بەمنت وت: «کچیکێ چاکە و لە دانیشگا بەبەکەوه بووین، ئیستاش وەک پشکینەری قوتابخانە هاتۆتە ئێرە... کۆمەلێ شتی تر.....»

ئەم ئاfrهتە بەرەللائیە، زۆریش بەرەللائیە، عفریتیکێ رەشە، هەر کەسێک دەستی ئەو ئاfrهتە بکەوێ هەقی خۆبەتی بەقورەسوور خۆی پاک بکاتەوه، دەشی لای تۆ، بەخۆ و بەدەم و چاوی بۆیاغ کراوی، شتیکێ جوان بێ، ئاگام لیتە... کە چاک و چۆنیت لەگەڵ دەکا کۆلێ دەگەشتییەوه، شاگەشکە دەبیت، پیاو هەقە داfrزێ و شەرم لە خۆی بکاتەوه کە بەدەم نوکەتی وای بێ مانا و قۆر لەگەڵ ئاfrهتیکێ بیگانەدا پیندەکەنێ، کتیب و گۆفار گۆرینەوه، کێ بەکیتیە، کێ ئاگای لیبەتی؟ رەنگە نامەش بگۆرینەوه، زۆر چاکە... جا تۆ بۆ دوودلی؟ هەر ئیستا دەتوانی بیهتیت و لە مالهکەدا بیحەوتینیتهوه...!

بۆ پێ لە زوی دەکوئی؟ دەتوانیت تێم هەلەدی، هەر بەشەق بکەیتە دەروە، ئەوسا ئازاد و سەرەست دەبیت، تۆ دەلێی، تۆ دەلێی: ئەو ئاfrهتە ژبانیکێ پر لە مەینەتی بەسەر دەبا. ئای لە سۆز و بەزەیی تۆ...! دەشی پێرێکی گونجاوین و مالتیکێ پێکوییک بەبەکەوه نین، پێم نالێی چی ریتی لێ گرتوون بێن بەژن و میرد؟

زۆر لەمیتێ دەبیرگمە دل، ئیتر تەواو... بەسە، تۆ بۆ خزمەتی ناو مال منت دەوێ... چونکە نەخویندەوارم، بەلام نامەوێ چی تر کەس بەسووک و کەم عەقلم بزانی، نەهاتومەتە ئێرەش بۆ پارچە نایتک... لە مالتی باوکیشم کولانەبەک هەر هەبوو تیایدا بسەرەوم، رۆژی تینەپەرپووە من چاوە بەفرمیسک نەبم، سێ مانگە ئەو پێشەمە... لەوئەتە ئێوە سۆزانییە هاتۆتە ئێرە، نەخیر، ناتوانم بۆ من ناکرێ... بەلام ئەو منالەکانم... نازانم چی لەوان بکەم؟

بەلێ... بەلێ... دەزانم رۆژیک خۆت لەم دۆزەخە رزگار دەکە، لەم دۆزەخە تۆ ناوت ناو: سەرفراز دەبیت، بەلێ ئاگام لیبە... حەز لە کۆش و باوەشی گەرمی ئەو ژنە دەکە... ئەو قەحیە بێ مروەتە...!

ئەبەر... خۆ ئەو پیاووە لێی دا و رۆشیت... منی جێ هیشت، رەنگە هەر ئیستا بچیتە کن ئەو ئاfrهتە، ئای لە خۆم بێ بەختی، ئەو ماووە دووردرێژە لەگەڵ ئەو بەسەردەبا، ئەگینا بۆ هەموو رۆژیک درەنگ دەگەریتەوه، لەکن ئەو ژنە بێ شەرمەبە، ئەم پیاووەی من هەقە تەریق بێتەوه... ئاخر بلێ بۆ بەشەقاوی رۆژەللاتدا دەروێ: خۆ مالتی ئەو ژنە وەک پێیان وتم: کەوتۆتە کۆتایی شەقامی رۆژئاوا... ئەها... دەبەوێ فیلیم

لێ بکا پێچاوپێچ دوو سێ شەقامی تر دەبرێ و بەرێگەبەکی دیکەدا پێچ دەکاتەوه، دەبێ ئیستا گەشتیبێتە ئەوێ، بەلام، نەخیر... کوا بزانی... ئەگەر درۆ نەکەم و بیرم بێتەوه: پەيامبەرەکیان پێی وتم: بەئیشیک رۆشیتۆتەوه و دوو هەفتە دیکە نایەتەوه، ئۆف خواپەکە، زۆرم ئازار دا، گالتەم پێکرد... بەخۆراپی تانە و تەشەرم تێ گرت، ئەوێ نەدەویست، بەم شەوی تۆف و بارانە و دەدرم نا، نا خواپەکە... خەریکە نم دەبارێ، لەوانەبە باران تەری کا، لەوانەبە سەرماي بێ و تووشی هەلامەت بێ، ئیستا چی بکەم... من چی بکەم...؟

پار بوو... ئا... کە نەیتوانی گوێ لە تیر و توانجەکانم بگرێ، لە مال دەریەری... کە بۆ بەیانی دواتر گەراپەوه مالتی... هەموو لەشی کەوتبوو سەر ئاو و ئاگر، تووشی گرانهتایەکی کوشندە ببوو...!

ئۆف، ئەو خۆ دەلەرزم... دیسانەوه بەزەمە کەم نایەوه، ئای لە خۆم چارەپەش و بێ بەختی... ئای لە خۆم، سەر بەگۆبەندی...!

.....

فی. ئار. نارلا: (شینگار تیسوارا رانۆ نارلا). رۆژنامە نووسیکی بەناویانگ و دیارە، توانی رۆژنامە گەری -Telugu- تا ئاستیکێ جیھانی سەرخات، لەپال ئەوئەشدا... نووسەرێکی گەورە شانووشە و ئەندامی پەرلەمانە و سەرنووسەری «ئانداھارا جیوتی» یە. کە ئەویشیان رۆژنامەبەکی رۆژانەبە.

لە کتیبی:

Modern Telugu Short Stories, V. PATANJALI, A. MURALLDHAR
AN Anthology
Jaico Publishing House, 125 Mahatma Gandhi Road
Bombay- 1

کوشتنی فیلیک ۱

جۆرج ئۆزۆپیل

له (مۆلایین) ۲دا که دهکه و پیتته (بورما) ۳ی باشوور خه لکیکی زۆر قینی لیم بوو- یه کهم جاریش بوو له هه موو ژیا نا ئه وه نده گه و ره و پایه داریم... به راده یه ک بیه مایه ی رقی و کینه ی خه لکی و که یقیان به چاره م نه یه ت. ئا له و شار ه دا ئه فسه رتیکی بچوو ک و که م ده سته لاتنی پۆلیس بووم، خه لکی ئه و ناوچه یه وه ک دوژمنی باوک کوشته سه یری ئاو روپا ییبه کانیان ده کرد... بی ئامانجه انه ددانیان لئ ده کرۆشتین. که س نه یده و پیرا ئاژاوه بنیته وه، به لām ئه گه ر ئافره تیکی ئه و روپی به ته نیا بچوو پایه بازار: په نگه ئه و سا یه کیتک له وان (-ئاوی بیستل-ی) ۴ نا و ده می خۆی تف ده کرد وه سه ر کراسی ئه و ئافره ته. من وه ک ئه فسه رتیکی ببوو مه مایه ی تیر و توانجی هه موویان، له هه ر کات و شو ئینێکدا- بیان زانیسا دوورن له مه ترسی - ته وا و سه غله تیان ده کردم. ئه گه ر له گۆر په پانی فته بۆ ئیندا یاریم بکر دایه یه کئ له (بورما) ییبه شه یتان و سوو که له کان پیتی ده خسته بهر پیت و پاشقولی لئ ده گرتم تا بهر یبه وه، ناو بیکه ری گه مه که ش که - بورمایه ی- بوو خۆی غه شیم ده کرد و سه یری لایه کی دیکه ی ده کرد، خه لکه که ش به ده نگیتی بهرز و زۆر به ناشیرینی به وه قاقا پیده که نین. نه جار تیک و نه دوو... ئه م به زمه زۆر جار دووباره ده بۆ وه. دوا به دوا ی ئه وه وای لئ هاتسو میتشکم بته قتی... به تاییه تی که دم و چاوی زه ردباوی ئه و گه نجه گالته جار انه م ده بینی، یان که ده بان زانی ده ستم نایان گاتی به هات و هاوار و هۆی هاوه گالته یان پئ ده کردم... ئه م جۆره رابواردنه ته وا سه غله تی کرد بووم. قه شه - بوودی- یه گه نجه کان له هه مووان خه رایتیریون، به هه زارانیان له و شار ه دا ده ژیان و له وه ده چوو هه موو بئ کار و ئیش بن؛ ته نها ئه وه نه بی له سه ر سووچی جاده کان بوه ستن و گالته به نه و روپی به کان بکه ن.

هه موو ئه م شتانه سه رسام و بیزاری کرد بووم. چونکه هه ر ئه و سا گه یشتبوومه ئه و راستییی که ئیمپریالیزم شتیکی یه کجار پیس و گلاوه و چاکترین چاره سه ر ئه و ده یه زۆر زوو واز له و کاره بنیم و خۆم رزگار بکه م. هه لبه ته من له ژیره وه له گه ل خه لکانی - بورما- بووم و دژی - بریتانیا- ییبه چه وسینه ره کان بووم.

ئه وه نده قینم له و پیشه یه ی خۆم ده بۆ وه... به راده یه ک که هه رگیز بۆم وه سف ناکرئ. ئه م جۆره کار و پیشه یه ش وات لئ ده کا له نزیکه وه پخه له وات و پیسی

ئیمپراتۆرییه تی بریتانی- به چاوی خۆت ببینیت. دیمه نی به ندیبه مات و مه لوله کان که خزابوونه نیتو قه فه زی پیس و بۆگه ن کردووی به ندیخانه کان، دم و چاوی پئ ترس و خه می ئه و تا وانبار انه ی بۆ ماوه یه کی درێژ به ندرکرا بوون، هه ره ها لا ران و سمتی شین و مۆر هه لگه راوی ژیر شوولک و حه یزه رانی جه لده کرا وه کان... ئه مانه هه مووی وایان لئ کردم تا ئه و په ری هه ست به تاوان و گونا ه بکه م. به لām ئه و سا ئه وه نده ئاگام له دونه ی نه بوو... ئه وه نده وریا و زرنگ نه بووم، ئه و سا هه ر گه نج و نه فام بووم، ده بوایه به پیده نگی بییر له خه م و گرفته کانم بکه مه وه... ئه و بیده نگیه ی رۆژه لات به سه ر هه موو ئینگلیزی تیکدا سه پاند بووی. تا ئه و راده یه نه فام بووم که نه مده زانی - ئیمپراتۆرییه تی بریتانیا- خه ریکه له ناو بچئ، له وه ش نه فام تر بووم... وام ده زانی ئیمپراتۆرییه تی بریتانی گه لئ مه زتره له و ئیمپراتۆرییه ته تازه و سا وایانه ی له دوا ی خۆیه وه دین و دروست ده بن. من هه ر ئه وه نده م ده زانی که که و توومه ته نیتوان به ردی دوو به ردا شه وه: له لایه که وه رقم له و ئیمپراتۆرییه ته بوو که خۆم خه م ته تگوزاری بووم، له لایه کی دیکه وه له و درنده بچکۆل و شه رانییانه په ست بووم که وایان لئ کرد بووم چیت نه توانم له سه ر ئه و کار و پیشه یه م به رده وام بم. له و ماوه یه دا به شتیکی زۆری بییر و هۆشم لای فه رمان په وایی- بریتانیا- بوو... لای ئه و سته م و بئ دادیبه ی که له وه ده چوو کۆتایی نه یه ت و بنبر نه کرئ. ئه و سته مه ی، وه چه به دوا ی وه چه دا، ببوو مه تیر ده زمه و ده سته نا بووه بینه قاقای ئه و خه لکه بئ ده سته لات و داماو ژیره سته یه، له لایه کی دیکه وه وای بۆ ده چووم که وا ئه و په ری خۆشی دونه ی ئه وه بیت قه مه یه ک له ورگی قه شه یه کی- بوودی- رابکه م.

ئه م جۆره بییر و بچوونانه ش ئه نجام تیکی سروشتی ئاسایی سیستمی ئیمپریالیزم، بۆ راستی ئه م قسه یه: ده توانین له هه ر فه رمان به رتیکی ئینگلیزی- هیندی پیرسیت... به مه رجیتک له ده ره وه ی ئه و شو ئینه بیت که تیا یدا فه رمان به ره.

رۆژ تیکان کاره ساتیک رووی دا... ئه و کاره ساته به شتیبه یه کی ناراسته وخۆ به ربینایی منی رۆشن کرده وه و خسته میبه سه ر رتیکه یه کی راست، خۆی له خۆیدا ... روودا ویتکی ساده و ها که زایی بوو، به لām وای کرد زۆر ئاشکرا و روونتر شار ه زای سروشتی راسته قینه ی ئیمپریالیزم بم... که پیشتر وا به جوانی شار ه زای نه بووم- وای لئ کردم ئاگاداری نیاز و بۆچونه کانی ئه و سیستمه چه وسینه ر و خۆین مژه بم.

به یانیه کیان زوو... له و به ری شار ه وه یارمه تیده ری پشکینه ر له (سه را) وه به ته له فۆن ئاگاداری کرد مه وه و وتی: «فیلیک به بازاره که دا به ره لالا بووه و دونه یای ویران کردووه». داوا ی لئ کردم فریا که وم و چاره یه ک بدۆزمه وه، سه ره تا نه مده زانی چی

بکه م... به لām دوایی سواری ماینتیک بووم تا به چاوی خۆم ببینم چی پرووی داوه... پرووه شوینتی پروو داوه که مالم نا، تفهنگه کۆنه کهی خۆم برد که بابه ته کهی - ونجسته ریکی (44) بوو... زۆربیش له وه بچوو کتر و بئ که لکتر بوو که فیلیکی پئ بکوژرئ، وه لئ له دلئ خۆمدا وتم: به ته نهها زرمه ی ته قینه وه کهی به سه بۆ ئه وه ی فیله که بترسی و بره ویتته وه. چه نه دهها کهس له بورما بیسه کان سه ر یتگه یان لئ گرتم و چیرۆکی به زم و هه رای فیله که یان بۆ گیترا مه وه. هه لبه ته فیله که ش کیتی نه بوو، به کئ بوو له و فیله مائی کرا وانه ی (کهوی) که له پ شیت و هار و به له سه ده بن، جا له به ر ئه وه به سترابۆوه، به لām ئه وه بوو شهوی پیشووتر هه رچی په تک و قه وچ و قه راسه هه بوون، پساندبووی... خۆی له وه به ندیخانه یه ئازاد کردبوو. له م حاله ته شدا ته نهها خاوه نه که ی ده یترانی به سه ریدا زال بئ و هیواری کاته وه، که چی ئه میش به دوای فیله که یدا ده گه را و بۆ ئه م مه به سه شته ش به ره و لایه کی تری رپی لئ هه له بیوو... له و ساته ی بانگی منیان کرد کابرای خاوه ن فیله له م گه ران و سوورانه دا ماوه ی دوانزه سه عاته رپئ له فیله که دوور که ویتۆوه، بۆ به یانیسه که ی، فیلی که له که ویت، کتوپر له شار وه ده رکه و ته وه، خه لکانی - بورما - هه موو بئ چه ک بوون... بۆیه هیچیان بۆ نه ده کرا و به رامه به ر به و کاره ساته ده سه ته وه ستان بوون.

هه ر ئه وسا کوختی له سه یزه ران دروستکراوی، کابرایه کی تیکو پیک دا، مانگایه کیشی کوشت، خۆی کرد به ناو چه نه ده ها دوکانی میوه جات و هه رچی بکه و تبا یه به ر لموز هه لئ ده لووشی، هه روه ها بیته وه... له پنگا پروو به روو له گه ل لۆری - زبل - ی شاره وانی تووشی به کدی ده بن، کابرای شۆفیر خۆی هه لده دا و تا پیتی تیدایه راده کا... فیله که ش ناکاته نامه ردی لۆریسه که وه ده گه یترئ و له چه ند لایه که وه زه رری پئ ده گه یه نئ.

یاریده ده ری پشکینه ری - بورما - و چه ند پۆلیسیکی هیندی له و گه ره که چاوه رپی منیان ده کرد که فیله که یان تیدا دیبوو. گه ره که که ش تا بلئی په رپووت و بئ نمود بوو، چه نه ده ها کوختی په رپووتی له حه یزه ران دروستکراو لیره و له وئ به بان لێژایی گردیکه وه په رت و بلاو ببوونه وه. سه ری کوخته کانیش به گه لا و لقئ دارخورماکان گیرابوون... بیره یه کئ بوو له و به یانیسه نه ی پیاو دلئ تیدا ده گوشرا و ئاسمانیش به هه ور و هیل بوو... تازه سه ره تای وه رزی باران بارین بوو. که و تینه سو راغ و پرسین... له و خه لکه مان ده پرسئ ناخۆ فیله که بۆ کام لا ملی ناوه، وه کو هه موو جار پیک، هیچمان ده ست نه که وت که لکی لئ ببینن. هه میشه له - رۆژه لات - مه سه له که وا ده که ویتته وه: له دووره وه چیرۆکه که زۆر ئاشکرا و پروونه، به لām تا پتر له شوینی کاره ساته که نزیکتر

بیته وه ئه وه نه ده پتر چیرۆکه که تیکه ل و پیکه ل و پرنه یینی ده ی. هه ندئ له و خه لکه ده یان وت: فیله که ئا لیره وه رۆیشته... هه ندیکی دیکه ده یان وت: نه خیر... لیره وه نا... له و لاوه رۆیشته... هه ندیکی دیکه وتیان: ئیمه گویمان له شتی وانه بووه... فیلی چی؟ ئه وه نه ده ی نه ما بوو بگه مه ئه و قه ناعه ته ی که هه رچیسه کی ده لئین، درۆیه، له و کاته دا له نزیکه وه گویمان له هات و هاوار پیک بوو، هاوار پیک به رز و پر ترس. به ده م هاواره وه ده ی وت: «منالینه دوور بکه ونه وه - هه ر ئیستا پرۆن و لیره نه میننه وه!» پیره ژنیک، به خۆ و به دار پیکه وه، له ته نیشت به کئ له کوخته کانه وه به دیار که وت، کۆمه لئ منالی دابوه پیش خۆی و چه نه ده ها ئافره تیش به دوایه وه که و تبوونه قاو و قیژ و ملجه ی زبانیان ده گه یشته به رگوئ، دیار بوو شتیکی وا قه و ما بوو که ناکرئ منالان بیینن. به چوار دووری کوخته که دا گه رام و لاشه ی بئ گیانی کابرایه کم دی له ناو قور و لیتا وه که که و تبوو. حه مالتیکی هیندی رووت و ره ش پیستیکی - دراقیدی - بوو، له وه ده چوو تۆزئ له مه وه به ر گیانی ده رچوو بئ. خه لکه که وتیان: فیله که زۆر کتوپر له قورنیکی کوخته که وه په لاماری دابوو، به لموز به رزی کردبووه و پاشان پیتی خسته بووه سه ر پشتی و له گه ل زه وییه که ته ختی کردبوو... بگه ر پانی کردبووه.

ئو کاته ش وه رزی باران بوو، زه وییه که ش ته واو نه رم بۆوه، ده م و چاوی کابرا، یه ک پئ، به زه وییه که دا رۆچوو بوو، به درێژایی دوو یارده ش کردبووی به چال تیکی گه ورۆنه، که و تبووه سه ر سک و هه ردوو باسکیشی، وه ک خاچ، لیک ترازابوون و سه ریشی، زۆر به رکه وه، به لایه کدا سوورا بوو... ده م و چاوشی نقوومی قور و چلپاو بوو، چاوه کانی زه ق، ددانه کانیشی به ئازاریکی زۆره وه ده ره په ریبوون... ئازاریک که کهس به رگه ی ناگرئ.

«به م بۆنه یه وه... تکاتان لئ ده که م پیتم مه لئین: پرووی مردووه کان هه میشه نقومی نارام و هیمنییه، زۆریه ی ئه و لاشانه ی من دیومن زۆر شه ی تانانه ها توونه ته به رچاوم». کاتی پیتی ئه و درنده زه به للاحه ده که ویتته سه ر پشتی کابرای هیندی. پیسته که ی وا داده مالتئ هه ره ک بلئی که رویشک بئ و که سیک زۆر به ئاسانی پیسته که ی لئ دامالین. هه ر که کابرای مردووم دی پۆلیسیکم نارده مائی براده ریکی نزیک تا تفه نگیکی فیله کوشتنم بۆ به یینی، ماینه که شم نارده وه ته ویله که ی، له وه ترسام بۆنی فیله که بکا و بتۆقئ و به رم بداته وه.

دوای چه ند چرکه یه ک پۆلیسه که به خۆ و به تفه نگ و پینچ گولله وه گه راپه وه، هه ر له و ساته دا چه ند - بورما - بییه ک هاتن و وتیان فیله که وا له دامینی گرده که و له نیو مه ره زه ی برنجه کانه، مه ره زه که ش ته نهها سه د یارده یه ک لیمانه وه دوور بوو. هه ر که هه نگاوم نا

سهرتاپای خه لکی گهرهک له کوخته کانه وه هاتنه ده ری و کهوتنه دوام ، که تفهنگه که بیان دی کهوتنه هات و هاوار و تهواویک هه لچوو بوون بهوهی من بهروه لای فیله که دهچم و تهقهی لی دهکهم. سهرتا ، که فیله که کوخته کانی تیکویتی دا ، نهونده به لایانه وه گرنگ نه بوو... بهلام ئیستا مهسه له که به تهواوی گۆرا و فیله که خه ری که بکوژی. نه وهش بۆ نه وان ده بیته مایه ی خو شی و گالتنه و بهزم. ههروه ها بۆ ئینگلیزه کانیس هه ره همان تامی لی ده بیان، و تپرای نه وهش... نه وه خه لکه پیوستی به گوشتی فیله که هه بوو. نه م هم مو به زمه ، به شپوه به کی نادیار ، سه غله ت و نا نارامی کردم. من نیازم نه بوو فیله که گولله باران بکه م- من ته نها بۆ نه وه ناردم تفهنگه که بۆ بی تا بتوانم به رگری له خۆم بکه م نه گهر پیوست بوو- له وه ناخو شتر نییه تۆ به رتیه بیت و خه لکیکی زۆرت به دواوه بی. به شانی گرده که دا غل بوومه وه و وام هه ست ده کرد زۆر گیل و ده بنگ بم، تفهنگه که خستبووه سهر شان و به ک ئوردیبه خه لکیس له دوامه وه به کدیبا ده شتلا و هه تا ده هات زیادیش ده بوون.

له خواره وهش... له وه پین ده شته دا، له دووری کوخته کانه وه: ریگه به کی قیرتاو کراو ده هاته به رده مت، پاشان به پانتایی هه زار یارده مه رده ی قوراوی برنجت ده دی، بارانی به که م تیر ناوی کردبوو، لیره و له ویش گیا و گۆلی بیژۆک بلاو بیۆوه. فیله که، له دووری هه شت یارده له ریگاکه وه، قیت وه ستا بوو، لاتنه نیشتی چه پی له ئیمه کردبوو، تۆزقالتیک به نزیک بوونه وهی قه له بالغیبه که خۆی سه غله ت نه کرد. پر به قه پی گیای هه لده کیشا و ده بکوتا به نه ئۆی خۆی تا پاک بیته وه... پاشان چلیسه انه هه لی ده لووشی.

له سه ر ریگاکه وه ستام. هه ره که فیله که م دی له وه دلنیا بووم که نابن ته قه ی لی بکه م. شتیکی ترسناکه ته قه له فیلیک بکه ی که به که لکی کارو ئیشتی خه لکی بی، وه کو نه وه وایه نامیتریکی گه وره و زۆر به بایه خ تیک بشکیتیت - هه له به ته تا بۆمان بکری نابن گوناهی وا بکه یین. له وه دووره که وا به هیمنی و له سه رخۆ گیای ده خوارد... هه ستت ده کرد له مانگایه ک ترسناکتر نییه. نه وسا و بگره ئیستا ش وای بۆ ده چم که هه لچوون و به له سه بوونه که ی تا ده هات که متر ده بووه و نه ده ما؛ له م حاله ته دا بی نه وه ی زه ره ر به که س بگه به نی له وه ناوه ده له وه را تا خاوه نه که ی ده هات و ده بگرته وه. و تپرای نه وهش... من به هیچ شپوه به ک به ته ما نه بووم بیکوژم. بریارم دا بۆ ساوه به کی که م چاودیری بکه م و دلنیا بم له وه ی که جاریکی تر خۆی شیت ناکا و به له سه نابن... پاشان بچمه وه کاو له که ی خۆمان.

به لام له م ساته دا ئاو ریکم له وه حه شاماته دایه وه که که وتبوونه دوام. خه لکیکی

به کجار زۆر... به لایه نی که م دووهه زار که س ده بوون، له هه ر چرکه به کیشدا ژماره بیان زیاد ی ده کرد... تا چاویش بر ده کا به هه ردوو به ری ریگاکه دا ریچکه بیان به ستبوو. سه ریتریکی ده ریای هه زاره ها ده م و چاوی زه رد م کرد که له سه ر نه وه جله رنگا وره نگانه ی مه له ی ده کرد... رهنگی زۆر زه ق - نه م ده م و چاوانه ی خو شبیان لی ده باری... خو شی نه م به زم و گالتنه جاریبه و دلنیا بوون له وه ی که دوا ی قه ریتریکی تر فیله که گولله باران ده کری.

سهیریان ده کردم وه ک نه وه ی سهیری سیه ریازیک بکه ن که خه ریکی فروفیلی به کن له سیه ره کانی بی. منیان خو ش نه ده ویست، به لام به خو و به و تفهنگه سیه راویبه وه نه وه ی ده هیئا چاوم لی نه ترووکیتن. که چی و تپرای نه وه هم مو به زم و ره زمه ش کتوپر هه ست م به وه کرد که ده بی ته قه له فیله که بکه م و بیکوژم. خه لکه که ش چاوه رپی هه مان شتی ده کرد و ده بوایه منیش نا ئومیدیان نه که م. له به ک ساتدا دوو هه زار ختووره و ئاره زوو له ناوه وه پالی پیته ده نام بچمه پیته وه... به راده به ک نه مده توانی پاشگه ز بیمه وه. ئا له م ساته دا، که وه ستا بووم و تفهنگه که له نیوان ده ستا بوو، بۆ به که م جار له ژبانغا، هه ست م به بو شی و به تالی و بن خیری و هیچی ده سه لاتداریبه تی پیوا ی سپی پیست کرد له روژه له لاتدا. نه وه تا له وی وه ستا بووم، من... پیوا یکی سپی پیست و تفهنگه که ی، له به رده م خه لکیکی زۆری شاره که که هه مووی بی چه ک و ده ست به تال وه ستا بوون- به م شپوه به له پاله وانی سه ره کی شانوگه ریبه ک ده چووم، به لام له راستیدا من ته نها یاریبه کی منالانه، بوو که شووشه به کی هیچ و عه نتیبه بووم و به ویستی نه وه هه زاره ها ده م و چاوه زه رده ی دوامه وه ده چومه پیش و ده هاته دواوه. ئا له م ساته دا گه بیستمه نه وه قه ناعه ته ی بلیم: که پیوا ی سپی پیست ده بی به زۆردار و خاوه ن ده سته لات... به م شپوه به سه ره به ستی خۆی له ناو ده با و ده یسریته وه، ده بی به بوو که سه ما که ریبه کی هیچ و بی مانا، به خو یه وه ده نازی، ده بی به ویته به کی ته لخ و ناشیری نی گه وره که ی، نه وه گه وره به ی وه ک ئیمپریالیستیکی خۆی سه پاندووه. چونکه به کی له مه رجه کانی ده سته لاتداریبه تی نه وه یه که به به رده وامی بتوانی کار له دانیش توانی شار و ولاته داگیرکراوه کان بکا، بۆیه ده بی له هه موو نه گبه تی و کاره ساتیتیکا به پیی بۆچوون و روانینی نه وه هاوولاتیانه ره فتار بکا و نابن نا ئومیدیان بکا، ده بی دیوجامه (روپوش) له سه ر نی، ده مو چاویشی پر به و دیوجامه یه قالب ده گری. ده بوایه نه وه فیله بکوژم. هه ره له و ساته وه که ناردم تفهنگه که م بۆ بی... نه م بریاره م دا. چونکه سپی پیستی ده سته لاتدار - ساحیب- ده بی وه ک ده سته لاتداریکی ره فتار بکا، ده بی رارا و دوو دل نه بی... بزانی چی گه ره که و له سه ر چی بریار ده دا. منییک که نه وه هه موو ریگه

دوورهم بریبی، به خۆم و به تهنه‌نگه‌وه، دوو هزار که‌سبیش به دوامه‌وه، بهو بۆ هتیزیه‌وه قاچه‌کانم به‌دوای خۆمه‌وه راکیشابن، که‌چی ئیستاش هه‌روا بوه‌ستم و جووله‌که‌م- نه‌خیر، ئه‌وه‌یان هه‌رگیز ناشن، ناخر ئه‌وسا ئه‌وه‌وه‌مو خه‌لکه‌که‌ پیم پی‌ده‌که‌ن، هه‌موو ژبانی منیش ... بگره‌هه‌موو ژبانی پیاوی سپی پیست له‌ رۆژه‌لاتدا: هه‌ول و کیشه‌یه‌کی به‌رده‌وام بووه‌ تا نه‌بیته‌ مایه‌ی مه‌زاق و پیکه‌نین و گالته‌پیکردن.

من نه‌مه‌دووست ته‌قه‌ له‌ فیله‌که‌ بکه‌م، لیبی ورد بوومه‌وه... قامکه‌ گیای به‌ئه‌ژنۆیدا ده‌کوتا، ته‌نها ناگای له‌ دونیای خۆی بوو، چوو‌بووه‌ ژیری و سه‌رقالیی پتوه‌ دیار بوو، سه‌رقالیی فیله‌کانیش له‌ هی پیره‌ژنه‌کان ده‌چی. هه‌ستم کرد کوشتنی ئه‌وه‌ فیله‌ تاوانیکی گه‌وره‌یه... ئه‌گه‌رچی له‌وه‌ ته‌مه‌نه‌دا هه‌ستم نه‌ده‌کرد کوشتنی ناژه‌لیتیک بپه‌ره‌وری بۆ، به‌لام قه‌تیش ته‌قه‌م له‌ فیله‌ نه‌کردبوو... نه‌شمه‌دووست ته‌قه‌ی لیبی بکه‌م... هه‌رگیز (به‌هه‌رحال)... هه‌میشه‌ کوشتنی گیانه‌به‌ریکی وا زه‌به‌للاح و گه‌وره‌ شتیکی خه‌راپه‌ و بگره‌ نه‌نگیه‌». و پیرای ئه‌وه‌ش ... خۆ ده‌بی ئه‌وه‌ش له‌ به‌رچاو بگریی که‌ فیله‌ خاوه‌نی خۆی هه‌یه‌ خۆ نه‌رخ‌ فیلی زیندووش له‌ سه‌د پاوه‌ند که‌متر نیبه‌، به‌لام که‌ مرد... ته‌نها نه‌رخ‌ که‌له‌کانی خۆی ده‌کا... واتا نه‌زیکه‌ی پینچ پاوه‌ند... ده‌بوو به‌په‌له‌ به‌خۆ که‌وم و ده‌سته‌وه‌ که‌ری بکه‌م. ئاو پیکم له‌ هه‌ندیکیان دایه‌وه... له‌و -بورما- بیانه‌ی پیشی من گه‌یشتبوونه‌ ئه‌وه‌ شوینه... له‌وه‌ ده‌چوو شاره‌زا و پسپۆر بن، لیم پرسین ناخۆ فیله‌که‌ تا ئه‌وه‌ سه‌له‌ چی ده‌کرد. هه‌موویان هه‌مان قسه‌یان دووباره‌ ده‌کرده‌وه: ئه‌گه‌ر نه‌ی وروژئینیت هه‌قی به‌سه‌رته‌وه‌ نیبه‌، به‌لام له‌وانه‌یه‌ په‌لامارت بدا گه‌ر زۆر لیبی نه‌زیک بیته‌وه.

زۆر به‌جوانی لام ناشکرا بوو که‌ ده‌بی چی بکه‌م. ده‌بوو بچمه‌ پتیشه‌وه‌ و له‌ فیله‌که‌ نه‌زیک بیه‌مه‌وه، تو بلی: بیست و پینچ یارده‌یه‌ک... تا بزانه‌م چۆن په‌فتار ده‌کا و چی به‌سه‌ر دئی، ئه‌گه‌ر هیرشی بۆ هینام... ده‌یکوژم خۆ ئه‌گه‌ریش جووله‌ی نه‌کرد و گوتی پین نه‌دام... ئه‌وه‌ و سه‌لامه‌تته‌ منیش وازی لیبی تا خاوه‌نه‌که‌ی دئی و ده‌بیاته‌وه. به‌لام دلنیش بووم له‌وه‌ی که‌ ئه‌وه‌نده‌ عاقل نیم. خۆم ئه‌وه‌نده‌ شاره‌زای ته‌هه‌نگ و نیشانه‌ شکاندن نه‌بووم، زه‌وییه‌که‌ش قور و لیستاویتیکی نه‌رمووک بوو... به‌پرا‌ده‌یه‌که‌ له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاو پیکدا مرۆف تیایدا نه‌قومه‌دبوو. خۆ ئه‌گه‌ر به‌یه‌که‌م گولله‌ نه‌م پیکدا و به‌تاو هیرشی بۆ هینام... هه‌له‌به‌ته‌ ئه‌وساش هه‌ر به‌قه‌د بۆتیکی ژیر پینچکه‌ی- رۆله‌-یه‌که‌ هه‌ل و بواری رزگار بوونم ده‌بی. هه‌تا له‌و ساته‌شدا، به‌شیه‌یه‌که‌ی تاییه‌تی، بیرم له‌ رزگار بوونی رۆحی خۆم نه‌ده‌کرده‌وه‌ به‌لکو بیر و خه‌یاڵم لای ئه‌وه‌ شه‌شاماته‌ بوو، ئه‌وه‌ ره‌نگ زه‌ردانه‌ی تیکرا سه‌رنجیان ده‌دام و لیم ورد ده‌بوونه‌وه، چونکه‌ له‌و ساته‌دا و

به‌بوونی ئه‌وه‌ هه‌موو خه‌لکه‌ی سه‌یریان ده‌کردم: وا به‌ئاسانی نه‌ده‌ترسام ... وه‌ک ئه‌وه‌ی گه‌ر هه‌ر خۆم به‌ته‌نیا بوومایه‌. پیاوی سپی پیستیش نابن له‌به‌رچاوی خه‌لکانی شار و ولاتی دیکه‌دا به‌ترسن، ئا به‌م شیه‌یه‌یه‌ و بگره‌ به‌گشتی کاربایه‌کی نه‌ترسه‌. تا که‌ بپه‌رزه‌یه‌که‌ له‌ میتشکه‌دا ئه‌وه‌ بوو: گه‌ر بیت و نه‌توانم فیله‌که‌ بپیکم... ئه‌وسا ئه‌وه‌ دوو هزار که‌سه‌ راوه‌دووم ده‌نین و ده‌مگرن و له‌به‌ر پیتیان ده‌که‌وم و ده‌مپلێشیننه‌وه... پاشان وه‌ک کاربای هیندی سه‌ر گرده‌که‌ ده‌بم به‌لاشه‌یه‌کی ددان گری و به‌ریچداچوو، خۆ ئه‌گه‌ریش شتی وا رۆوی دا ... له‌وانه‌یه‌ هه‌ندیکیان قاقا پیکه‌ن... که‌ شتی وا هه‌رگیز ناشن و نه‌بووه... ته‌نها یه‌که‌ ریکه‌ی دیکه‌م له‌به‌ر ده‌مدا بوو. ته‌هه‌نگه‌که‌م پر کرد له‌ گولله‌ و له‌سه‌ر ریکه‌که‌ راکشام تا چاکتر خۆم به‌خپۆینه‌ نیشانه‌که‌ و جوان بیپیکم.

سه‌رتاپای ئه‌وه‌ شه‌شاماته‌ کپ و بۆ ده‌نگ بوون... ته‌نها گوتیم له‌ چریه‌ و هه‌ناسه‌ی شادومانی قوول و نه‌رم و له‌سه‌رخۆی ئه‌وه‌ خه‌لکه‌که‌ بوو... ئه‌وه‌ ده‌نگه‌ زمانه‌ له‌ هزاره‌ها قورگه‌وه‌ ده‌رده‌هاتن ... دت وت ده‌نگی ئه‌وه‌ خه‌لکه‌یه‌ که‌ له‌ کاتی لادانی په‌رده‌ی سه‌ر شانیه‌که‌ دپته‌ به‌ر گوتیت. و پیرای ئه‌وه‌ هه‌موو هه‌رایه‌ش ... ئه‌وه‌ خه‌لک و خواپه‌ به‌زم و گالته‌ و رابواردنه‌که‌ی بۆ ره‌خساندبوو. ته‌هه‌نگه‌که‌: ته‌هه‌نگی که‌ ئه‌له‌مانی نازدار بوو... ده‌رزله‌ی نیشانه‌ - پیکانی نه‌په‌ده‌هتشت گولله‌ی به‌خه‌سار بچن. نه‌مه‌دزانی له‌ کاتی ته‌قه‌کردن له‌ فیلیتیک ده‌بی هیلتیکی خه‌یالی بکه‌ی به‌نیشانه‌، هیلتیکی له‌م کونه‌ گوتیکه‌یه‌وه‌ پروا و له‌وی دیکه‌یان بچیتته‌ ده‌ر... که‌واته‌ به‌م شیه‌یه‌ که‌ فیله‌که‌ ته‌نیشتی له‌ من کردبوو ... ده‌بوایه‌ راسته‌وخۆ کونی گوتی ناگر ده‌م، له‌ راستیدا... نیشانه‌م گرتته‌ ئه‌وه‌ شوینه‌ی چهند گریه‌که‌ - ئینجینیک - ده‌که‌وتته‌ به‌رگوتی ... چونکه‌ وام هه‌ست ده‌کرد میتشک توژی له‌ پتیشه‌وه‌ تر بۆ.

که‌ په‌نجمه‌ له‌سه‌ر په‌لاپیتکه‌که‌ داگرت: نه‌ گوتیم له‌ زرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌که‌ بوو، نه‌ هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی ته‌هه‌نگه‌که‌ - گه‌ر گولله‌ شوینی خۆی بگریت... مرۆف هه‌ست به‌م جۆره‌ شتانه‌ ناکات - به‌لام گوتیم له‌ هه‌را و زه‌نای شه‌یتانانه‌ی شه‌شاماته‌که‌ بوو. له‌و ساته‌دا له‌ میانه‌ی چاو ترووکانیتکا، کورتتر له‌و ماوه‌یه‌ی گولله‌یه‌که‌ نیشانه‌ بیپیک، گۆزانیکی سه‌یر و ترسناک به‌سه‌ر فیله‌که‌دا هات نه‌ جوولایه‌وه‌ و نه‌که‌وته‌ خواره‌وه... که‌چی هه‌موو ده‌ماریک، هه‌موو سوویه‌که‌ له‌ له‌شیا گۆزا و له‌رزی... کتوپر کورژ بۆوه، له‌ ناکاو هه‌ستت به‌وه‌ ده‌کرد که‌ زۆر پیر بووبن... هه‌روه‌ک بلایی گیزه‌ی ترسناکی گولله‌که‌، بۆ ئه‌وه‌ی بیخاته‌ سه‌ر زه‌وی، ئیفلیجی کردبۆ. له‌ کۆتاییدا... ده‌توانم بلایم قه‌ریکی پین چوو - تو بلی پینچ چرکه‌ - فیلی زه‌به‌للاح به‌ریزه‌وه‌ و که‌وته‌ سه‌ر ئه‌ژنۆکانی. لیکاو پیک له‌ ده‌مییه‌وه‌ رژا. له‌وه‌ ده‌چوو زۆر ژبا بۆ و یه‌که‌جاری په‌کی که‌وتبۆ و پیر بووبن. ئه‌گه‌ر

یه کیتیک سهیری بگردایه ... وای ههست ده کرد ته مهنی ههزار ساله. دووباره نیشانه م له هه مان خال گرت و تفه ننگه کم ناگردا... به گولله ی دووهم له په لویو نه که وت... به لکو به بی هیزبیه وه هه ستایه وه و له سه ر هه ر چوار پهل وه ستا... قاچه کانی ده له رزین و سه ریشی شوژ بیووه.

سه یبهم گولله شم پیته نا. نه مهنان به ته وای له په لویو خست. ده تتوانی هه ست به و نازاره بکه ی که هه مو گیانی هیتابووه سه ر له رزین... نه و گولله یه به ته وای هیزی له به ر پری و چوار پهل شکاند. به لام له کاتی که وتنا، بو ساته وختی، له وه ده چوو هه ولتی نه وه بدا راست بیته وه... چونکه له و کاتی هه ر دوو قاچی پشته وه ی له ژیریدا شکانه وه: دت وت که رته شاخه و هه لت داوه و به گرانی دپته خوار... لموزیشی وه که درختیک رووه و ناسمان به رز بیووه... بو یه کم جار و دواچار بوژاندی و که وته سه ر زوی، که که وته سه ر ته نیشست سکی به ده رکه وت... له گه ل به ربوونه وه ی زرمه ی لی هه لسا و کردی به بوومه له رزه یه ک... نه و بوومه له رزه یه نه و شوپنه شی گرتوه که منی لی راکشابووم.

هه ستامه وه. (بورما) بیبه کان به ناو قور و لیتا وه که دا پیشم که وتن، ناشکرا بوو که فیله که جارتیکی دیکه راست ناپیته وه به لام هیشتا نه مردبوو. به ئیقا عه وه هه ناسه ی ددها ... به دهم هه ناسه وه لرخه لرخی بوو، دت وت گرده... به نازاریکه وه لاته نیشستی به رزوزم ده بووه، زاری کرابووه... ده متوانی ناو ده می و بگره گوشه کانی قورگیشی بیبیم که سوور ده چووه... سوور پکی کال.

زور چاوهریم کرد تا بمری... که چی هه روه ک خو ی به هه مان ئیقا عه وه هه ناسه ی ددها و هیتواش نه بیووه... بو دواچار دوو گولله ی دیکه م پیته نا... نیشانه شم له و شوپنه گرت که به خه یاللی خو م وای بو چووم دللی بی... ئیتر گولله م پی نه ما. خوینیکی خه ست وه که مه خه ری سوور چوراوگی به ست... به لام له گه ل نه وه شدا نه مرد، که نه و دوو گولله شی به رکه وت موویه ک له له شی نه له رزی ... به نازاره وه و بی وه ستان هه ناسه ی ددها. له سه رخو و به ژانیککی کوشنده وه وه نه وزی ددها... له دونیایه کی دوور و سه ربه خو، دوور له جیهانی من، به راده یه ک گولله یه کی دیکه ش نه یده توانی له وه خه راپتری پی بکا. وام هه ست کرد که ده بی کوتایی به م نرکه و نالینه ترسناکه بیتم. به لامانه وه ترسناک بوو گیانله به ریکی و اگه وره و زه به للاح بیبیم له وئ که وتوووه... که نه توانای هه یه بجوولتی، نه ده شتوانی بمری، له هه مان کاتیشدا نه توانین کوتایی به ژبانی بیبیم.

دووباره یه کیکم نارد تا تفه ننگه قوته کم بو بیبیم، دللی و قورگیم گولله باران کرد، هیچ کاری لی نه کرد ... هه ر وه ک بلسی نه بای دیوه و نه باران. به هه مان نازار و

ئیقا عی جارانه وه هه ناسه ی ددها ... ئیقا عیک وه ک چرکه چرکی سه عات.

له کوتاییدا نه متوانی چی تر بوهستم و گه رامه وه. پاشان بیستمه وه نیو سه عاتی خایاندووه تا مردوو، به ر له وه ی نه وئ به جی بیلم - بورما - بیبه کان به خو و به زه مبیله و چه قوی ده ستیانه وه ده وره یان له فیله که دا... پاشان بیبیم و تم که تا پاش نیوهری نه و رژه ئیزه رمه گوشتیکیان پیته نه هیشت و تا سه ر ئیسقان رووتیان کرده وه.

هه لبه ته پاش نه و هه رایه، سه باره ت به کوشتنی فیله که، بوو به مشتمو مری و ده مه ته قیبه کی بی کوتایی. خاوه نه که ی نه وه نده په ست و تووره بیوو ناگری ده کرده وه، به لام وه که هیندیبه ک نه یده توانی هیچم لی بکا. وپرای نه وه ش... به پتی یاسا من بی گونه بووم و هه قی نه وه شم هه بوو فیله که بکوژم، چونکه فیلی هار و به له سه وه که سه گی هار کوشتنی حه لاله و ده بی بشکوژری... به تاییه تی گه ر خاوه نه که ی نه توانی به رزه فتی بکا.

نه و روویبه کانیش سه باره ت به م مه سه له یه بیرو و بوچوونی جیا جیا یان هه بوو. پیره کان له و باوره دا بوون که من له سه ر هه قم، گه نجه کانیش ده یان وت: نه و په ری شووره بیبه له سه ر کوشتنی حه مالتیکی هیندی (coolie) فیلیک گولله باران بکری و بکوژری ... چونکه، لای نه وان، فیلیک گه لی چاکتر و به نرختره له حه مالتیک. پاشانیش من دلیم به وه خو ش بوو که فیله که کابرای هیندی کوشتیبوو... چونکه ته نها له م روانگه یه وه هه ستم ده کرد بی گوناوم و ... له سه ر هه قیشم ... نه مه شیان بووه بیانویه کی دروست و به جی بو نه وه ی ده ست نه پاریزم و ته قه له فیله که بکه م. به لام زور جاریش له گه ل خو مدا لیکم ددها یه وه و ده مپرسی: تو بلتی یه کیک له وان هه ستی به وه کرد بی که من ته نها له به ر نه وه فیله که م کوشت تا له به رچاوی نه و خه لکه گیل و نه فام ده رنه چم و نه مه مایه ی پیکه نین و لاقرتی...!

سالی ۱۹۳۶

۱ «کوشتنی فیلیک» یه کیکه له و نووسینه نازدارانه ی - جورج ئورویل - ی روماننوس، به لام له هه ندی کتیدای وه ک چیرۆک حیسایی بو کراوه، له هه ندی کتیبی دیکه شدا وه ک یاداشتیککی راسته قینه ی ژبانی - ئورویل - تو مار کراوه، له هه ر دوو حاله تدا... نه م نووسینه نرخ و بایه خی گه وره ی له وه دایه که - ئورویل - به ته وای چاوی له و راستیبه بکاته وه که ئیمپریالیزم ته نها وشه یه ک نیبه، به لکو نه هریمه نیککی ره شه و بی نه وه ی ناگات له خو ت بی ده تخاته پال به ر هه چه وسینه ران، هه لبه ته نووسه ر له تاو هه ژاری و وه رنه گیرانی له دانیشگا هه مان پیره ی باوکی هه لیزارد و په یوه ندی به هیزی پولیسی ئینگلیزیه وه کرد و له ولاتی - بورما - بوو به نه فسه ری سه ره رشتیاری کاروباری ئیمپراتوریبه تی - بریتانیا - و له وئ

هاپپینی

ئالڤ پاتن

دەنتیو ئەو شەش سەد کورپە کە لە «خانەى نەوجەوانان» دا بوون، نزیكەى سەد لەوان تەمەنیان لە دە تا چوار دە سالان بوو، بەشەكەى من، ناو ناو، وای دەردەبەرى كە بەنیازە دووریان بخاتەو و پەیمانگایەكى تایبەتییان بۆ داڕمەزرێن، پتر لە قوتابخانەبەكی پیشەیی بچى نەك مۆلگەبەك بۆ ئەو مێرد مندالانەى ناویان بەخەراپ رۆبشتوو، ئەو مێرد مندالانەى گەرەكە فېرى رەوشت و ئەدەب بکرینەو، ئەمەیان هەنگاوتیکى دروست بوو، چونکە بەهەق تاوان و گوناھەکانیان هېچ و بى مانا بوون... شتیکی ئەوتۆ نەبوو... هەر بۆ خۆیان هیتدی هیتدی چاک دەبوونەو. ئەگەر قوتابخانەبەكی وا دامەزرایە... ئەوە من حەزم دەکرد خۆم بەرپۆتەبەرى بوومایە، چونکە ئەوەیانم بە کارتیکى ئاسان دەزانى، ئەو کورانەى تەمەنیان کەمە و هېشتا منالکارن بەفرچک مەیلدارى سۆز و خۆشەویستىن، هەر کەسێک سۆزیان پى بەخشى؛ دەکرى بەئاسانى رامیان بکات.

هەندیکیان، ئەگەر لییان نزیك دەبوومەو، وەختى نمایش یان لە رۆ بۆ رۆبشتندا، چ لە قوتابخانە یان لە گۆرەپانى یارى و لە گەرمەى گەمەى تۆپى پیدای... هەستم دەکرد بەدقیقەتەو لیم ورد دەبنەو، نەك راستەوخۆ، بەلام بەدزیبەو و لاوونبو، هەندى جار لە قافدا دەمگرتن، یان وام پیشان دەدا کە منیش ناگام لەوانە و دەیانبینم، بەوە دلیان ئاوى دەخواردەو و ئیدى چى تر لە من رانەدەمان، بەلام من دەمزانی بەم شتیوہەش دەسلەلاتى من هەر زالە و تووندتر.

پەبوەندى نەپتى من لەگەل ئەو کورانەدا ماہى خۆشحالیبەكى بەردەوامى من بوو، هەتا گەر کورپى خۆم بوونایە بى شک لەو پترم پى نەبوو پتییان ببەخشم. زۆر جار بەنتیو ریزەکانى رۆ رۆبىننى خامۆش و زۆر رێكى کورەکاندا دەرۆبشتم و لەتەك یەكێکیاندا دەوہستام، ئەویش رێک و راست خۆى مۆن و گرژ دەکرد، گواہە هەموو خەبالی لای رۆ رۆبەكەبە، حالەتیک کە تیکەل بى لە وربایى منالانە و بى باكى پیاوانە و گوئى نەدان بەنزیك بوونەوہى من. هەندى جار گوئى ئەو کەسەم بادەدا، ئەویش خەندەبەكی شوکرانەبۆتیری دەخستە سەر لیوانى، یاوہکو پتر تەویلى گرژ دەکرد گواہە زۆر ناگای لەخۆبەتى. وا مەزەندە دەکەم ئاسایى بوو ئەو جۆرە رەفتار و دەربەینانە، گەرچى رووکەشیانەش بن، بەهېچ حیسابیان بۆ بکری، بەلام مانا و مەغزایەكى پى رەمز و

بەچاوى خۆى زۆر ستم و زۆردارى دى... بۆیە نەیتوانى بەردەوام بى و رقى لە ئیمپریالیزم هەلگرت و لە سالى (۱۹۲۸) دا وازى لەم پیشەبە هینا، هەر ئەوہشیان بوو بە هەوتى یەكەم رۆمانى كە لە ئۆر ناوى - رۆژانى بورما - دا بلاو بۆو... ئەوہتا هەر خۆى لە وتارى - بۆ دەنوسم (۵) - دا دەلى - «یەكەم جار بۆ ماوہى پینچ سال لە - بورما - دا خەریكى كاریكى زۆر نابەجى بووم كە سەر بەراپەراندى كاروبارى (پۆلیسى ئیمپراتۆریبەتى هینداى) بوو. هەر ئەوسا زۆرم تالاولى كەساسى و هەژارى بىنى و هەستم بەنوشوستى و هەرەس و رووخان و كەوتن كەرد. ئەوہیان وای لى كەردم چاکتر شارەزای سروسشتى ئیمپریالیزم بى. هەموو جارێكىش ئەمەى دوویات دەكەردەو: بۆ ئەوہى قىنت لە ئیمپریالیزم بىتەوہ: دەبى بەشیک بىت لەو سیستەمى كە راي گرتوہ».

لە كۆتاییدا با ئەوہمان لەبیر نەچى كە (كوشتى فیلێك) راپۆرتیکى ئاسایى نبیە، پىش هەموو شتێ كاریكى ئەدەبى ناسكە و -ئۆرۆیل- لە ژبانى راستەقىنە و پى ئەشكەنجەى خۆى دەوئ... هەر ئەم رووداوە سەپرو ساكارە وای لە (ئۆرۆیل) كەرد هەست بكا بۆتە مرۆقیكى نامیر ئاسا، بۆتە مەقاشى دەستى ئیمپریالیزم ... ئەوہ بوو بۆ دواجار لەو سیستەم گەندەلە هەلگەراپەو و تاج و ئەستیرەكانى سەر شان و یەخەى خۆى دامالى!

۲ مۆلمان: شارێكە كەوتۆتە خوارووى - بورما - و سەر دەربای -ئاندمان-.

۳ بورما - ولاتیکە كەوتۆتە خوارووى (چین)، سنووریشى: لە رۆژەلەتەو و لاتى (سیام) و لە رۆژناوواو (ئاسام) و - (بەنگلادش)ە.

۴ بىتل: گەلای جۆرە رووہكێكە خەلكانى (بورما) وەك بنیشت دەبچوون.

* بۆ ژبانى - جۆرج ئۆرۆیل - یش پروانە گۆفارى (كاروان) ژمارە (۳۴) كە لەگەل نووسینىكى ئەم نووسەرە لە ژێر ناوى - بۆ دەنوسم - دا بلاوم كەردۆتەوہ.

.....
لە كتیبى

A Collection of Essays, by George Orwell
Author of Nineteen-Eighty-Four
Harbrace Paperbound Library
Inc. new-York, Copyright (1946)

هیتما به خشیش بوون، ئەو کورانهی ههراشتهر بوون، وهختن ئەتوارتیکی وایان دەدی، ههزیان دەرکرد ئەوانیش تێوه ئالین، ئەوه بیان مایه ئاسودهگی بوو، وهختیک له مائی کورپزگهکاندا کیشه و گرفت و ههراو هوربایهک دهقهوما و سهرو دلای دهرگرتن، بیان وهختن کورپهکان و سهرهپرشتهیارهکان بهیهکدی نامۆ و دردۆنگ دهبوون، ئەو حهله کورپهکان کۆلن که یفساز دهبوون که بهو جووله و ئاماژه و ئەتواره سروشتی و سادانه من و ئەوان یهکدیمان دلتیا دهرکدهوه که شتیکی ئەوتۆ نهقهوماوه و دونیا هیشتا وهکو خۆبهتی.

نیوهپۆی شههومان که هیشتا لهسه ئیش بووم قهسه رهکهی خۆم دهرده «خانهی نهوجه وانان»، لهو کورانه ورد دهوومهوه که سه رههست بوون لهوهی بچنه دهرهوه، لهگهڵ مندا ژمارهیهکی زۆر لهو کورانهی که لیتیان قهدهغه کرابوون بچنه دهری لهو دیمه نه رادهمان و یهک بهوی دیکهی دهوت:

«له میانهی چهند ههفتهیهکی دیکه دا منیش پیم پێ دهری...»

له نیتو ئەو سهیرهکه رانهشدا کۆمه لێ کوری ته مهمن خوارتر هه بوون که من به نۆره له ماشینه کهی خۆمدا هه لێم دهرگرتن، دهمبرده جادهی - پۆچفسترووم - که جمه ی دههات له ماشین و مهردوم، دهچووینه دووپانی «باراگوانات»، لهو سه ره جادهی «شان ویکسرن» دا دهگه راینهوه ماله کانیان. به دهم رتیه قسه مان له سه ره خیزانه کانیان دهرکرد، دایک و باوکیان، قسه له سه ره خوشک و براکانیان، خۆم وا پیشان دهدا که سه بارهت به (دیربان، پۆرت ئیلیزابیت، پۆچفسترووم، کلۆکۆلان) ههچ نازانم... له وانم ده پرسی ناخۆ ئەو شوینانه له «جۆهانزبیرگ» گه وره ترن.

یه کییک له کورپه بچکۆله کان «هاپینی» ناو بوو، ته مهمن دوانزه سال، خه لکی «بلۆمفۆنتاین» بوو... له ویتوه هاتبوو... له هه مووانیش زۆربلێ تر. دایکی له مائی پیاویتیکی سپی پیتست کاره کهر بوو، دوو برا و دوو خوشکی هه بوون. براکانی - ریچارد - و - دیکه - یان ناو بوو، خوشکه کانیشی «ئانا» و «مینا».

لیم پرسی: «ریچارد - و - دیکه؟»

«به لێ گه وره م»

پیم وت: «له زمانی ئینگلیزیدا ریچارد و دیکه هه ره هه مان ناوه»

که گه راینه وه «خانهی نهوجه وانان» ناردم هه موو به لگه نامه و کاغه زه کانی «هاپینی» م بۆ بیتن چونکه تا ئەو حه له به ها که زایی له وێ که وتبوون، هاپینی منالیتیکی

به ره لئالو بێ دهره تان... بێ خزم و کهس، ئەو مال و ئەم مائی زۆر کردبوو، به للام منالیتیکی به دکردار و شه رانی و او بوو که زۆر زه حمهت بوو مائی بکری، دوا جاریش فیری ورده دزی بازپیش بوو.

پاشان ناردم ئەو داوا یه م بۆ بیتن که به خه تی خۆی نووسیبوو، تابلیتی خه تیکی خۆش و جوان... و راستتره بلین ئەوانی دیکه بۆیان نووسیبوو تا ئەو حه له ی خۆی فیری نووسین ده بێ: بۆ خاتوو - بیتنی مارمان - له (٤٨) - جاده ی قلاک - بلۆمفۆنتاین. به للام خاتوو «مارمان» قهت وه لامي ئەو نامه یه ی نه دا بۆوه، وهختیک لیتیان ده پرسی: بۆچی وه لامي نییه؟ ده یگوت: رهنگه خانم نه خۆش بێ، من یه که سه ره بۆی دانیشتم و نامه یه کم بۆ به رپرسی خۆشگوزهرانی خه لکی له - بلۆمفۆنتاین - نووسی... داوام لێ کرد که له مه سه له ی «هاپینی» بکۆلێته وه.

له دهره فته تیکی دیکه دا که هاپینی - م سواری ماشینه که کرد سه بارهت به خیزانه که بیان پرسیارم لێ کرده وه، هه مان چیرۆکی بۆ گێرامه وه، سه بارهت به دایکی، ریچارد و دیکه، ئانا - و - مینا، به للام پیتنی (دال) ی له وشه ی - دیکه - دا و او سووک وت که پتر وهک - تیکی - بیتته به رگویی.

پیم وت: «وامزانی ده لیتی دیکه»

پیتی وتم: «من وتم تیکی»

به نیگایه کی په نهانی لیک حالی بوون تیم راما، گه بستمه ئەو قه ناعه ته ی که ئەم ویتل گه رده ی - بلۆمفۆنتاین - منالیتیکی و زبیره که که له بونیاتی خه یالی خۆی چیرۆکیکی دارشت، ته نه ا یه ک پیتنی لێ گۆری تا له هه موو گوومان و پرسیاریکی خۆی و چیرۆکه که ی به دوور بگری. ئەوسا منیش له وه حالی بووم که ئەو زۆری پێ شه رم بووه بێ خیزان و مال و حال بێ، بۆیه ئەم چیرۆکه ی و دارشت، تا کهس به وه نه زانی ئەم نه دایکی هه یه و نه باوک، حه زێ نه کرد کهس به وه بزانی که ئەم بێ که سه و هه یچ زه لامیتیکی و نزیکی نییه گوی به وه بدات گه ره ئەم بژی یان مری. ئەوه بیان هه ستیتیکی قوولی دامی، وای کرد له به رگی خۆم بیتمه ده ری و سۆزتیکی باوکانه به و به خشم و تی بگه یه نم که وا، ده ولت، له سه ری کردووم به وه ی ئه رکی باوکانه ی خۆم چی به چی بکه م. به للام خۆ نه ده کرا من به و زمانه ئەو هه سه ته ده ربهرم.

پاش ساوه یه ک وه لامي نامه که م له «به رپرسی خۆشگوزهرانی کۆمه لایه تی بلۆمفۆنتاین» وه پێ گه یشت، تبایدا نووسرابوو که خاتوو «بیتنی مارمان» له شه قامی (٤٨) ی قلاک ده زی و دایکی چوار مندالیشه: ریچارد - و - دیکه، ئانا - و - مینا، به للام

«هاپیتنی» کورپی ئەو مائە ناییبە، ئەم وەک مندالتیکی بەرەللائی سەر جادان ئەم کورپی ناسیو. ئەم خانمە هیچ نامەبەکی «هاپیتنی» وەلام نەداوەتەووە چونکە هەموو نامەکانی بەوشە «دایکە» دەست پێ کردووە، ئەم خانمەش نەخۆی بەدایکی ئەو دەزانێ و نە دەیهوێ رۆڵەبەکی ئاواھیش ببینێ، تا بلتیی ژنیتیکی سەر راست و بەپزیش بوو، یەکیەک بوو لە ئەندامە دلسۆزەکانی کلێسا، هیچ مەبەستیشی نایبە بەدەستی خۆی مالتی خۆی تێک بدا و خووی مائەکانی بشیوتێ بەوێ و پیل گەردیکی وا بکا بەکورپی خۆی.

بەلام لە نەزەر من «هاپیتنی» هەرچیەک بێ و هەر چیەک بوو، مندالتیکی بەرەللاو سەر بەگۆبەند نەبوو، دلگەرمانە حەزی بەو بوو لە خێزانیکدا بژی، تۆماری رەوشتی لە «خانە نەوجەوانان» پاک و بێ غەوش بوو، حەزی بەو دەکرد خەلکی دلخۆش بکا و گوتراوەی فەرمايشتەکان بێ، ئەم شتانە وای لە من کرد بەئەریکی پیرۆزی خۆمی بزنام و لای لێ بکەمەو. هەر لەبەر ئەوەش سەبارەت بەدایکی پرسیارم لێ کرد.

نەیدەتوانی باس و خواستیک زۆر لەمەر دایکی بکات، پان زۆر هەلی داو بەشان و بالیدا هەلبێ، ئەو نەبێت کە ئافەرتیکی دلناسک و بەسۆز بوو، دل و دەست و دەم پاک، ساغ و سەر راست، توندو تۆل، مالتیکی خاوتنوبوونیی هەبوو، هەموو مائەکانی خۆی وەک یەک خۆش و بیستوو. زۆر ئاشکرا بوو کە ئەو مندالە بێ کەس و بێ مائە مەیلی زۆری دابوو ئەو ژنە وەک ئەو مەیلە کە دابوو بە من، چۆنی من بینوو، هەر وای ئەو ژنە بینوو. بەلام بەو نەینیبە نەزانوو چ سیحریک بکا و دەرگای دلێ ئەو ئافەرتە بدا تا ببکاتەو و ببیاتە ژوووەو تا لەو تەنیاپییە قورتاری بکات.

من لێم پرسی: «کە تۆ دایکیکی وات هەبوو بۆچی دزیت کرد؟»

نەیتوانی وەلامی ئەم پرسیارە بداتەو، بەهەموو زەین و جورئەتی خۆبەو نەیدەتوانی وەلامیک بۆ ئەو پرسیارە بدۆزیتەو، چونکە دەیزانی گەر ئەم کورپی دایکیکی وا بوایە چ پیتوستی نەدەکرد، هەرگیز، دزی بکات.

لێم دوویات کردوو: «ناوی براکەت دیککی-یە و نەک تیککی»

ئەوسا زانی من بەسەر فیلەکە کەوتوم. کورپیکی دیکە بوایە، لەوانەبە بیوتبایە:

«من پتیم وتی کە ناوی دیککی-یە»

بەلام ئەو لەو زبیرەکتەر بوو هەلە و ابکات. دەیزانی گەر من دلنیا بووما بە لەوێ

کورپی ناوی دیککی-یە، ئەو ئەوسا دەبوو لە هەموو شتەکانی دیکەش دلنیا، خۆم سەیرم لێ هات کە بەم قسەبەم چۆن هەموو ئەتواری گۆرا، ئەو پرا بەخۆبوونە کە لە جورئەتەو نزیک بوو یەکسەر ئەما، بەستەزمان و تەنیا بال لەبەر دەمدا مایەو، نەک تەنها وەک درۆزیتیک، بەلکو وەک مندالتیکی بێ کەس... بێ حال و مال کە بەدرۆ دایک و برا و خوشکی بۆ خۆی دروست کردبێ... کەسانیک کە ئەسلەن نین. بەم رەفتارەم توانیم لە شکۆمەندی و فیز و هەوای بەدەم و هەلیتەکتیم، توانیم لە مانای بوون و ئادەمیانە بەدەم.

یەکسەر دواي ئەو نەخۆش کەوت، دکتۆر وتی دووچاری نەخۆشی سینگ بوو، دەرحال نامەبەکم بۆ خاتوو «مارمان» نووسی و هەموو چیرۆکەکم بۆ گێڕاوە کە چۆن ئەو کورپی بەجۆگە بە ئەمی دۆزبووەو و پریاری داو کە ئەم کەسێکە حەز دەکا ئەو بکا بەدایکی خۆی، بەلام ئەم وا وەلامی دامەو کە ئامادە ناییبە خێریکی وا بکات، لەبەر یەک هۆ: هاپیتنی سەر بە «مۆسۆتۆ» یە و ژنە لە قوڵە رەشەکانە، هۆبەکی دیکەش ئەوەیە: ئەم قەت مالتی وا هاروواجی نەبوو، ئیستا کە چۆن چۆنی مندالتیکی ئاواھی هەلبگریتەو؟!؟

ئەم وەرەمە دەرددیککی سەیرە، هەندێ جار کتوپر دێ و هیلاکت دەکا، پاشان بێ خشیپە دەروات، هاپیتنی وازی لە خەلک و دنیا هینا و کشایەو، خۆی لە هەموو کەسانی بەرپرس و دایکانیک بەدووور گرت، دکتۆر هیواکە کەمی بەچاکبوونەو هاپیتنی هەبوو، وەختی زۆر ناوتمید بووم پارەم بۆ خاتوو- مارمان- نارد کە بیت و سەردانمان بکات.

«مارمان» ژنیتیکی ژنانە و خاتوون و بەرپز و پەرۆش دەهاتە بەرچاو، کە زانی دەردەکە کاربگەرە و مەترسی لێ دەکرێ، بێ سێ و دوو، بێ خۆتیکدان و هەرا نانەو هاپیتنی هەلگرتەو و کردی بەمندالتی خۆی، هەر هەموو خانە نەوجەوانان بەو قایل بوون کە ئەم ئافەرتە بەدایکی هاپیتنی بزانی، بەدرتیبایی ئەو رۆژگەر لەگەلیا دادەنیشت، سەبارەت بەریچارد و دیککی قسە و باسی دەکرد، سەبارەت بە ئانا و مینا، باسی ئەوێ کە چەندە پەرۆش و چاوەرپێن هاپیتنی بگەرتەو مالت، سۆزیک زۆری بێ بەخشی، بێ ئەوێ لە نەخۆشییەکە بترسێ لێی نزیک دەبوو، هاپیتنی برسی ئەو بوو کەسێک خۆ بەخاوەنی بزانی، خاتوو مارمان-یش لەوێدا بەخیلی نەدەکرد، باسی ئەوێ بۆ دەکرد کە ئەگەر گەراپەو هەمسوان لە مائەو چی بۆ دەکەن، پاشان چۆن چۆنی دەچیتە قوتابخانە، بۆ شەوی بەزم و رەزمەکە گەمە فۆکس چی دەکرن. هاپیتنی-یش

جهنگ

چېرۆکنووسی ئېتالی: لویگی پراندیللو

دهبوایه ئه وه هممو خه لکه ی که به شه مه نده فهری شه وه گه یشتنه «رؤما»... ده بوایه تا به ره به بیان له ویتستگه ته نگه به ره و چکۆله که ی «فایرمانۆ» بمیننه وه تا وه کو له وتیه سواری ئه وه شه مه نده فهره کۆنینه و گران ره وته بن که له گه ل هیلته سهره کی «سولمونا» لیکه ده دایه وه.

که گزنگی دا... ئافره تیک خۆی کرد به نیو فارگۆنیکه ی پله دوو-دا... فارگۆنیکه ی بیس و غهرقی دوو که ل که به درتژیایی ئه وه ریگه به پینج نه فهر شه ویان تیا بردبووه سهر. ئافره تیکه ی زریه و قه له وه به دهم پرته و بۆله و نالینه وه سهرکه وت ... نالینیکه ی جهرگپر... وه ک ههر بارگه یه کی بێ شتیه و پهرش و بلاو ژنه بیان سهرخست.

ههر دوا به دوا ی ژنه که - مێرده ی بێزار به دهم ناخ و ئۆفه وه سهرکه وت... وردیله و باریک و لاواز... رهنگ و روو زهرد... مردوو ئاسا، چاو کونه سووژن... به لام پر بریسکه... له وه ده چوو شهرمن و دوو دل و پارا بێ.

که جینگه ی خۆی کرده وه به ئه ده به وه سوپاسی نه فهره کانی کرد که یارمه تی ژنه که یان دا و جینگه یان بۆ کرده وه، پاشان ئاوو پیکه ی له ژنه که ی دایه وه و ویستی به خه ی پالتۆکه ی بۆ داداته وه... به شه رمه وه لیتی پرسی: «ئیسنا چۆنیت... باشیت... گیانی من...؟»

ژنه، له بری وه لامدانه وه، دیسانه وه به خه ی پالتۆکه ی وا به رز کرده وه که به ته واوی رووی داپۆشی.

کابراش زهرده یه کی غه مگینانه نیشته سهر لیتی و ئاخیکه ی هه لکینشا: «دونیا یه کی هه یچه...!»

مێرده ده یخواست به زه لامه کان راگه یه نچ که ژنه به سته زمانه که ی جیتی سووژ و به زه بییه چونکێ به رتیه به کوره تاقانه که ی راپیتچن بۆ به ره ی جهنگ، گه ئجیکه ی ته مه ن بیست سالی که هه موو ژبانی خۆیان بۆ سووتاند، که له «رؤما» ش بوو به قوتابی دانیشگا ههر دوو کیان مال و حالی خۆیان له «سولمونا» به جی هیتت تا له «رؤما» له ته کیبا بن تا ئه وه حه له ی خوتندنه که ی ته واو ده کا، پاشان لیتی گه ران نازایانه به چیتته ریزی سوپاوه، به ههر حال، گوتیان تا شه ش مانگ به لایه نی که م دووره له به ره ی جهنگ

له به رامبه ردا ئه وه ژنه ی کرد به خولیا ی خۆی، که سهردانیم کرد بینه م له وه دا شوکرانه بژیرمه، به لام من تازه له دونیا ی ئه ودا نه مابووم، من له وه دا خۆم به تاوانبار ده زانی که من به ته نه ا حیسابیم بۆ بوونی ئه وه کردووه، بێ ئه وه ی حیساب بۆ ئه وه حه ز و ئاره زووه کوشنده یه ی ئه وه بکه م بۆ تیکه ل بوون، خۆزگه م ده خواست که ده بوو من زووتر کاریکی له وه بابه ته م بکرده یه... به شتیه یه کی عاقلانه تر... له وه ش زیاتر...

که مرد ههر له باخچه که ی نه وچه وانان ناشتمان، خاتوو مارمان پیتی وتم:

«ئه گه ر خاچه که تان بۆ هه لبه ست به کوری منی حیساب بکه ن و ناوم بنوسن»

پاشان وتی: «من شه رمه زارم که زووتر نه مگرته خۆم». وتم: «مه سه له نه خۆشبییه که ی بوو... هی ئه وه بوو بگوژی رتیه وه».

زۆر به دلنیا بییه وه سهری له قاند و وتی:

«نه خپیر... وا نه ده بوو... ئه گه ر له ماله وه بوایه... مه سه له که به ته واوی ده گزرا و جیاواز ده بوو...»

پاش ئه وه سهردانه سهره ی ئیمه ی به جی هیتت و گه راپه وه «بلۆمفۆنتاین»، من مامه وه، بۆ ئه وه کاره ی ده ولت پیتی سپاردبووم... به لام ده بوو دلگه رمانه تر به وه ئه رکه هه لسم، ئه مه یان پراریک بوو که ده بوو بێ قسه ی زۆر له سهری سوور بم.

* له به راوتیزی ئه م چېرۆکه ئه م چهند دیره نووسرابوو:

«ئه م چېرۆکه به شتیه یه کی ساده نووسراوه ته وه، لیره دا- ئالن- نایه وی مانشله ژنینه یان سیهرمان لێ بکات، زمانه که ی ئاشکرا و پروونه، زمانیکه ی وایه که نووسه ر ته واو به سه ریدا زاله، چېرۆکه که بێ گری و گوال خۆی پیشکه ش ده کا.

* ئالن پاتن: له سالی (۱۹۴۸) دا و له گه ل ده رچوونی یه که م رۆمانی «بگری ئه ی ولاته خۆشه ویسته که م» ناوبانگی ده رکرد، به لام خزمه ت و کاری خپرخواهی بۆ ئه فریقیای باشوور زۆر له وه زووتر ده سته ی بێ کردبوو، ئالن له (۱۹۰۳) دا ههر له وی له دایک ببوو، گه رچی ئه وی پر مه ترسی بوو، به لام ئه م ههر حه زی کرد ئه وه مه لبه نده به زیدی خۆی بزانی و ئیشی بۆ بکات، له وساو به بێ پسانه وه به رده وامه.

* سه رچاوه:

Modern Short Stories, Edited by Jim Hunter

London- Boston

لا په ره: ۱۹۹۰ - ۵۵ - ۴۸ - دوا چاپ

و ترسی کوشتار، که چی ئیستا... ئەوەتا کتوپر برووسکەیهکیان پێ گەشتوووە که بچنە کنی و مائاواپی لێ بکەن... چونکێ تەنھا سێ رۆژی لەبەردەم ماوە.

ژنە لەژێر پالتۆ دەلبەکهیدا خۆی گرمۆلە کرد... پتر وێک هاتەو و چەند جارێک وەک گیانەبەرێکی کیتی مرخاندی، دلنیا لەوێ که ئەم حەکایەتە تۆزقالبیک سۆز و بەزەبی نەفەرەکان نابووین... حەکایەتی کارەساتیک که لەو دەچێ، هەموو تیا بەشدار بن. یەکیەک لەوان که تا ئەو حەلە بەدل گوێی گرتبوو... وتی: «تۆ هەقە شوکری خوا بکە که کورەکەت لە سەرەتای شەرەکهو نەبراو. کورێ من لە رۆژی یەکه مەوه و لەوێ، دوو جاریش بەبرینداری بۆم گەراو تەوه... که چی هەردوو جارە که ناریدیانەوه بەرە یە جەنگ».

یەکیکی تر لەو لاوه هەلی دایه: «ئە ی من بۆ نالین...؟ دوو کورێ خۆم و سێ خوشکەزا و برازام وا لەوین».

مێردە غیبرەتی دایه بەرخۆی و پیتی وتن: «راسته... بەلام ئەوهی ئیمە تاقانەیه... تاقانە!..»

«جا جیاوازی چیبه...؟ تۆ بەم نازە زۆرەوه خوی کورەکەت شێ دەکە ی، خۆ تۆ نەت دەتوانی ئەم کورەت لەوانی تر خۆشتر بوێ گەر منالی دیکەت هەبووایه، خۆشەویستی باوان نان نییه تا لەت لەت بکری و هەموو لەتەکانیش بەقەد یەک بن و دابەشی سەر منالەکانتی بکە ی، هەر باوکیک که خۆشەویستی بەمنالەکانی دەبەخشێ جیاوازی ناکات... جا چ یەکیکی هەبێ و چ دە... ئەگەر من ئیستا بۆ هەردوو کورەکەم دەتلیتمەوه ئازارەکەم نابێ بەدوو بەش... نیوهی بۆ یەکەم و نیوهی بۆ دووهم... نەخێر. بەلکو من دوو جار بەهەمان شێوه بەو ئازارەوه دەتلیتمەوه».

مێردە شلەژا و هەناسەیهکی هەلکیشا: «راسته... ئەو دیان راسته... بەلام گریمان، خوا نەخواستە... خوا ئەوه لەگەڵ تۆدا نەکا و بەدووری بگێری، گریمان باوکیک دوو کورێ هەیه و یەکیکیانی لە بەرە ی جەنگدا دەکوژری، خوا نەکات، بەلام خۆ هیچ نەبێ یەکیکی بۆ دەمینێ تا ببێ بە سەلوای رۆحی... که چی من...»

«وايه...» کابرای تر توورە و دلگیرانە درێژە ی پێ دا: «وايه... یەکیکیان دەبێ بە سەلوا و تەسەللای رۆحی، بەلام خۆ دەبێ باوکه بۆ ئەوهی تریان بژی و لە دونیادا بمینێ، که چی لە حالەتی ئەو باوکه ی که کورە تاقانەکە ی دەکوژری... باوکه ش دەتوانی بێ باکانە خۆی بکوژی و لەو ئازار و مەینه تیبە یه رزگاری بێ. کامە یان بەلاتەوه

قورستره...؟ هەست ناکە ی حالەتەکە ی من ناخۆشتر بێ...؟»

نەفەرێکی دیکە لەولاوه قسەکە ی پێ برین، زەلامیکی قەلەو، سوورفل... بەدوو چاوی زق و دەرپوقیو و خوتین تیزاو که سپینه شی رەنگرێژ کردبوو... هەلی دایه: «قسە ی قۆز...!»

هەناسە برکیتی پێ کهوتبوو، لە چاوانیبییهوه تین و هیزێک بەدی دەکرا... تین و تاوی رۆحیکێ زیندوو که کەس نەتوانی دەستی بەسەردا بگری... تین و تاویک که لەوه دەچوو ئەو لەشە ی لەوه لاوازتر بێ که بەرگە ی بگری.

«قسە ی هیج» دیسانەوه دووبارە ی کردەوه و دەستیشی خستە سەر دەمی بەو نیازە ی جیتی هەردوو ددانە که لەکانی بشاریتەوه: «قسە ی هیچە... بۆ ئیمە منال بۆ خۆمان بەختیو دەکە یین...؟»

ئەوانی تر هەر هەموو بەسەرسامی و قەهریکەوه سەیریان کرد، ئەو کابرایه ی که لە رۆژی یەکه مەوه کورەکە ی کهوتبووه نێو دۆزەخی شەر... هەناسەیهکی هەلکیشا و تی: «تۆ راست دەکە ی... ئەوانە فەرزەندی ئیمە نین... ئەوانە رۆلە ی نیشتمان...»

کابرای قەلەو تی هەلچۆوه: «قسە ی بەلاش... هەمووی ترهاتە... تۆ لات وایه که ئیمە منالمان دەبێ بیر لە نیشتمان دەکە ینەوه...؟ منالە کامان لە دایک بوون چونکێ... چاکە... چونکێ دەبوایه لە دایک بن و کاتیکیش هاتنە نێو ئەم دونیایهوه ژبانی ئیمەشیان لەگەڵ خۆیاندا برد، ئەوه یان حەقیقەتە. ئیمە بۆ ئەوانین... بەلام ئەوان بۆ ئیمە نین. کاتی دەگەن تەمەنی بیست سالی کتومت لە خۆمان دەچن که لەو تەمەنەدا بووین. ئیمەش دایک و باوکمان هەبوون، بەلام جگە لە داک و باب سەدەها شتی تریش ژبانی پر کردبووین... خۆشی و نەزم، کچ و کال، جگەرە، خەون و خەیاڵ، قەرەویتی تازە... تا دەگاتە نیشتمان، هەلبەتە، لەو تەمەنەدا که بانگی دەکردین، کاتی ئیمەش لە تەمەنی بیست سالان بووین، بەپیر ئەو بانگ و هاواری نیشتمانەوه دەچووین... هەتا گەر دایک و باوکیشمان حەزبان نەکردایه... هەر دەچووین ئەوه تا ئیستاش، بەم تەمەنەوه، خۆشەویستی خاک لە دلمانا گرێکە و ناکوژیتەوه، بەلام چ دەکە ی که خۆشەویستی منالە کامان لە لا کوشندە تره. کن لە ئیمە پاشەکشیی لێ دەکا گەر بۆی بگری جیتی کورەکە ی بگریتهوه؟»

فارگۆنەکه کپ و خامۆش... زەلام نقە ی نەدەکرد... هەر هەموو سەری رەزامەندیان دەلەقاند.

«کهواته بۆ...» کابرای قهله و تی هه لچۆوه:

«بۆ پێزی ههست و نهستی مناله کافمان نه گرین که ئیستا وان له تهمه نی بیست سالتی...؟ زۆر ئاسایی لهم تهمه نه دا له من و تو پتر خاکی خۆیان خوش بو، هه لبه ته من مه بهستم کورانی جوامیره، ده کری ئهم خا که یان له ئیمه پتر خوش بو...؟ ئایا ئه و دیان ئاسایی نیبه که ده بی ناگایان له ئیمه ش بی وه ک کۆمه لێ رۆله ی پیر و خه رۆی نیشتمان که ناتوان وه ک جارن بجوولین و هه ستنه سه رپیتیان... بۆیه ئه وه تان له مالتی که وتوون. گهر خا که هه بی، گهر خا که زه روورته بی. زه رووره تیککی سه روشتی، وه ک نان، ئه و نانه ی که هه ر یه کێ له ئیمه ده بی بیخوا تا وه کو له برسانا نه مرئ... خۆ ده بی لهم حاله ته دا که سیک هه بی و به رگری لهم خا که و له و نانه بکا. بۆیه کور کافمان رووه و ئه و مه یدانه ملیان نا، ئه وان که ئیستا بیست سالان، گریان و داد و فیغانیان له ئیمه ناوی... چونکێ گهر بمرن... دلگه رمانه... شادانه... ئازایانه ده مرن، هه لبه ته من مه بهستم کورانی مه رد و جوامیره. ئیستاش... گهر یه کێ له وان به و عومره جوانه وه خوشبه ختانه بمرئ... بی ئه و دی شته ناشیرینه کانی ئهم ژیا نه بیینی: بیتراری و مه ینه تی، سوو کایه تی، دل ساردی، خه ونی درۆ، شه که ته ی پیریون... ده بی له وه زیاتر چییان بۆ بخوا زین...؟ هه قه که س نه گری، هه قه هه موو پیکه نین... وه ک ئیستای من... به لایه نی که م شو کری خوا بکه ن- وه ک من- چونکێ کور که م، به رله وه ی بمرئ، نامه یه کێ بۆ ناردووم و تیایدا ده لێ که ئهم جوامیرانه و به و په ری دلنیا بییه وه خۆی کرده قۆچی قوربانی... به پیرۆزترین پروا وه وه ک خۆی که حه زی ده کرد. هه ر له به ر ئه وه شه و ده مبیان که جلی ره شم له به ر نه کردوه».

دامینی پالتۆ سوو که له که ی به رز کرده وه تا پیشانیان بدا، لپوه شین داگه راوه که ی ده له رزی و جیتی دوو ددانه که له که ی وه ده رکه وتن... چاوانی پر له فرمی سکی نه ده تروو کاند، پاشان به قریوه یه کێ زیقن کۆتایی به قسه کانی هینا... قریوه یه ک که پتر له هه نسکی... قولپیککی تاساوی گریان بچن.

«ئه ئاوا... ئه ئاوا...» هه ر هه موو بۆیان سه نده وه. ئافره ته که ش که له و قوژینه و له ژیر پالتۆ که یدا خۆی گرمۆله کردبوو... بی جووله گوتی ده گرت - ئه وه بۆ سه مانگ ده چن هه ول ددها قسه کانی میتردی یا دلدانه وه ی هاو پیکانی ته سه للا ی رۆحی خۆی بدات و به لکو ئه وه خوا یه خه می پره ویتنه وه به هه ر شتییک بی... قسه یه ک... رایه ک که وای لێ بکا وه ک دایکیک زاتی ئه وه بکا رازی بی کور که ی، نه ک بۆ با وه شی مه رگ، په وانه بکرئ... به لکو بۆ هه ر شو ئینییک که جیتی مه ترسی بی...!

بگره ته نها یه ک وشه ی نه بیست له و سه ده ها قسه یه ی که وتران، وشه یه ک که سوکنای پێ به خشن، ئه وان دلته وایی ئهم ده که ن که ئارام بگرئ و به و چاره نووسه رازی بی، وه لێ ئه فسوس... ئه وان بۆیه و ده که ن... چونکێ قه ت هه ست به نازار و ده ردی ئهم نا که ن... قه ت وه کو ئه میش ناتلیننه وه.

وه لێ ئیستا قسه کانی ئهم کابرایه سه رسامیان کرد... به لکو تا راده یه ک راما و سه ری بوو، کتوپر ده رکی به وه کرد که نه ک خه لکی هه لهن یا له م ناگن، به لکو ئهم نه یه توانیوه به رز بیته وه و بگاته ئاستی ئه وان... ئاستی هه ست و نه ستی ئه و دایک و باو کانه ی رازین به و چاره نووسه، بی گریان و لالانه وه، نه ک هه ر ته نها به مالتا وایی و لیک دابران... به لکو رازین به مه رگیشیان.

ژنه سه ری به رز کرده وه و خۆی لار کرده وه تا له و قوژینه ی خۆیه وه چاکتر گوتی له قسه کانی بی، به پیتی ئه و هه موو باس و خوا سانه ی کابرای قه له و ئاراسته ی نه فه ره کانی ده کرد... چۆنیه تی کورانی کور که ی، کورانی وه ک پالته وانیک، له پیتا و خا ک و نیشتماندا... خوشبه ختانه... بی سل کردنه وه و دوو دلئ... له وه ده چو یه که م جاری بی ئاشنای خه لکیکی و بوو... دونه یه ک که ئهم ژنه تیایدا غه ربه... بگره به خه ونیش نه یدیوه... ژنه خوشحال بوو به وه ی که له هه موو لایه که وه ئافه رینه ی لێ ده که ن... ستایشی ئه و باو که ئازایه ی و به هیمنی و خۆگرا نه له مه رگی کور که ی ده دوئ.

پاشان کتوپر یا هه روو ک بلتی یه ک وشه ی له و هه موو قسه و با سانه نه ژنه وتیب، وه ک له خه و پیک رابوو... رووی کرده پیره میترده که و به روویدا هه لشاخا: «ئه وه به راستیته... به راستی تو کورپیکت کوراره...؟»

زه لامه کانی نیو فارگۆنه که تیکرا چاویان له ئافره ته که بری، پیره میترده که ش ئاو پیککی لێ دایه وه... پر به هه ردوو چا و سه رنجی دا... دوو چاوی زه ق و ده رپوقی سو، پر ترس و سام، به دوو چاوی خۆله میشی فرمی سک تیا قه تیس ما و ده بریسکانه وه دیقه تی دا... تیژ نیگای له و سیما و روخساره بریوو، بۆ ساته وه ختییک ویستی وه لامیککی بداته وه... که چی زمانی گۆی نه کرد... قورگی گیرا. پیره میترد قه ریر تیبی راما... هه ر تیبی راما... هه روو ک بلتی نا له م ساته وه خته دا- به م پرسیاره هه یج و نابه جیه- کتوپر وه ناگا هاتیب و بۆ دوا جار ده رکی به و حه قیه ته کردیب که به راستی کور که ی نه ما و مرد- رۆیشت و جار پیککی تر نایه ته وه... رۆی تا ئه به د... تا ئه به د...!

ده م و چاوی به یه ک دادا، گرژ و مۆن، ترسناک... سیمای ناشیرین و دزیو ده یواند،

رهنگيکي هینا و رهنگيکي برد، پاشان به پهله دهسته سره که ی له بهر باخه لئی دهرهینا
 و... له ناکاو دایه پرمه ی گریان... نهو خه لکه ش هه هه موو سه رسام... زاریان دا پچری...
 نه میس ده گریا... چون گریانیک...؟ دل بته قینتی... نه یده توانی هه نسکه کانی رابگری...
 گریا... گریان... بی پرینگانه وه... به کبینه... بی وه ستان...!

سه رچاوه:

Reading Modern Short Stories, Scott, Foresman and Company

257-260

نومارچیه کی ده ستبلانو

شاعیری فهره نسی بۆ دلیر

* دوینتی، له نیسو قه له بالغی سه رجاده که که هه ردوو بهری دارو دره خسته،
 «خه لقه نده» یه کی سه یرو عه جایب له بهر ده ممد قوت بۆوه، که سیبک که من عومری بوو
 عه ودالی ناسینی بووم و دهر حالیش ناسیمه وه بی نه وه ی رۆژنیک له مه بهر دیبیتم...
 هه رگیز. بیگومان نه میس هه مان هه ست و ریزی دهره هق به من نواند، چونکی که
 تیبه پری به مه غزاوه چاویکی لی داگرتم که وای کرد رووگیری نهو غه مزه به بهم. هه ر زوو
 قه ره به قه ره که و قه دواي تا له ژیرزه مینیکدا و له مالتیکی وا خو ش و به هه بیت و هووت
 خو م دیته وه که رهنکه له هه موو پاريسدا به به راورد مالتیکی وا هه ر نه بیت. سه یر
 له وه دا بوو که بشته بوومه نهو شوینه عه جایبه بی نه وه ی هیج دهر وازه و پاره ویکم دیب،
 که وه ژووو که وتم زه لامتیکی زۆر ریک پۆش و به هه به تم بینی که له وه ده چوو سه رداری
 نهو مال و حاله بی... هه رچه نده که لله یی و تووره و ترۆ ده نیواند که وای لی ده کردی
 دهر حال چی ترسی کوشنده و بیسه وه ری ژیان هه به له بیسه خو تی به ریته وه. که سه ی
 ده یوانی هه ناسه ی خو شیه کی به خه م تیکه ل هه لمژی ده ق له خو شی نهو که سانه ده چوو
 که له «نؤدیس» که ی «هؤمیرؤس» دا لؤتس- یان ده خوارد و خاو ده بوونه وه نهو کاته ی له
 پا پۆره کانیاندا داده به زین له نیسو دوور که یه کی سیحراویدا بلاو ده بوونه وه... دوور که یه ک
 که به حال رۆناهی نبوه رۆیه کی نه به دی رۆشنی ده کرده وه، نهو کاته ی گوئیان له پر وشه ی
 پر له نه غمه ی خو شیه ی تافگه کان بوو، کاتیکیش به خو هاتنه وه له ناخه وه نار ه زوو یان
 نه ده کرد بگه رینه وه ماله کانیان... بۆ باوه شی ژن و مناله کانیان... نه نه مه و جاریکی
 دیکه ش قه ت نه خوازن سواری شه پۆله سه رشیته کان بینه وه.

ئا له نیسو نهو مۆلگه یه دا چه ن دین ده م و چاوی سه یری ژن و پیسا وانم بینی...
 روخساریان کوشنده جوان... نهو روخسارانیه ی وام هه ست ده کرد له زۆر شوین و زه صانی
 دیکه دا دیومن گه رچی نایه نه وه یادم، نهو زاتانه سوژی برابه تیان له لا جوولاندیم پتر
 له وه ی که بترسم... ترسیبک که به ته بیعه ت بینینی خه لکی بیانی و نه ناس له دلتا
 ده یخو لقینی. گه ر هه ولتیک بده م بۆ شیکردنه وه ی نهو رازه غه ربانه ی وا له چاوانیان...
 ده بی نهو بلتیم که من هه رگیز چاوانی ناواهییم نه دیوه... چاوانتیک که به گری هیژنیک
 بتروو سکیته وه... هیژنیک زانتر له وه حشه تی وه رسی و بیزاری که هه میسه نار ه زوو بکا

تا ئەبەد و نەمرانە بژین.

هەرکە بەیەكەوه دانیشتین، من و خانەخوێكەم، بووین بەدوو برادەری كۆن و گیانی بەگیانی، تیرمان خوارد... خواردمانەوه... لە هەموو جۆرە شەرابێکی سەپرو سەمەرە، لام سەپر بوو کە دواي چەندین سەعاتیش هێشتا من لەو وریاتر بووم... ئەو مەستتر بوو. و تیرای ئەو هەش... بۆ چەندین جار لەتاو ئەو خۆشییەي خواھانەي قومارەكەمان دەستمان لە خواردنەوه هەلگرت و تی هەلگرتەچووینەوه، یاریمان کرد تا بزانی کامەمان لە سێ دەست قوماربازانە دوو دەست دەبیاتەوه، دەبی دان بەو هەشدا بنیتم کە من زۆر پالەوانانە خۆم تەسلیمی رێکەوت کرد و بێ باکانە رۆحی خۆم دۆران... رۆح: ئەو شتەي کە دەرکی پێ ناکرێ، زۆر جار بێ کەلکە... هەندێ جاریش ئەو هەندە بێزەوەرە کە دۆرانی لەو کەمتر سەغڵەتم دەکا گەر پەسولەي داوھتێک بێ و لێم بزرێ... رۆخسەتی زیارەتێک کاتێ حەز لە پیاسەیک دەکەم.

ماوھەیکێ زۆر دوو قۆلێ جگەرمان کیشا... بۆن و بەرامەي دەیخستینە سەر بالێ خەیاڵ و سۆزێکی کوشندە بۆ بیینی گەلێ ولاتی غەریب و کەیف و سەفای جۆرەجۆر دایدەگرتین. سەرمەستی ئەو هەموو زەوقە و دۆستانە تریقامەوه و پێکەكەم هەلپەری کە لێوان لێوانی دەژا... زاتی ئەو دەم کرد پێی بلێم - «هەلێ دە... نۆش... نۆش... لە رۆحی نەمرت ئەي تەگە». لەو هەش نەدەچوو بەو جۆرەتەم قەلەس بووین. و تیرای هەمووشی... سەبارەت بە دنیا قەسەمان زۆر کرد... کەي دروست بوو... چ رۆژتیک لە نایندەدا ژێرەو ژوور دەبی... لە فیکری گەورەي ئەم سەدەيە دەداین... مەبەستم کەمال و پێشکەوتنی سەردەمە. بەگشتی سەبارەت بەهەموو چەشنەکانی شیتێ و سیحر و عیشق و گیرۆدە بوون قەسەمان کرد. دەرھەق ئەم باسە خاوەن شکر بۆ تاوی خۆي لە گورە نەبرد... بێ پرینگانەوه کەوتبوو سەر بەزم و قۆشمەي خۆي... لە نوکتەوتندا کەس نەیدەبەزاند... وەلێ سوعبەت و قۆشمەکانی ئەو هەندە بەنەزاکەت و هیمنانە بوون کە من لە فەرھەنگ و زبانی هیچ رەوانبێژێکی دنیادا نەمدیون. لە بێ هوودەیی فەلسەفە جۆر بەجۆرەکان دوا، کە تا ئەو حەلە مێشکی مرۆڤیان داگیرکردبوو... تا ئەو ئاستەي کەرەمی کرد و بەچەند بیروباوەرێکی بنچینەیی ناشنای کردم... بیروباوەرێک کە من هیچ قازانجێکم لێ نەدەبینین و بەهیچ کلۆجێک هی ئەو هەش نەبوو بەو خولق و ئیمانەوه بەشداري هیچ کەسێک بەکەم. هیچ گەلەبەیی لە بەختی خۆي نەکرد کە ناوی وا زراوه و لە دنیادا ریسوا بوو، دلێبەشی کردم کە خۆي بەقەد دنیایەك حەز دەکا ئەو سیحر و ئەفسانەيە تێک بشکێنێ و بەتال بێتەوه. خۆي لە بەردەمی مندا دانی پیا نا کە ئەم خۆي جارێک

لە ژبا نیدا لەو سیحر و هیژەي خۆبەشی ترساوه... لەو کاتەي کە قەشەیکە عاقلتر لە هاوڕێبانی خۆي لەسەر مینبەرەكە بەوه هاواری کردبوو: «برا ئازیزەکانم قەت بێرتان نەچێ... ئەگەر کەسانێک خۆیان بەوهوه با دەن کە دنیا رووی لەبەرەو پێش چوونە... سەردەمی بووژانەو دیە... ئەو وەکو ئەو وایە ئەھرمەن زبیرەکانە فیلت لێ بکا و وای بنویتن کە رۆحی شەری شەیتانی هەر لە ئارادا نەبوو...!»

یادەوهری ئەم رەوانبێژە بەناوبانگە زۆر ئاسایی رووهو دنیای ئاکادیمیات بەکیشی کردین، دەلیلە غەریبەكەشم دلێبای کردم کە لە زۆر حالەتدا پێی شوورەبی نیبە کە بێی بە ئیلھامبەخش بۆ قەلەم بەدەستێک، عاشقە پەیفیک... یان وێژدانی رابەرەکان. پێشی وتم کە ئەم بێ فەرق و جودایی لە هەموو کۆیونەوکانی ئەکادیمیا ئامادە بوو... هەتا گەر بەشێوھەیکێ نادیار و نەناسیش چووین.

ئەو سۆز و مېھرە زۆرەي پتر هانی دام لە هەوالت و باسوخواسی یەزدانم پرسی... لێم پرسی ناخۆ لەم دوايی سەدا دیوھەتي یان نا... بەزبانێک بێ باکانە... بەلام غەرقی نەغمەیکە غەمناک وەلامی دامەوه:

«کە یەكدیمان بیینی تەوقەمان لەگەل یەكدی کرد... بەلام وەك دوو پیرە خانەدان کە ئەخلاقێ خۆر سەکانەیان قەت ناتوانی بەتەواوی رق و کینەي کۆنیان لە لا بکوژی».

جیبی گومانە سەرداری هەموو دنیا وەختێکی وا زۆری بەهیچ خەلقەندەیکەي سەرزەمین بەخشیی... ئەو هەن گوتی لێ گرتی... لەو ترسام بەرامبەر بەو سۆزەي ئەو من خۆ ئێسک گران کەم. دوا جار کە بەیانی بەلەرزه لەرز گزنگی دا و چوارچێوھي پەنجەرەکان رۆشن بوونەوه، ئا ئەو زاتە عەزیمە کە چەندین شاعیر شیعریان بۆ تووھ، چەندین فەیلەسووف بێ ریاکاری خزمەتیان کردووه و ناویان بەرز راگرتووه... پێی وتم: «من گەرەكەمە جوان یادم کەیتەوه، دەشمەوئ ئەو بەسەلمێتم... مێتیک کە خەراپە و شەری زۆرم دەخەنە پال، من هەندێ جار ئەو هەندە (شەیتانیکی چەپەل) نیم وەك ئیوھ بەزبانی خۆتان دەبێتین. لە بەرابەر دۆرانی ئەو رۆحەت کە زەحمەتە بێتەوه دۆخی خۆي من یاداشتێکم هەيە بۆ تۆ گەر بەختت یار بێ وەك گرەوتیک بیبەیتەوه... مەبەستمە بلێم گەر بۆت بلوئ لە ئازاری خۆت کەم کەیتەوه و بسەرەويت و بۆ لەمەودراش تا ژبانت ماوه بکری بەسەر ئەو هەستە سەپرو سەمەرەي وەرسي و فیگاریدا زال بیت کە سەرچاوەي هەموو دەر و درمێکتە... هەموو گەشە و پێشکەوتنیکی پر لە نەھامەتي... تۆ ھەرگیز بۆت نیبە ئارەزوویەك... حەزێک لە دلتا جیگیر بەکەي گەر من بۆ وەدھیبەنانی دەستت نەگرم. بۆ نایندەش هاوتوخمەکانی خۆت حوکم دەکەي، کۆمەلە

که سیک دور و خولت ددهن... دتهپه رستان... مامه همه بییت بۆ دهکهن... ده بیته خاوه نی زپړ و زیو، مرواری... گهوه ر... کوشک و باله خانیه سهره سهره... ئه شتانه خو بان به دواتا دهگه پین، دهسته و دامینت دهن قبوولیان که ییت بی ئه وهی تۆزقالتی خو بان بۆ عه ودال و ماندوو که ی، رۆژانیک دئ به که یفی خو ت له ولاتی که وه بۆ ولاتی که دی سه فهر ده که ی، له ههر تیمیکه وه بۆ ههر تیمیکه دی به هه و او هه وه سی خو ت... به قه د ئه وهی که خه یالت دهیخوازی و فه رمانت پی دهکا... غه رقی خو شیی ده بیته... جو ره ها چه شنی خو شی و که یف و سه فا بی ئه وهی خو تی بۆ سه غله ت که ی... له نیو خاک و مه مله که تی زۆر دلگیردا که هه میسه هه وای خو شه و ژنانی بونی عه تر و گولویان گرتوو... به لن ... له وهش زۆر و زۆر تر».

حه زم نه کرد له بهر چاوی ئه و کۆمه له خه لکه ی له و بیته خو م سووک و چرووک که م ئه گینا له دلوه حه زم ده کرد له بهر پی ئه و قوسا ربازه ده ست بلاوه بکه وم تا وه کو سو یاسی بکه م بۆ ئه و هه موو سه خا وه ته ی که بۆم حسیت نه ده کرا. وه لنی دوا ی ئه وهی به جیم هیش هیدی هیدی ژهنگی بی برواییه کی کوشده و نائومیدانه دلی گرتم. نه مده و تیرا قه ناعه ت به و به خت و نیوچه وانیه ی خو م بکه م که تا بلتی سه یر و ده گمه ن ده هاته بهرچاوم. که چومه پیخه فوه وه ک خوویه کی ملهورانه ی کونی خو م که و تمه نزا و نیوه خه و الوو ده پارامه وه: «ئو خودای من ... سه روه رم... خودایه ... وا بکه ئه و شه ی تانه له سه ر په یمانی خو ی سوور و مکور بی».

سه رچاوه:

Story and Structure, Edited by Laurence Perrine

لاپه ره 326-328

گه نجه نازاکه ی سه ر جو لانه که

ولیه م سارویان

۱ - هه وتن

له نیو ئه م جیهانه پان و پۆر و فراوانه دا وه ئاگایه ... یه ک ته خته راکشاوه و وه ئاگایه ، پی ده که نی، گالته دهکا، راده بو تری. به ته وه سه وه ، کۆتایی هه موو شتی که ، کۆتایی رۆما هه روه ها بابل-یش، دوو ریز ددانی بهر پیدچاچوو، یادگاریک، گه رمیبه کی به تین... وه ک گه رمی گرکانیک، شه قامه کانی پاریس، پی ده شته کانی -جیرشو- که هه میسه وه ک تراویلکه شه پۆل ددهن و ده کشین و ده بی به گه له ربیبه کی چه نده ها رهنگی ناوی تیکه ل، ده ریا و ماسیبه چاوداره کان، سیمفونی به یه ک، میتزیک له قورنیتی که بورجی (نیشل)، مۆسیقای جاز له هو لی ئوتیرا، کاتر میتریک زرنکه ی دئ... بۆ سه مای مه رگ لی ددها، گفستوگۆ له گه ل دره ختی که ، روویاری نیل، سواری (کادیلاک) بوون به ره و (کانساس)، هه راو زه نای دۆستویشکی ... له گه ل خو ری تاریک.

ئه م زه و بیبه ، رووی که سیک که ژیا، شیوه یه کی بی سه نگ و کیش، به سه ر به فردا ده گری، مۆسیقایه کی سپی، گولتی که گه وره دوو به قه د گه ردوون، هه وری ره ش، پلنگی که نیو قه فه ز که تیژ ده روانی، بۆشایی ئاسمانیک که مه رگ نازانی، مسته ر ئیلیۆت قۆلی لی هه لکردوو و نان پیوه ددها، (فلۆپیر) و (گی. دی. مۆیاسان)، سه روا و کیشی بی وشه ی مه به ست و مانایه کی کۆن و دیرین، فنلندا، ماقاتی که کی پوخت و پاکراو... هه روه ک ته ره پیاز که به ری بۆ نیو دهم و ددان، ئۆرشه لیم، ریگه یه ک رووه و شته دژواره کان.

گۆرانی مۆف: له ناخه وه، چریه ی جوان له که سیکه وه دیار نه بی، به لام له ژیر ته می پر نه نیبه وه بناسری، باوو بۆرانی سه ر کیلگه ی گه نه شامی. یاری شه تره نج، شازن هیتور ده کاته وه، پادشا، کارل فرانز، -تیتانیک-ی ره ش، چارلی چاپلن ده گری و ده نالین، ستالین، هیته لره، به ملیۆنه ها جووله که، به یانی دووشه ممه یه، که سیک نیبه له سه ر شه قامه کان سه یر بکا.

ئوه... ئه ی چرکه ی خیرا و کتوبری ژین: کۆتایی هات... ئه میستا... دیسانه وه زه وی.

۲- وهئاگا هاتن

ئەو پىكى (زىندوو) جەلەكانى لەبەر كرد و پىشى تاشى، لە ئاوتىنەكەدا سەبىرىكى خۆى كرد . وتى: ئاى كە ناشىرىنم... كوانى قەرەوتىتەكەم؟ (تەنھا يەك دانەى هەبە)، قاوھ و ئاسمانىكى خۆلەمىشى، تەمى سەر ئوقيانووسى-پاسفىك- وڤه وڤى ئۆمبىلىتىك شەقامەكە دەبڤى، خەلكى بەرەو شار دەچن، دىسانەو ەزەمەن، رۆژ، پەخشان و شىعەر، بەسووكى بەپىپىلىكەكانا هاتە خواری و گەپىشتە سەر شەقامەكە، دەروپىشت و كىتوپر بىرىكى بەمىشكدا هات (-تەنھا لە خەودا هەست دەكەين زىندووین. تەنھا لەوتىدا... لەنىو باوھى مەرگى پر لە زىندەگانىدا رووبەرووى خۆمان و ئەم گەردوونە فراوانە دەبىنەو... رووبەرووى خوا و پىاوھ چاكەكان... پىغەمبەران... ناوى باوك و باپىران... گەوھەرى ساتە بەسەرچووهكان، لەوتىدا سەدەكان بەبەك دەگەن و لەبەك ساتىدا دەتوتىنەو... مەرۆف و شتە هەرە مەزەكان زۆر بچووك دەبنەو، بچرەكە بەكى نەمرى بەرجەستە).

تا بلىى چوست و چالاكانە رى دەكرد، بەناشكرا گویت لە تەپە تەپى پاژنەى دەبوو... بە هەر دوو چاو هەستى بەرووكەشى راستەقىنەى شەقام و بالەخانه و كۆشكەكان دەكرد، رووكەشى راستىبەكى هىچ بى ئومىدانە گۆرانىبەكى چرى (گەنجە ئازاكەى سەر جۆلانە بالدارەكە، شل و نەرم، بەئاسماندا دەفرى) پاشان بەهەموو دلىبەو دابە قاقاى پىكەنن، بەيانىبەكى خۆش و دلگىر و سارد و خامۆش و خۆلەمىشى بو، بەيانىبەكى پر لە هىز و گوڤىكى شاراوھ.

پاشان وتى- «ئاه... ئىدگار گىست... چەندە تامەزرۆى مۆسقىكەتم!...».

لە كۆلانىكى تەنگەبەردا پارچە ئاسنىكى هەلگرتەوھ... سەبىرىكى كرد... ديار بوو كە پىنسىكە و بەروارەكەى دەگەرتەوھ سالى (۱۹۲۳). خستىبە ناو لەپى و لىنى ورد بوو. ئەو سالى هاتەو و يادىكى-لىنكۆلن-ى كردەو... لەسەرلاوھ دەم و چاوى لەسەر پىنسىكە چاپ كرابوو. تەنھا پىنسىكە هىچى پى نەدەهات... بىرى كردەوھ:

ئۆمبىلىتىكى پى دەكړم. دوا مۆدېل و جوانترىن جل لەبەر دەكەم، دەچمە ئەو ئوتىلانەى رابواردنى تىبايە، دەخۆم و دەخۆمەو، پاشان دەگەرتەوھ نىو جىهانى پر لە هىمنى خۆم. پاشان دەچمە سەر قەپانىك و ئەو پىنسىكە بەر دەدەمەوھ ناو كۆنەكە و خۆم دەكۆشتم.

شتىكى چاكە مەرۆف هەژار بى، كۆمۆنىستەكانىش- بەلام زۆر ترسانا كە برسىت بى.

ئاى كە چلىس بوون... ئاى كە حەزبان لەخواردن بوو! ورگە بەتال و داقوپاوهكان! بىرى هاتەوھ كە زۆر پىوستى بەخواردن هەبە. هەموو ژەمىكى: هەر تەنھا نان و قاوھ و جگەرە بوو، كەچى ئىستا نانىش شك نابا. راستى... قاوھى بى نان بەكەلكى شىوان نايە.

لە باخچەكەشدا هىچ جۆرە گىاوگۆلىك شك نابا كە وەك -سپىناغ- لى بنرى و بى بەژەمە خواردنىك.

گەر پىاو خۆى لە خوا نەكا... دەتوانى بلى: لە برسانا نىوھ مردوو بىوو، وپراى ئەوھش... هەزارەها كىتیب مابوون كە دەبوو بىانخوتىتەوھ بەرلەوھى بڤى. گەنجە ئىتالىبەكەى هاتەوھ ياد... ئەو گەنجەى لە نەخۆشخانەى -بروكلن- دىبووى.

نووسەرىكى بچووك و نەخۆش، ناوى -مۆلىكا- بوو... بەبى ئومىدىبەوھ دەى وت: چەند حەز دەكەم جارىكى تر، بەر لەوھى بڤم، كالىفۆرنىا بىبىنم. پر بە دل بىرى لەوھ دەكردەوھ و دەى وت دەبى، بەلایەنى كەم، جارىكى تر -هاملېت- بخوتىمەوھ... يان لەوانەبە -هاكلېرى فن-ى مارك توبن.

مەرگ بەتەواوى واى لى كرد وەئاگا بى. وەئاگاھاتنىش لە خورپەبەكى كىوپر دەچى. بىرى لەوھ كردەوھ: گەنجەكە زۆر كەساسانە دەمڤى. هەر خەرىكە لە برسانا بڤى.

پەخشان و ئاو دوو شتى مەزنن... بۆشايى ناؤرگانى پر دەكەنەوھ... بەلام گونجاو نىن... ئەگەر لەبى پارە كارىك هەبى بىكا: ئامادەبە، هەر كارىكى هىچ... لەوانە تىجارەت... ئەگەر لىى گەرتن لەسەر كورسى و مېترىك دابىشى و بەدرىژايى رۆژ خەرىكى ژمارە بى... كۆيان كاتەوھ و دابەشيان بكا و لىكيان دەربىن و لىكيان بەدا... ئەوسا لەوانەبە لە برسانا نەمڤى. ئەوسا نان و تفاق و پىخۆر دەكڤى، چەندەها جۆر، جۆرەها خواردنى بەتامى نەروىجى و ئىتالى و فەرەنسى، چەندەها جۆرى گۆشت... گۆشتى مانگا و مەڤ و... ماسى، پەنېر، تڤى، هەنجىر، هەرمى، سىو، كالك و شووتى، دواى ئەوھى تېر دەبى... ئەم شتانه دەپەرستى. ئەوسا هېشووھ تڤىبەكى سوور دەخاتە سەر قاپىك و لە تەنىشتىا دوو هەنجىرى رەشېش دادەن، هەرمىبەكى زەرد و گەورەش، سىوئىكى سەوزىش، ئەوسا كالكەكېك لەت دەكا و تېرتېر بۆنى دەكا. ئەوسا چەند سەموونىكى گەورە و چاك بڤاوى لى دەكڤى... بەمەرجى لە ئاردى فەرەنسى بى، هەموو جۆرە سەوزەبەك، گۆشت... بگرە ژيانىش.

لەسەر گڤىكەوھ سەبىرى دىبەنى شارەكەى كرد بەشكۆمەندىبەوھ رووى لە رۆژەللات

کردبوو، بورجی بهرز و بلند... که جمه‌یان ده‌هات له کهسانی وهک ئه، کتوپر خۆی له ده‌روه‌ی ئه‌م شاره بیینی . هه‌روهک بلتی له‌وه دلنیا بیی جارێکی تر ڕینگه‌ی نادهن بچیتته‌وه ناویان ... له‌وه دلنیا بیی که به‌هه‌له و له شوێنێکی هه‌له سه‌رکیشی به‌ژیا نی خۆی ده‌کا... بگره له سه‌رده‌میکی ناله‌بار و له‌گه‌ل نه‌وه‌یه‌کی هه‌له و ناله‌باردا. ئه‌میستا گه‌نجیکی ته‌مه‌ن بیست و دوو ساڵه‌یه، شاریش به‌رده‌وام ڕه‌تی ده‌کاته‌وه. ئه‌م جۆره بییر و بۆچوونه خه‌می ناداتی. له دلێ خۆیدا وتی: هه‌ر به‌م زووانه ده‌بی عه‌ریزه‌یه‌ک بنوسم و تیایدا داوا بکه‌م که ڕینگه‌م بده‌ن بژیم، ڕازی بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بمری، بی ئه‌وه‌ی سه‌کی به‌خۆی یان به‌مرۆڤ بسووتی، هیچ نه‌بی. به‌لایه‌نی که‌م، شه‌ویکی تریش ده‌خه‌وئ. خۆ ئه‌و کرێی شه‌ویکی دیکه‌شی داوه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موو ڕۆژێک ڕۆژێکی دیکه‌ی به‌داوه‌یه.

پاشان ده‌چیتته ئه‌و شوێنه‌ی بیی ده‌ره‌تان و بیی ماله‌کان ڕووی تی ده‌که‌ن ... له‌وانه‌یه سه‌ریک له مه‌له‌ندی «کۆمه‌له‌ی ڕزگارکه‌ران» بدا - گۆزانی و بالۆره بۆ خوا و مه‌سیح ده‌چرێ (رقیبان له ڕۆحی منه) له‌وانه‌یه ئه‌وسا ڕۆحی ئازاد بی، بخه‌وئ، بنوئ. ده‌شیزانی شتی وا ڕوو نادا... ژیا نه تابه‌تیه‌که‌ی ته‌نها په‌یوه‌ندی به‌خۆیه‌وه هه‌یه. نایه‌وئ ئه‌م ڕاستیه‌ی پیتشیل بکا، ئاخۆ ده‌بی چ جۆره گۆزانی بکات. له میشتکیا بوو به‌ژاوه‌ژا، به‌ئاسماندا و له‌سه‌ر جۆلانه‌یه‌کی هه‌وااییدا، شتیکی خۆشه... هه‌روه‌ها جیتی مه‌زاقیشه.

جۆلانه‌یه‌ک ڕووه‌و باره‌گای خوا، یان ڕووه‌و هیچ، جۆلانه‌یه‌ک ڕووه‌و ئه‌به‌دیه‌ت بفری... خۆزگه‌ی ده‌خواست هه‌یژێکی ئه‌وتۆ هه‌بی بتوانی وه‌ک مه‌ل سووک و سانا بۆ خۆی بفری.

وتی: ئیستا خاوه‌نی - سینت-یکم، پاره‌که‌ش ئه‌مریکیه‌ی، بۆ ئیواره پۆلیشی ده‌که‌م تا بریقه هه‌لدینێ و وه‌ک خۆز ده‌ده‌وه‌شیتته‌وه... پاشان له وشه‌کان ورد ده‌به‌وه و ده‌یخوینمه‌وه.

ئه‌میستا له‌نیو جهرگه‌ی شار پیاسه ده‌کا، به‌نیو خه‌لکانی زیندوودا. به‌ک دوو شوین هه‌بوو ڕووی تی بکا. له‌سه‌ر جامخانه‌ی کۆگاگان خۆی بیینییه‌وه... ته‌واویک دلگه‌یر بوو... وای بۆ نه‌ده‌چوو که ئه‌وه‌نده بی هه‌یژ و له‌رو لاوازی... له‌په‌ی به‌هه‌موو شوینێکی له‌شیه‌وه دیار بوو... سه‌روملی، شانکه‌انی، قوڵ و باسکی، قاچ و قوولی، ئه‌ژنۆکانی.

وتی: ئه‌مه‌یان که‌لکی نییه. به‌هه‌موو توانای خۆیه‌وه هه‌ولێ دا جومگه لیک ترازاوه‌کانی کۆیکاته‌وه تا توندوتۆڵ بوه‌ستی.

به‌به‌رده‌می یه‌ک چیشته‌خانه‌دا تیه‌په‌ری، بی ئه‌وه‌ی سه‌یری ناوه‌وه بکا، له‌دوااییدا گه‌یشته به‌رده‌می باله‌خانه‌یه‌ک و چووه ژووره‌وه، خۆی کوتایه ناو ئه‌سانسیره‌که و تا گه‌یشته نه‌ومی هه‌وته‌م، ڕووه‌و هۆلیک ملی نا، ده‌رگایه‌کی کرده‌وه و چووه ژوورئ - نه‌هیشته‌نی بیی کاری- جگه له‌و، بیست و چوار گه‌نجی دیکه‌ی لی بوو، له قوژنیکیا هه‌لترووشکا و چاوه‌ڕێی ده‌کرد نۆره‌ی بی و بانگی بکه‌ن. له کۆتاییدا به‌مه‌رامی خۆی گه‌یشت و په‌ره‌ژنیکی لاواز و بی سه‌رو گوئ، په‌ره‌ژنیکی شوونه‌کرده‌ی ته‌مه‌ن په‌نجما ساڵه لیی پرسی:

«پیم بلتی... تۆ چ ئیشیک ده‌زانیت؟»

به‌سه‌رسامیه‌وه وتی:

«من نووسه‌رم!»

په‌ره‌که‌که لیی پرسی: «که‌واته تۆ خۆش نووسیت؟ مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه؟»

«به‌لی... من مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه بلیم: ده‌توانم بنوسم...»

به‌توره‌یه‌یه‌وه وتی:

«چ جۆره نووسینیک؟»

به‌هاکه‌زایی وه‌لامی دایه‌وه- «په‌خشان»

بیی ده‌نگیه‌یه‌ک و پاشان لیی پرسی:

«تۆ ده‌توانیت ئامیری چاپ به‌کار بینه‌یت؟»

«هه‌له‌ت؟»

په‌ره‌ژنه‌که وتی: «ناوونیشانی خۆت بنوسه... گه‌ر پتووستی کرد ئاگادارت ده‌که‌بهنه‌وه . ئیمرو به‌یانی هیچ کاریک شک نابه‌ین... هه‌رگیز.»

له‌ئۆفسیکی دیکه‌ش هه‌مان شت ڕووی دا... ته‌نها ئه‌وه نه‌بی، له‌بری په‌ره‌ژنیکی کورێکی گه‌نج و لووت به‌رز که هه‌ر له به‌راز ده‌چوو... هه‌ندێ پرسیاری لی کرد، له‌وتیه چووه به‌شی -عه‌باره‌کان- له‌وتیش هه‌ر به‌هه‌مان هه‌واو فیه‌زه‌وه پیتشوازیان لی کرد، تۆزی، ته‌ریق بۆوه... له کۆتاییدا هه‌یچی ده‌ست نه‌که‌وت. خۆی دل‌سارد نه‌کرد و گوئی

پښ نه دا، له دلۍ خږيدا وتی ئەم بڼ عه قلیبیه گوناهی من نیبه، ئەم گه نڅیکي زیندوو و پیتوسی به پاره ههیه تا بتوانی بژی، بڼ کار و پیشه ش پاره دهست ناکه وی... ئەوه تا کاریش دهست ناکه وی.

ئهمه بیان گرفتیکي رڅیبه و دوا جار ده یه وی چاره ی بۆ بدۆزیته وه... ئەم میستا دلۍ به وه خوښه که مه سه له که کۆتایی پڼ هاتوه.

له هه موو روویکه وه ههستی به ژانی خوی کرد. جگه له چهند ساتیک به ولاوه... تابلیتی ژیانیکي بڼ که لک و تام و بیهووده ی به سه ر ده برد. به لام ئیستا... بۆ دوا جار بریاری دا که ورد و به دیکه ت بڼ.

به چهنده ها کۆگا و چیشتهخانه دا گوزه ری کرد... رووه - کۆمه له ی گه نجانیه مه سیحی- ملی نا... له وی قه له م و کاغه زیکي پهیدا کرد و تیایدا داوای نه وه ی کرد کاریکي بۆ بدۆزنه وه، یه که سه عاتی ره به ق شتی نووسی... کتوپر له تاو برسیتی و هه وای پیسی نه شوینه خه ریک بوو ببووریته وه، وا توند ته کانی ده دا... هه ر ده ت وت مه له ده کا، به په له نه وی به جڼ هیشته. له پارکی مه له ندی شاره وانیدا که ده که وپته به رامبه ر - په رتووکخانه ی گشتی- یه که لیتره ناوی خوارده وه... ههستی کرد هاته وه سه ر خۆی. له ناوه راستی شه قامه کۆنکریتیه که پیره مه ریدیکي بینی که چهنده ها کۆتر و نه ورس و مه لی تر به سه ر سه ریبه وه هه لده فرین. به چهنگ نانه ورده ی له سه ر پارچه کاغه زیک هه لده گرتوه و زۆر کیبارانه بۆ مه ل و فرنده کان هه لی ده دان.

وای به خه یالدا هات داوای پارچه نانیک له و پیره مه یرده بکا. به لام زوو لی پی به شیمان بۆوه، چوه ناو په رتووکخانه و بۆ ماوه ی سه عاتیک - پرۆست-ی خوینده وه، پاشان ... دیسانه وه وای ههست کرد که وتۆته ژیر خه یالی خۆی... دوور رۆیشته وه... به په له چوه ده ره وه، ده می به فواره ی ناو پارکه که وه نا و ناویکی زۆری خوارده وه... ملی نا... ده بوایه ریگه یه کی دوور بری تا ده گاته وه ژووره که ی خۆی.

له دلۍ خږیدا وتی: با بچمه وه و تیر بنوم... چی تر هه یه بیکه م ... زانی زۆر هیلاکه و پیویست به وه ش ناکا به درۆ بلڼ: چاکم، له گه ل نه وه شدا به میشک و ریا و زیندوو بوو... هه ر وه که میشکی پارچه یه کی سه ره خۆ بڼ و بوونیکي تایبه تی خۆی هه بڼ، یان سوور بڼ له سه ر نه وه ی بڼ نه ده بانه گالته به نازار و ژانی گه وره ی جهسته ی بکا. سه ر له ئیواره یه کی زوو گه یشته وه ژووره که ی... دهسته جڼ قاوه که ی خسته سه ر ناگر. قوتووه که شیري تیا نه ما بوو، نه و که م شه که ی ههفته ی ابردوو کرپیوی... ته و او

بیو، کوپیکي له و ناوه ره ش و گه رمه خوارده وه... له سه ر پیخه فه که ی راکشا و زرده له لیتی ده باری.

ده دوانزه کاغه زی نامه ی له مه له ندی گه نجانیه مه سیحی دزی... به و نومیده ی بتوانی نووسینه که ی پڼ ته و او بکا، به لام ئیستا رقی له نووسینه. هه یچی نه بوو بینوسی. که وته پۆلش کردنی نه و پینسه ی به یانی دۆزیبه وه، نه م کاره هه یچه خوښیه کی زۆری پڼ به خشی، هه یچ پارچه کی نه مریکی به قه د پینس بریقه هه لئا هینڼ. ناخۆ چهند پینسی گه رکه تا پیتی بژی؟ هه یچی تری ماوه بیفرۆشی؟ سه بریکي ژووره رووت و بڼ تفاهه که ی کرد نه خیر. خۆ سه عاته که شی فرۆشت... ههروه ها کتیه کانیشی. نه و کتیه به نازدارانه، نۆدانه ی به هه شتا و پینج (سینت) فرۆشت، له خه فه تی نه و کتیه بانه ههستی کرد نه خوښه و شه رم دا یگرت. باشته رین قاتیشی به دوو دۆلار فرۆشت، نه وه بان قهیدی ناکا، نه وه نده گوپی به جل و به رگ نه ده دا. به لام بۆ کتیه کان... مه سه له که جیاوازه. له خۆی په ست و زویر بوو... ههستی کرد ریزی نه و نووسه رانه ی نه گرت که کتیه کانیه نووسیوه.

پینسه بریقه داره که ی خسته سه ر میزه که، وه که پیویکی قرچۆک به خوښیه وه لی پی ورد بۆوه. له دلۍ خږیدا وتی: چهند به جوانی زرده ده یگری... سه بریکي کرد... به لام بڼ نه وه ی وشه کان بخوینیته وه... ولاته یه که گرتوه کانی نه مریکا - یه که سینت - پینسه که ی هه لگتیرایه وه و سه بریکي نه و دیوی کرد... چاویکی به وینه ی - لینکۆلن - که وت... نه م رسته یه شی به رچا و که وت: «پرومان به خوا هه یه... سه ره سته ی ۱۹۲۳» له دلۍ خږیدا وتی: چهند جوانه...!

ته و او بڼ هیز و خه و الوو بوو ههستی ده کرد نه خوښه و خوینتی سارد بوته وه. به سه رسامی... له ته نبیشت پیخه فه که یدا وه ستا... جگه له خه وتن هه یچی شک نه ده برد. ده ر حال ههستی کرد به سه ر زه ویبه نه رمه که دا ههنگاوی گه وره ده نی... رووه سه ره تا که وته وه مه له کردن... رووی نقومی نوینه که کرد... له دلۍ خږیدا وتی: ده بڼ نه م پارچه بدم به منالیک، نه و ده توانی ده یه ها شت به ته نها پینسیک بکری.

پاشان به نه رمی، به جوانی، به سووکی، هه ر به سه ر جۆلانه که شه وه بوو، به ته وای له جهسته ی خۆی جیا بۆوه. بۆ ساته وه ختیک بوو به زۆر شت: بوو به بالنده، ماسی، جرج، مار، مرۆښ. هه زاره ها وینه به به رچاویا ده هاتن و ده چوون... تاریک و بڼ کۆتایی... وه که دریا شه پۆلیان ده دا، شاریک ده سووتا. حه شاماتیکی بڼ شو مار

کهوتیوننه هات و هاوار. زهوی دهخولایهوه و وهک بازنهیهک دوور دهکوتتهوه...

که بهخوی زانی وای کردووه... رووه ون بووهکهی بهرهو ئاسمانی بۆش و بهتال
ههلبیری... ههستی نهکرد زیندوووه، ئهمیستای بیخهون و خهیاڵه، بهلام بیخهوش و
تهواوه.

ولیهه سارۆیان دهلتی: «من زۆر بهئاسانی و بیگری چیرۆکهکانم دهنوسم... بیتهوهی
نازاری خۆم بدهم و بتلیمهوه... چونکه زۆر کهس لهو باوهردایه که کاری نووسین پیتیستی
بهو نازار و تلایهوهیه دهبی. ئهوپهردهکهی سن سهعات بۆ نووسینی کورته چیرۆکیک
تهرخان دهکم». کهم کهس باوهر بهم قسهیهی سارۆیان دهکا، ئهگهچی ئهوه سهدان
چیرۆکیشی نووسیوه... بهلام له ههموویاندا ههست بهنازار و خۆخواردنهوه دهکیت... لهوه
دهچی کاتیکی زۆریشی پتوه کوشتی... تامی چیرۆکهکانیشی لهو غوربهتیه دایه که
سارۆیان وهک ئهرمهنیکی- له ئهرمهریکا دا ههستی پت دهکرد. خهمیکی تهنگ و شیرین
بۆته کالای بهری چیرۆکهکانی.

سهرکهوتنی چیرۆکهکانی دهگهڕیتتهوه بۆ ههوا و میزاجی خۆی. نهک مهسهلهی لیتزاین و
شارهزابوونی له هونهری چیرۆکدا ئهم چیرۆکهش که لیرهدا کردومانه بهکردی: له سالی
(۱۹۳۴) دا پاداشتی باشترین چیرۆکی ئهرمهریکی وهرگرت. پاداشتهکهش ههر بهناوی
(ئوهیتنری) یهوه ریک خرا که بهکێکه له چیرۆکنوسه چاکهکانی ئهرمهریکا. سالی
(۱۹۳۴) بوو بهسالی دۆزینهوهی بههرهیهکی بیخهواتا. ئهوه کاتهش سهردهمهتیکی تاریک و
پرنوشوستی و ههرهسی ئابوری و کۆمهلایهتی و ئهخلاق بوو. بهههزارهها گهنج بیئیش و
کار دهسوورانهوه... (سارۆیان) ییش بۆ ئهم چیرۆکه کهلکی له ههوالی رۆژنامهیهک بینی که
لهگهنجیک دهدا له برسانا و له سان فرانسیسکو مردبوو. له تهنیشیهوه و لهسهر میتزیک
پیتنسیکی بهجی هیتشتیبوو. لهسهر ئهوه پارهیه نووسرابوو «ئیمه پروامان به خوا ههیه...
بهسهربهستی... ۱۹۲۳» لهسهر پارچه کاغهزیکیش نووسرابوو- داوای روخسهتیک بۆ ژیان
- بهلام ههندی کهس ئهم چیرۆکه تیکهله و پیکهلهی بهلاوه سهیره و هزی پت ناکا. بهس
ههز دهکهم خوتنه ئهوه بزانی که (سارۆیان) لهم چیرۆکهدا (تهوژمی هۆشی - تیار الوعی)
بهکارهیناوه و که ئهمهشیان شتوازیکه لهسهر دهستی (جهیمس جویس) و (فوکنهر) و
(فرجنیا ولف) بناغهی داکوتا. زۆریه چیرۆکهکانیشی پهیوهندیان بهژیانی نووسهروه
ههیه...

ئهگهچی وهک یاداشتیش نهینوسیوهتهوه... بهلکو ئهوپهری هونهر و جوانی تیا تواندۆتهوه،
نووسه پتر له ریکهی رۆژنامه فرۆشتنهوه ناشنای هونهر و ئهدهب و ژیان بوو... ههوسهلهی
قوتابخانهی نهبوو... له ریکهی کتیبهوه خۆی فیر کرد.

له نووسینیکی دیکهیدا دهلتی: «ئهو پیاوهی تۆ لهسهری دهنوسیت و دهیکهی بهپالهوان...

مهرح نییه کاریکی گهوره و پالهوانانهی کردبی... ئهمهیان چیرۆکهکهی تۆ مهزن و نایابتر
ناکا. واز له پالهوانهکهت بیته و چی کردووه... با ههر ئهوه بکا... با وهک خۆی دهیهوی
بژی. وازی لێ بیته با پروا. بدوی، بیر بکاتهوه، بنوی، خهون ببینی، وهئاگا بی، دیسانهوه
پروا... دیسانهوه بجوولی... بژی... هتد».

ئهوێ شایانی باسه (ولیهه سارۆیان) له سالی (۱۹۰۸) دا و له (کالیفۆرنیا) له دایک
بووه... دایک و باوکی لهو ئهرمهنیانان که له «روسیا» وه بهرهو ئهرمهریکا کۆچیان کرد...
وا بزاتم ههمووی چهند سالیکیه مردوووه.

له کتیبی

Contemporary Short Stories, Representative Selections,

Edited by Maurice Baudin JR.

Volume one, New-York

له نیوان یازده و دوودا

چېرۆکنووسی هیندی: پی. سامباسیقا

کات: یازدهی شهوه

شوتین: گۆره پانی ئیستگهی شه مه نده فهری «سیکندهر ئاباد» ه.

رووناکی نیونه کان به سهر ئه و ناوهدا دهباری. له دهروهش هه موو شتی ته و او نقومی تاریکییه. ئه و خه لکه ش به کۆمه ل هیرشیتی به تاوی دههینا وه ک ئه وه ی به ره ره کانیی هه یزه مه زنه کانی سروشت بکه ن و به ره ویننه وه.

رێبواره کان دههاتن و دهچوون... که سیشیان ئاوریتی له و ئافره ته نه ده دا به وه له و ی راکشایوو... له وه دهچوو دهیه ویت در به تاریکی ده ور به ری خۆی بدا و به ره وینیتته وه.

ئافره ته که که و ته دواندی ئه و پیاوه ی له په نادیاروی نزیک ده روازه که دا له سهر که چه جلیک لیبی راکشایوو... به شینه یی لیبی پرسی:

« ئه ری چۆنیت؟... کارویارت؟ »

کابراش به نائومیدییه که وه وه لامي دا به وه: ئیمرۆ هه یچم چنگ نه که و ت... بلتی یه ک (پای) (١)...

« ئای که بی به ختی...! و هره ئیره ... جگه ره به ک داگیرسینه ».

ژنه ئه مه ی وت و جگه ره به کی پششکه ش کرد. ه ی خۆی ئاگری گرت و ئه ویش به قه یزه وه توور هه لی دا. بانگی چایچییه که ی کرد و داوای پیا له به ک چای لی کرد... هه ره به په نجه قزه ئالۆزکا وه که ی داده هینا.

پیا له که ی له لیوی- نارایا- نزیک خسته وه.

« ده ی به خوره وه... هه ره ئیستا با شتر ده بیت ».

لق و پۆی چروپری دره خته بالا به رزه که ش شوژ ده بوونه وه و ده که و تنه جو لانه کردن وه ک ئه وه ی له گه ل سوژ و به زه بی ئه و ژنه دا به ژین و خو شحالی خو یان ده رپرن.

« ده بینم پاره ت هه یه » نارایا- ئه مه ی وت و قومیتی له چایه که دا.

« به لی... ئیمرۆ یه ک رو بیه م ده ست که و ت »

« که لویه لی رێبوارانت هه لگرت؟ »

« نه وه لالا... دزیم » نارایا چا ویتی پر له پرسیا ری لی هه لیری.

« به ره ژنیکم دی هاته نا و ئیستگه که و که و ته پاره ژماردن تا تکیته که ی خۆی به ری. یه ک شه ق چو مه به برده می و داوام لی کرد که لویه له که ی بو هه لبگرم... جزدانی پاره که ی لی که و ته خواری... منیش ئه وه نده شه ی تانانه ئه وه نده به خیرایی پاره که م بو کۆکرده وه... به راده یه ک هه ستی پین نه کرد رو بیه یه کم له ژیر پیمدا شار دۆ ته وه ».

نارایا زه رده ی هاتی.

« هه ره ها بو حه ماییه که ش چوار عانه ی دامی »

ئافره ته که گری کۆیره ی ده سته سرتیکی کرده وه پاره ی چایه که ی دا.

منالیتی هه ژارو شوژ هاته کن ئافره ته که و توند رایکی شسا. ژنه که که منی ئاسو ده یه... له ته نیشته وه به چرای عه ره بانه ی « رکشۆ » (٢) که جگه ره یه کی داگیرساند. به نه رمی و له به ر خو یه وه گۆرانی ده و ت.

له نزیکه وه پیرتی ده رۆزه که ری بیی که له بن دیواره که دا خۆی گرمۆ له کرد بوو... گۆچانه که شی له ته نیشته وه فری درابوو.

ژنه سلا ویتی له پیره میرد کرد و لیبی پرسی:

« هیتی مامه ی پیره... ئیمرۆ که س خیری پین کردی؟ »

زه رده خه نه یه کی مردوو له لیوی باری و وتی:

« من چه ندی زوو تر بمرم... ئه وه نده با شتره! »

« جا بو بمریت؟ ئه وه تانی من له گه ل تام » بانگی مناله هه ژاره که ی کرد و داوای لی کرد یه ک دوو موژ بو پیره میرد که به یینی.

« منیش حه زم لیبه تی! » مناله که و تی.

« مامه... جیگا که ت بو دا بخه م؟ »

پیره میرد به زه رده خه نه یه ک ده می کرایه وه: « رایه خ و شتی چی... بو من؟ »

« ئوه... تو نازانی ئه م کۆنکریته چه نده نه رمه ».

له نیتو په رۆ و پاتال و غه رگه و که چه جلی پیره میرد لیفه یه کی کۆنی هینا و رایخست.

به وه پری به زه بی و خو شه ویستییه وه ده ستی به سهر پیره میرد که دا هینا و پاشان به جیتی هیش و ملی نا. گه یشته قوژنیکی تر له ئیستگه که. دوو پارچه جلی له ناو

خۆل و تۆزەکه دا پراخت و بەو لەشە سست و ماندوودی لیتی راکشا.

رووی کرده خاوەنی «تۆنگا» (۳) و ... کابرای - پکشۆ- و کۆل هەلگرەکه و ئەو پیاوێی هەمیشە لەوێ فولی سودانی دەفرۆشت... هاواری لە هەموویان کرد که بیداری نەکه نەوه.

ئەو سەر شوێستە و سەکۆبانە جیتی چاوەروانی بوون... ئیستاکێ تەواو چۆلن... قومارچییهکان لەوێ تەردەستان و هەروا خەریکن.

زرم و کوت لەو ناو نەبرئ... واره واری پاس و ترومبیلان... تەقە تەقی عەرەبانە و پەیتوونان... فەرە فەری شەمەندەفەران.

ژەنش هیلاک و ماندووی خەوه و زوو زووش تەنکیشان دەگۆرئ . پیاوێک شۆرتیکی خاکی لە بەردایە و بەخۆ بەقزێکی لوول و دەم و چاوتیکی گریزاوییهوه لیتی نزیک دەبیتەوه.

«هەستە دە... لەگەڵ تۆمە» پیاوێکه دایده تەکینئ. ژەنەکش خۆی سەغڵەت ناکا و رووی لئ وەرده گیسرئ. پیاوه شوۆرت لە بەرەکش گری کۆتیرەیهک لە لچکیکی سارییهکی (۴) ژنە دەکاتەوه و سئ پارچە - چوار عانەیی - لئ دەردەهینئ و سووک دەبخاتە گیرفانی... سەریک هەلدهبرئ و دیقەتی ئەو دەوروبەرە دەدا. دیاره کەس نەیدیوه... هەستی بەخۆشی و حەوانەوهیهک کرد. هەر بەغاردان گەراپیهوه لای قوماربازهکان:

«دایگرنەوه... دیسانەوه گرووی لەسەر دەکەم» زریکه بهکی کتوپر... پیره مێرد راست بۆوه و کەوتە هاوارو قیژەقیژ... قومارچییهکان بەهەلەداوان و پەرۆشانە بەرەو لای - نارایا - غاریان دا و لیتیان پرسئ:

«ئەوه چییه ... چیت لئ قەوما؟»

«شتئ پێوهی دام»

هەموو بەیهکهوه سەیرتکی ئەو ناوەیان کرد. دوو پشکیتکی بۆر بەخیرایی دەخشی. یه کیتکیان پیتیهکی لئ نا و پلێشانیدییهوه، یه کیتکی تر بە پارچه قوماشتیک پەنجەیی بۆ دەبەستەوه... ئەویش هەر دەینالاند و لە ئافره تەکه نزیک دەبۆوه... کاتئ ژنە گوئی لە نالە نالی پیره مێرد بوو... لە خەو راپهیری و وەناگا هات.

«من پەشیمانم و ... خەجالەتم... من بووم پارەکهی تۆم دزی...»

نا لەم ساتەدا ژنەکه هەستی کرد ئەو گری کۆتیرە پارەکهی تیا بوو کراوه تەوه.

نەیده توانی سەیری ناو چاوی ئافره تەکه بکا... دایه پرمەیی گریان.

ژنە بە پەرۆشەوه لیتی پرسئ:

«ئەری ئەوه چی بوو... چیت لئ قەوما؟»

«دوو پشکیتک ...» نەیتوانی چی تر بلئ.

رووهو بەلەخانە بەرزەکه دەرهپهیری و بەپەله بەرەو لای دەرمانخانەکهی ئەوبهیری جادهکه ملی نا. هاواریکی لە دەرمان فرۆشەکه کرد که لەسەر پەنجەیی پین دەخولاییهوه.

کابرای عەرەبانچیش خۆی گەیانده ژنەکه و کەوتە بانگ کردنی دەرمانفرۆش.

ئەویش لە بالکۆنی نەژمی ژێرهوه و دەدرکەوت... ژنەکش بە دەم هاوارەوه وتئ:

«توخوا دەرمانتیکمان بدەرئ... یه کیتکمان دوو پشک پیتیهی داوه»

کابراش بەگالتهوه سەیرتکی ئافره تەکهی کرد.

«دەئ توخوا... دل لە دەمه... پارەکهی چەند بئ... دەتدەمئ»

کابرا چۆوه ژوورئ... کەمئ خۆی گرخانده... هاتەوه و پاکەتیک دەرمانی دا بەژنەکه.

ژنەش پارەکهی خستە دەستی و بەپەله بەو شەقامەدا غل بۆوه... ئاورتیک دایهوه و دەرمان فرۆشەکهی بینی... هەموو لەشی گرژ بوو... برۆیهکانی و تیک هاتەوه... تفتیکی روو کرد.

پیره مێرد هەستی دەکرد تازارەکهی کەمتر دەبیتەوه... دووباره کەوتنە تیمارکردنی. خەو تاوی بۆ هینا و ئەویش لەسەر پیتخەفی ئافره تەکه خەوی لیتکەوت... لە تەنیشتهوهش منالە هەژارەکه لە پرخه پرخی خەودا بوو.

ژنە بەچاوتیکی پر لە سۆز و بەزه بیوه لە منالەکه ورد دەبۆوه دلئ بۆی ژانی دەکرد و خۆتینی لئ دەتکا. کات لە نیوه شەویش تیتپه پیه... قوماربازهکانیش هەر یه کهی بەلایه کدا بلاوهی لئ کرد. شەونم دەکەوت... هەواش گەلئ تەر و تەزبو... سارییهکی راکیتشا و بەسەر خۆی دادا.

نیگایهکی دوور وا لەناو چاویدا... دایه پرمەیی گریان تەواو دەم و چاوی خۆی شاردهوه.

فرمیتسکهکانیش خەون و خەیاڵی بەرچاوی لیتل دەکەن... ئەو کیتیه... بۆچی ژبان بەرووی ئەوئەندە سەخت و دژواره؟ بۆ هەمیشە...؟ ئاخ تەکهی؟

چ تازار و مەرگه ساتیکه... چ جۆره یادیکه...؟

برسیتی زۆری بۆ دینی و فرمیسک به چاوانیا دیتته خواری.

دیسانهوه هه مان بیرو هه مان یاده... بازاری ئاههنگ و هه رای ئه و پۆژه پیرۆزه... ئه و قه له بالغییه ی به کدی ده شیتا... خه زیمه جوانه که ی لووتی... په راویز و داوینی شینی سارییه که ی دایکی... تا ئیره و ئیتر بییری نایه ته وه چی رووی دا... رینگه ی لی ون بوو... له وی بۆ وی خولی ده خوارده وه... دایک و باوکی لی ون ده بی... هه ر ده روا و ده روا تا دوور و دوور تر ده که ویتته وه... پاشان ده که ویتته ده رۆزه کردن... رهنج و ئاره ق رشتن... ژبیانیکی تال و پیس و بیته وه... شانزه سالی دوورو دریتن... ترسناک... دهیزانی... جوان دیتته وه یادی...

به لام ئه و کتیه؟ ئاخو ویرای ئه و هه موو به زمهش... ئه و کتیه؟ هه تا که ی له خه م و په ژاره و برسیتی و نه خوشیدا بژی؟

ئه گه ر بژی...؟ به لی... چیه ئه گه ر ئه و بژی...؟ له نیو جیهانیکیدا که راستی و داد په روهی نازانی.

قورگی وشک بۆته وه... له ناوه دا و به رۆح ده یزریکاند.

زه لامینک سلاویکی لی کرد... دهنگینکی ئاشنا... ئاوری لی دایه وه... (نارایا) بوو... لیبی نزیک بۆه... زه رده خه نه به ک له لیبی باری.

«خه وت نایه؟» سه بیرکی چاوانی ئافره ته که ی کرد که به خوتین سوور هه لگه را بوون «ئۆه... نا... ناب و بکه ی.....».

زه رده خه نه به کی پر نهینی و مردوو له لیبی ژنه که باری.

کابرا پارچه نانیککی بۆ راگرت.

«دیاره شتیکت چنگ که وتوو؟»

به لی... به کرتی عاره بانه که نیو - پرپییه ده ست که وتوو.

«وهه... لیم وه ریگه و بیخۆ»

«نه خیر... ده بی خۆت بیخۆی»

هه ر دوو کیان سهیری به کدی ده که ن.

به کیک داوا ی لی کرد به کرئ بیبا.

ژنه قه مپالیککی له نانه که دا.

تووله سه گیککی رهش به به رده میدا هات و کلکی باده دا. ئافره ته که ش وه ک سلاوی

لی بکا فیکه به کی بۆ کرد. تووله که ش خۆی بۆ هه لدا و که وته لسته نه وه ی له پی ئافره ته که.

«ها... ئه م پارچه نانه دابهش بکه یین؟» ژنه که ئه مه ی وت و پارچه به کی خسته ده می تووله که.

تووله که ش قرووسکاندی و شادانه که وته چه په چه پ کردن.

ئه ویش تووله که ی له باوهش کرد و دهستی له ملی وه رینا. زه رده خه نه به ک له لیبی باری... به ده م خۆیه وه پیکه نی... به و دونیا به ی ده ورو به ری خۆی پیکه نی.

سه عاتی بورجه که ش لی دا و... دوو جار زرنگه ی هات.

(۱) پای: پارچه کی کۆنی هیندییه.

(۲) رکشۆ (یان) جنرکشۆ: په یتونیککی دوو ویلییه و مرۆفیک رایده کتشی و به کتیکیش سوار بووه.

(۳) تۆنگا: په یتونیککی دوو ویلییه و ئه سپیک رایده کتشی.

(۴) ساری: کراسیککی هیندییه.

پیانو

ولیم سارویان

- ھەر جارتیک که پیانوئیک ده بینم... چاک گر ده گرم. بین وتی:

- بهراستیته... له بهرچی؟ ئیما پرسی.

- نازانم... تو بیتت ئه رک نییه بهره و ئه کوگایه پرۆین و سهیرتیک ئه و پیانو بچوکه بکهین که له قوژنه که دایه؟

- چی لی ده زانی؟ ئیما پرسی.

- ئه وهی من دهیزانم گهر تو ناوی بنیتی پیانو لیدان.

- چۆن... چ ده کهی؟

- ھەر ئیستا ده مبینی؟

گه یشتنه کوگا که بهره و پیانو بچوکه کهی قوژنه که خشان. ئیما سهیرتیک کرد و زهرده خه نه یه که گرتی، سهیری پی هات ئاخو رۆژتیک ئه م کوردهی چاک ناسیوه. ماوه یه که بوو وای ههست ده کرد چاک ناسیویه تی و که چی ئیستا له پر وا ههست دهکا... ھەر تیبی نه گه یشتوه. (بین) له سهر پیانوکه وهستا و سهری بو خوار کرده وه. (ئیما) خه یالی بو ئه وه چوو که دهشی جارتیکیان ئه م کورده گوئی له ساز و ناوازی پیانوئیک بووه و عه شقی ئه م جوړه خرۆشه لیتی داوه... ھەر جارتیکیش که بۆردی موسیقا و پیانوئیک ببینی ئه و موسیقایه ی بیر دیته وه... و ا ههست دهکا ئه ویش ده بی بزانی!

- ئا... بزانه چۆن یاری پی ده کهی؟ کچه که پرسی.

بین سهیرتیک ده و روبه ری خوئی کرد. و ا دیار بوو فرۆشیاره کانی کوگا که له گه ل چه شاماته که دا خه ریک بوون.

- نازانم... نازانم یاری پی بکه م... بین وتی.

کچه که بینی دهست و په نجه کانی هاو رتیه که ی به هیمنیه وه له سهر دوگمه و کلپه رهش و سبیه کانی پیانوکه ده هاتن و ده چون، و هکو پیانوئیک بلیمهت، ئه وه ی بیر لی ده کرده وه و ئا له م ساته دا له بهر چاوی رووی دا شتیکی نااسایی بوو. ههستی کرد ئه م کورده که سیکه زوری ماوه تا له خوئی دهگا و که سیکی تریش زور له و په رۆشته که تیبی بگا. ده بی ئه م که سیکی بی و پوخت له م پیانوئیک بزانی!

بین ناوازیکی هیمنی له پیانوکه بهرز کرده وه. کهس به لایانا نه هات شتیکیان پی بفرۆشین، جا بۆیه ھەر وه ستابوو... خه ریکی ئه وه بوو که به پیانو لیدان ناوی نه ده برد.

باشه... کچه که ههستی پی کرد ئه مه بیان پارچه موسیقایه کی مه زن بوو. نیو دهقیقه یه که خه ریک بوو. سهیرتیک کچه که ی کرد و وتی: «خۆشه».

- زۆریش پر خرۆشه. ئیما وتی.

- مه به ستم لیدانه که نییه. بین وتی. مه به ستم پیانوکه یه... پیانوکه خوئی ناوازیکی خوئی هه یه... به تاییه تیش بو ئه م پیانوئیک که بچوکه.

دهسته پیانوئیک که خزمه تکاری کوگا که بوو لییان نزیک که وه توه و وتی: ئیوه چۆن هه لاو.

- بین وهلامی دایه وه. ئه م پیانوئیک گه نجه یه.

- ئامیرتیکه زور له بهر دلانه... به تاییهت له کوککه قه شه نگه کانا. تا ئیستاش زۆرمان لی فرۆشتوون.

- نرخه چهنده؟ بین پرسی.

- دوو سه د و چل و نۆ... په نجا. بی گومان به مه رجیش ده بیه ی.

- له کوئی دروستی ده که ن؟ بین پرسی.

- له راستیدا نازانم... و ا بزانه له - فلا دلفیا - دروست ده کری... کوا بوسته ئیستا ده دیدۆز مه وه.

- نا خۆت سه خلهت مه که. بین وتی: تو هیچی لی ده زانی؟

خزمه تکاره که وهلامی دایه وه «نا... نه خیر»

کابرا ههستی پی کرد بین چه ز دهکا هیشتا که میکی تر خوئی تا قی بکاته وه.

- بهرده و ام به... توژیکی تریش خۆت تا قی بکه ره وه.

کابرا وتی:

- بهس من خۆم گویم بو گرتیوی. کابرا وتی:

- ئه مه موسیقا لیدان نییه... من یه که نۆته نازانم بخوینمه وه.

- بهس من له زه تهم لی بینی. کابرا وتی:

- ههروه ها منیش...

یه که م ئابوونه ی چهنده؟ کچه که وتی و پرسی.

- ئۆو... چل پەنجىا دۆلارتيك... دەى بەردەوام بە... ھەز دەكەم گویت بۆ بگرم. كابرىا وتى:

- ئەگەر ئەمە ژوورتيكى ئاسايى بووايە... دەمتوانى بۆ چەند سەعاتتيك لەسەر ئەم پيائۆيە دانیشم. بېن وتى:

- كەميتكى تر يارى پېن بگە... كەس ھەقى بەسەرتەوہ نيبیە. كابرىا وتى.

كابرىا كە مېزتيكى بۆ بېن راكيتشا و لەسەرى دانیشت دەستى كرد بەوہى كە بە پيائۆ ليتدان ناوى نەدەرد. بۆ پانزە بېست چركەيەك خۆى سەرشيتى پيائۆيەكە كرد و تا كەوتە سەر ئەوہى ئاوازتيكى بۆ خۆى دۆزيبەوہ و دوو سى دەقيقە ھەر لەسەر ئەم ئاوازە ژەنى.

ھەر بەردەوام بوو تا ئاوازەكە ھېمنى و ماتيبەكى بەخشى و (بېن) يش زياد و زياتر لەگەل پيائۆكە نەشەى وەردەگرت. پاشان وەستا و ھەستايەوہ سەر پى.

- سوپاس... زۆرم ھەز دەكرد بېكرم.

- دەى... گویتى مەدەرى. كابرىا وتى:

كوپ و كچەكە لە كۆگاكە چوونە دەرەوہ. لەسەر شەقامەكە كچەكە پېتى وت «بېن من ئەوہم لە تۆ نەدەزانى».

- دەربارەى چى؟

- دەربارەى تۆ!

- من چيمە؟

- ئا بەم شېوہيت. ئېما وتى:

- ئېستا نيوەرۆيە... من بەشەو زۆر پەرۆشى پيائۆ دەبم... بېن وتى:

ھەردوو كيان چوونە ناو چېشتخانەيەكى چكۆلانە و لەسەر مېزتيك دانىشتن و داواى سەندەويچ و قاوہيان كرد.

- لە كوئى فيرى مۆسقىا بووى؟ ئېما پرسى.

- من لە ھېچ شوئيتيک فير نەبويم... لە ھەر شوئيتى پيائۆيەك بېينم دەچمە گزى... ھەر لە مناليمەوہ لەبەر بى پارەيى ئەم خووەم گرتوہ. بېن وتى.

سەيرتيكى كچەكەى كرد و زەردەخەنەيەك گرتى وەك ئەو زەردەخەنەيەى كە لەسەر پيائۆكە وەستابوو سەيرى بۆردەكەى دەكرد.

ئېما ھەستى بە فيزتيك كرد.

- ھەردەم بى پارەبوون وا لە مرۆف دەكا لە زۆر ھەز و ئارەزووہكانى خۆى بى بەش بى كە ھەمووشيان بەھەقى خۆشى دەزانى. بېن وتى:

- منيش ھەر واى بۆ دەچم. كچەكە وەلامى دايبەوہ.

- بە شېوہيەك شتتيكى باشە و دواييش دەبېنيت كە خەراپە. بەس بەراستى زۆر ناخۆشە.

دووبارە سەيرتيكى كچەكەى كردەوہ- لەم ساتەدا كچەكەش ھەر بەم شېوہيە بەرووى پيئەنيەوہ كە بەرووى پيئەنيەبوو.

كچەكە تېگەيشت. ئەمەشيان وەكو پيائۆكەيە. دەتوانى چەند ساتتيك لە تەكيا بەسەر بەرى. ديسانەوہ ھەستى بەلەزەت و فيزتيك كرد كەوا ئەم گرنگيبەى پى دەدا.

بەيەكەوہ چېشتخانەكەيان بەجى ھېشت و دوو ريزە مالىيان برى تا گەيشتەوہ ئەو كۆگا مەزەى بازارى كە كچەكە فەرمانبەرى ئەوى بوو.

- زۆر چاكە... خوا حافيز... بەئومىدى ديدار.

- بەئومىدى ديدار...

«بەخېر بېن». ئېما وتى.

كوپەكە بەشەقامەكەدا سۆر بۆوہ و كچەكەش چۆوہ ناو كۆگاكە. بە شېوہيەك بان شېوہيەكى تر كچەكە ھەستى كرد رۆژتيك دى و ئەم كوپە پيائۆيەكى چەنگ بگەوى... ھەرەھا ھەموو شتتيكى تريس.

دایک

ئیتالۆ سقیفۆ

له دۆلێکدا که ههر چوار دهوری به گردۆلکهی سههر بهدار و دهوهن گیرابوو... لهژێر ههتاوی بههاریشدا زهمین چهنده رهنگین بوو... ئا لهو شوێنهدا دوو خانووی گهورۆنه و پهرووت، له تهنیشته یهکدییهوه، قوت بسوونهوه... ههر دوو کیشیان له بهرد و گهچ دروست کرابوون... لهوه دهچوو بهدهستی ههمان وهستاش کرابن، له بهردهمی ههر دوو خانووهکهشدا دوو باخچهی بهقهده یهک و بهتهیما نێک داخرابوون، وهلێ ئهو دوو خێزانه ههمان بهخت و چاره نووسیان نهبوو.

له نێتو یهکی له ههر دوو باخچه کهدا سهگهکی نووستوو بهسههر زنجیره کهی ملیدا کهوتبوو، جووتیاری خاوهن مالیش لهژێر سێبهری درهختهکان پالی دابۆوه و ههناسهی چهوانهوی دهدا، لهولاهوش... له قوژبنیکدا... دوور له ههموو شتی که کۆمه لێ جووجه له بهسههرهات و بینه و بهرده و نهزمونی گهورهی خۆیان ددهوان. چهند جووجه له بهکی لهوان ههراشتر له نێتو باخچه کهدا چینهیان دهکرد، بهلام ئهو جووجه لانهی که تا ئهو چهلهش قالیی هیلکهکانیان بهرنه دابوو، ئهو هیلکهکانی تازه ترووکابوون، گهلی خۆشحال بوون بهوهی هاتوونه ته دنیا و لهم ژیانه راده مێن... هیشتا لیشی رانههاتبوون. هیشتا زوو و کهچی بهخهه و خۆشی ناشابوون. ناخر بۆ عومریکی چهند رۆژی گهلی ناخۆشه... گهر جووجه لهکان عومریکی لهوه زۆرتریان ههبووایه دهیان توانی بهرگهی ههموو خۆشی و ناخۆشییهک بگرن، لهوه پتریش فێر دهبوون، لهوهش حالی دهبوون که بهشیک لهو نهزمونه پهری با وو باپیران له گهله یه کهم تکه خوتنی نێتو هیلکه که چۆته لهشیانهوه. راستی خۆشه... ههر که له هیلکه ترووکان و ههتاو لێی دان زانیان دهیی وت و وریا بن و بهوردی دیقه تهی ههموو شتی که بدن... یه کهم جار بهچاویک... پاشان بهدووان... تاکو حالی بن لهوهی ناخۆ دهیی خۆیان بپاریزن یان بهدوای خۆراکدا گیرۆده بن.

تۆزی له گهورهیی ئهم دونیایه دووان، دونیای داخراوی نێتو درهخت و تهیمانی درکهزی، له خانووی وا بهرز و بلند... ئاوا قه به. ئهوه تا ههموو شتی کهکیان بهچاوی خۆیان ببینی، بهلام لهوه پتر ههز دهکهن لێی بدوین.

بهههر حال... یهکی له جووجه لهکان، جووجه له یهکی خروخۆل و تیروپر، زهر دباو، بهلام

نهسهروت و بزێو، وهک ئهوانی تر ههزی بهوه نه دهکرد باسی ئهو شتانه بکا که دهیان ببینی، بهلکو دهرحال ههتاوی نه شه بهخشی خۆزی، نه سارد... نه گهرمی، ئهو ساته خه یالێکی بۆ هانی و خستییه قسه:

«برادرینه... مادامه کێ خۆر شک ده بهین حالممان زۆر چاکه و ههموو بێ عهیبین، بهلام ئهوهی من بزانه و وهکو بیستوو مه دهکرێ ههموو یهکی له ئیمه لهوه شاد و بهخته وهتر بێ، ئهوهی تهواوی پهست و نیگه رانی کردووم... بۆیه واش ده لیم چونکه دهزانم نێوهش له من نیگه رانترن... بهلێ من لهوه پهستم بهگوتی خۆم گویم لێ بوو کچی کابرای جوتیار دهی وت: گوايه ئیمه ههموو نهگهت و چاره رهشین چونکه ههر ههموومان بێ دایکین... باوه رتان بێ وا بهحه سه ره ته وه ئه مهی وت که ههر ده بوو بۆ بێ بهختی خۆمان بگرم...»

جووجه له یهکی تر، که لهوی تریان سپی تر و چهند سه عاتیکیش ساواتر بوو. تا ئهو چهلهش بهخۆشی شوکرانه بژیرییه وه بییری لهو ساته شیرینه ده کرده وه که هیلکه که ترووکا و ئهم هاته ده رێ- به نار په زایییه وه هه لێ دایه:

«برادرینه... ئیمه بێ دایک نین. دایکی ئیمه ئهو مه کینه گهرمه یه که ده یه ها جووجه له ی جوان و بێ عه بیی هه لێ ناوه... له وه پهری سه رما و سۆله دا ئهم دایکه ی ئیمه ههر گهرم بوو.»

جووجه له زهر دباوه کهش، که بۆ تاوی قسه ی کچه جوتیاره که له دلی دابوو خۆی بیچۆوه و خه یالێک بریدییه وه تۆزی دلی خۆی دایه وه و بهوه خۆش حال بوو که خه ون به دایکی که وه ببینی... دایکی که بهقه د باخچه که گهره و بهقه د پر پۆله ش چاک... له پر به رقه وه جووکاندی و رقه که شی پتر بارانده سه ر جووجه له سپییه که... نهک ئهو دایکه ئاسنینه:

«ئه گهر ههر فره زه ندیک خۆی به دایکیکی سارد و بێ گیان به سته وه، مه سه له که زۆر ئاسان ده بێ... ههموو کهس ئه وهی بۆ ده کرێ. به لام دایکی ئیمه شتی که زیندوو وه له ئیمه ش خیرا تر غار دهدا. له وهش ده چی وهک عاره بانه ی کابرای جووتیار پیچکه ی هه بێ. جا بۆیه ده توانی به هانا ته وه بێ و فریات بکه وی بێ ئه وهی تۆ بانگی بکه ی، که سه رماش خه ریکه ره قت بکاته وه... ئهم ده توانی گهر مت کاته وه. شه وانیش چهند خۆشه دایکیکی وا میهره بانته لاهه بێ...»

جووجه له یه کی دیکه هه لێ دایه، ههر برای جووجه له کانی تر بوو چونکه له ههمان مه کینه هاتبووه دهر، وه لێ تۆزی جیا وازیش بوو، دهنوکی پان و قاچه کانیشی کورت و

باریک بوون. پټيان دوت «جوجه له به درې وشته که» چونکه که شتیکی ده خوارد قرته قرتیک له گه روویه ده هات و راستی... نه میان، بیچووه مرویبه کی وا بوو که نه گهر له نیو گومیتکدا بووایه به درې وشتی جوانی دنا سرا. نه میس گوتی له وه بوو کچه جووتیاره که نه م مهسه له ی نه درې بیه وه. جاریکیشیان جووجه له یه که سه رما لیتی دا و خستیبه نیو گیواو گولته که و هر ده لهرزی... نه و نده ی پی نه چو سارد بووه و مرد... کومه لئی جووجه له ش به دور بیه وه و دستابوون و بی نه وه ی هیچ یارمه تیبه کی جووجه له سه رما بر دوه که بدن... دیاره نه وان هه ستیان به هه مان سه رما و سوله نه کردبوو. نا له و ساته دا مرویبه که له نیو جووجه له کانه وه ملی پانی بو درتیز کرد و سه ره ورد و چکوله کی هینایه پتسه وه... زور راسته و خۆ و ساویلکانه دلنای کردن له وه ی گهر جووجه له کان دایکیان هه بووایه ناوا نه دردن.

وا ی لی هات هر هه مو جووجه له کان خه ون به دایکیکه وه بیین... نه م نارزه وه تا ده هات کوشنده تر ده بوو (بگره باروکه کانیش به م مهسه له یه وه سه غلته بوون) زور جاریش نه و نه خۆش بیانه ی جووجه له کانی ده خست باروکه کانیشی هیلاک ده کرد... نه خۆش بیه کانیش ده بوونه مایه ی مه ترسی... هه ندی جاریش بیرو خه یالی خویان به ته وای پرزی له بهر پر یسوون. خولیا بوونی دایکیک تا نه و یه ری له که لله ی چکولانه ی هر جووجه له یه کی دابوو، که هه واش خۆشی ده کرد باروکه ساغه کان خویان به دایکی جووجه له کان ده زانی، کاتیکیش جووجه له کان به نازارتیکه وه ده تلانه وه بیچووه مروی و عه له شیشه کان ده بوون به برای راسته قینه یان... چونکه نه وانیش هر هه مو خه ونیان به و دایکه وه ده بینی.

یه کی له جووجه له هه ره هه راشه کان حه زی نه کرد نه م مهسه له یه فه رامۆش بکا و روژتیکیان زوری بو هات و سویندی خوارد- که هر ده بی نه و دایکه ون بووه و بدوژتینه وه. له نیو هه مووشیاندا هر ته نه ا نه م به ناوی خۆی «کوورا» ناسرابوو... چونکه هر کاتج کابرای جووتیار به رکۆشه کی پر ده کرد له پرویش و هاواری ده کرد- «کوورا... کوورا» نه م له پتس هه مو جووجه له کانه وه بالی ده گرت. له وه ده رچوو بوو پی بلتی جووجه له... بیچووه که له شتیرتیکي فه راقه بوو، نه سه روت و بزیتو، نازا و بویر، هه میسه له سه ری و ته یار و ثاماده ی شه ره دنوک، په رو پال ره نگین... به لام هر ده ت و ت ناگری قوده ته... هر هه مو جووجه له کانی تر پی سه رسام بوون و هر بو به شه به وای دایکیکدا ده گه را، نه و دایکه ی نه م لیتی ده واد دیتوانی چی جوانه و چی خۆشه بیخاته به درمی بیچووه کانی... جگه له وه ی نه میس رازی ده بی... خه ون و

فیز و هه وای بیچووه که له شتیریش له وئ بوه ستی.

روژتیکیان «کوورا» زوری بو هات، بریاری دا و ته وای، به باله فه ریبه که له په رزینه چه که په ریبه وه و خۆی ده ربا ز کرد... نه و په رزینه ی به چوارده وری دونه ی نه مدا داخرابوو. ده رحال له بهر ده رگای ده ره وه نیشته وه... به سه رسام بیه وه وه ستا. له نیو دولتیکی ناوا گه وره و قوولدا که سامالیتیکی وا شین و پاک... ناسمانیتیکی وا به رفراوان به سه ریدا چه ماوه ته وه... نا له نیو نه و دوله دا و له ژیر نه و ناسمانه نه م چۆن دایکی بدوژتینه وه؟ نا له نیو دونه یه کی وا بی سه رتا و کو تایدیدا نه میکی وا چکوله چۆن بگه ری... نه خیر... مه حاله هیچی پی بکری... بو به نه یوترا زور دور پروا و له کو لیت و باخچه که ی خۆی دور بکه ویتته وه... له و دونه یه ی که نه م به پوختی ناشنای بوو. به دهم خه یاله وه که وته گه ران و له و ده وریه ره چه نه یه کی بو کرد. نا به م چه شنه گه یشته ته یمانی ته نراو به ده وری باخچه ی ماله که ی دراوسییان.

له دلی خۆیدا وتی: «نه گه ر دایکه له ژووره وه بی... هر نیستا ده بیینم...».

نگه ر نه م دونه یه یه و گه وره نه بووایه... نه میس وا دوول و پارا نه ده بوو... ناوا نه ده ترسا... لیره ش... دیسانه وه به باله فه ریبه که له په رزینه که په ریبه وه و که وته نیو باخچه که... هر ده ت و نه و باخچه یه یه که ته زوی له مه و بهر جیتی هیتتوو.

نا لیره ش کومه لئی جووجه له ی زور ساوا له نیو چه نه نه پرده که که و تبه و نه جووکه جووگ و دمه ته قی. به لام له نیو نه م باخچه یه دا بالنده یه کی وای بینی که له باخچه که ی خویاندا قه ت نه یدیبوو. مریشکیکی خرت و خۆل... ده توانی بلتی ده به قه د «کوورا» قه به و گه وورونه، که و تبه و نه ناوه راستی جووجه له کان و نه وانیش به چوارده وریدا نه لقه یان به ستیبوو... هر که سیک نه م دیمه نه ی بدیایه ده ی و ت نا نه م بالنده مه زنه سه ردار و گه وره و پارتیزه ریانه. جا به راستیش ده یپاراستن. که جووجه له کانیشی له کیتلگه و باخچه که دور ده که و تنه وه نه م به قووقه یه ک ناگاداری ده کرد نه وه... یانج و ت و وریا بن و دور مه رۆن... نه م ده نگیه یان پتر له ده نگی کچه جووتیاره که ده چوو کاتج جووجه له کانی خۆی بانگ ده کرد. به لام نه م بیجگه له م ده نگی به گه لی شتیوه ی تریش ده نگی ده دان. تا و تا وه ش بالی به سه ر جووجه له هه ره لاراز و بی هینه کانداه کیتشا و ده یانی شارده وه... دلنیا له وه ی که به و له شه گه رمه ی گه رمیان ده کاته وه.

«کوورا» به خۆش بیه که وه که وته بیبر کرد نه وه: «نه وه تا... نه م دایکه یه. ته وای... نیتر دوژمه وه و بریای بیجی ناهیلیم. نای که وای لی دئ خۆشی بویم...! تاخر من له هه مرویان به تین و نازا و جوانترم. جگه له وه ش... ناسانه بو هه میسه گوتی رایه لی بم

چونکه منیش ئەوم خوش دەوێ. ئای که دایکتیکی جوان و عەنتیکەیه... تۆ سەیری چ بەتروتۆپ و هەواپە... کەواتە هەر خۆیشم یارمەتی دەدەم تا بەپەکەوه ئاگامان لەو جوجەلە بێ میتشکانە بێ».

بێ ئەوێ سەیری بێچوووە کە لە شێرەکە بکا قووقەپەکی بۆ کرد. «کوورا» لیتی نزیک کەوتەو... وای بۆ چوو کە بانگی ئەم بکا. سەیرتیکێ کرد... بینی خێرا خێرا بەنێنۆکە تیژ و درێژەکانی لە نێو خۆل و خاکە کەدا چینه دەکا... تۆزێ وەستا و لەزەتتیکێ لەم دیمەنە بینی... یەکەم جاری بوو... قەت لەمەو بەر شتی وای نەدیوو. کە مریشکە کە وەستا کرمیتیکێ چکۆلە بە بەردەمیدا و لەسەر زەویبە کە بەپێچ و لوول دەخشی و پاشان لە ناو گیای و گۆلە کە خۆی ون کرد ئەمجارەیان دایکە قووقاندی و کەوتە گارەگار... وەلێ جوجەلەکانی لە هیچ حالتی نەبوون و بەسەر سامیبەو سەیری دایەیان کرد.

«کوورا» لە دلێ خۆیدا وتی: «ئای کە گیتل و بێ میتشکن... تیناگەن کە دایکە دەپەوێ کرمەکە بخۆن...».

ئەم هەر بەو نیازێ کە گوتراوە و ملکەچی دایە بێ تاوی دایە کرمەکە و بەپەکەجەر قووتی دا.

دوای ئەو... ئای کوورا-ی بەستە زمان...! دایکە شیتانە... نەگرسانە بەدەنووک دایگرتەو... یەکەم جار تیبی نەگەشت و نەیزانی بۆ و دەکا، خەپالی بۆ ئەو چوو کە دایکە بەم کتویریبە ئەمی دۆزبۆتەو و بۆیە خۆی بۆ نەگیراوه... ویستووبەتی ماچی بکا و لە باوەشی بگری... کەچی لە تاوانا ماچ و لە باوەش کردنە کە و کەوتۆتەو. هیچ نیبە... دەبێ خوشحالی بێ و سوپاسی ئەم هەموو مێهر و سۆزێ بکا... سوپاس بۆ ماچەکانی (خۆ ئەم هیچی لێ نازانی... جا چۆن بیزانی... ئەم کە دایکی خۆی بینیوه) جا بۆیە هەقی خۆبەتی گەر لێ بگەرێ لە خوشیانان تازاریشی بدا. بەلام ئەمجارەیان کە بەدەنووک دایگرتەو و نەبەیتشت سەری راست بکاتەو... هیچ گومانێ لە دلدا نەما کە نابێ ئەم سەرکووتکردنەو بە ماچ و مووچ بێ. کوورا ویستی خۆی رزگار کا و لە بەردەستی هەلبێ... بەلام مریشکی زل و زەلام کوتای... کوتای... دەنووکێ لێ گیر کرد و بەرزێ کردەو... خستیبە ژێر چنگی و سواری سەری بوو... دیسانەو بەدەنووک دایگرتەو... نینۆکە تێژەکانی لە سکی کوورا چەقاند.

کوورا بەتین و تاوتیکێ شیتانە توانی دەرباز بێ و پوووە تەیمانە کەوتە بەلفەر. لە تاو خۆی بێ بەزەبیبیانە چەندەها جوجەلە شیتلا و چەندەهاش بەحەوادا فرین... سەر بەرەوخوار... لە حەژمەتانا دەیان جوجکاند. گەر وا نەبوایە رزگاری نەدەبوو چونکە

دوژمنە کە ی بۆ ساتن لای جوجەلە کەوتووەکانی وەستا... ئەم گەیشتە لای تەیمانە کە... هەرچەندە بەدەرک و دال و لق و پۆپتیکێ زۆر تەنرابوو... کەچی کوورا بەپەک تەکان توانی لەو لەشە سووک و چکۆلە خۆی کونیک لە تەیمانە کە بکا تەو.

دایکەش لە ژێر سێبەری چروپری درەختە کە وەستا. هەر لەتەک تەیمانە کە مایەو و نەجول... بەفیزیکەو... شکۆمەندانە لەو کونەو، وەک بلێی لە پەنجەرەپە کەو پڕوانی. سەیری ئەو بێگانەپە دەکرد... ئەمیش پڕزە لەبەر پڕاو وەستا بوو. لە تورپەیی خۆی چاوەکانی پڕ ببوون لە خۆین... بەو چاوە خپ سوور هەلگەراوانە شیتاوانە سەیرتیکێ کوورا-ی کرد.

«تۆ کیتی تا زاتی ئەو بەکی ئەو خۆراکە بەریت کە من بەو هیلاکیبە لەم خاکە دەری دینم...؟».

«من کوورام...» زۆر نەرم و لەسەر خۆ جوجکاندی: «بەلام تۆ... تۆ کیتی؟ پاشان بۆ وا شیتانە مامەلەم لەگەڵ دەکە...؟».

بۆ هەردوو پرسیارە کە تەنھا وەلامتیکێ دایەو: «من دایکم...» پاشان بەفیزیکەو پشستی تی کرد.

دوای ئەو... ماوەپەکی بەسەر تێپەری و کوورا فراقەتر بوو... بوو بە کەلەشیرتیک نەبیتەو... دەت و ت خەرتەلە، رۆژتیکیان لە باخچەپەکی دیکەدا خۆی بینیوه... کۆمەلێ مریشک و کەلەشیر کە هاوڕیتی تازە ی بوون بەو پەری خەم و سۆزەو لە دایکیان دەدان.

ئەمیش ئەو رۆژە رەشەیی خۆی هاتەو یاد و بەخەم و قەهرتیکەو و تێ: «دایکی من وا نەبوو... تا بلێی درندەپەکی چەپەل بوو... خۆزگە قەت نەمدیبایە...!».

تیبینی: ئەم چیرۆکە ناچیتە ژێر خانە چیرۆکی منالان.

لە کتیبی:

Reading Modern Short Stories Chicago- Copyright 1955

لایەرە: ۴-۳-۷-۴

شار... گوند

ئۆرنىلى

(ولفرىد ھۆكەر) كورپىكى گەنجى شارى (لەندەن) بوو، چاك دەيزانى چۆن خۆش بگوزەرتىنى، مالىكى خۆشى ھەبوو؛ زوو زوو دەجوو دەرى... بۆ بىنىنى شانۆگەرى بان بەشداربوون لە ئاھەنگىك، باشتىن ماشىنى لى دەخورى. پارەبەكى مۆلى ھەبوو... رۆژتىكىان ھات بەخەيالیدا و فرۆكەبەكى كرى فېر بوو چۆن خۆى لىنى بخورى، فرېن بېوھ بەكېك لە گەمە و بەزمە خۆشەكانى.

رۆژتىكىان سىبى سال بەر لەمپۆ، ھەزى كرد بەسەر ئاسمانى ئىنگلتەرەدا بفرى، سواری فرۆكە بچكۆلەكەى بوو... فرى، بەو نىبازەى كە گەشتىكى كورت و خۆش بكات، سەرەتا ھەموو شتىك لە شوئىنى خۆيدا بوو، كە گەيشتە سەر بەشى رۆژھەلاتى مەملەكەت، مەكېنەى فرۆكەكە عەببىكى تى كەوت.

لە بەختى خۆى كە ئەم نەگبە تىبە گرتى؛ فرۆكەكەى نزم دەفرى، كاتى ئەوھى ھەبوو چا و بۆ شوئىنىك بگېرى كە تىايدا بنىشىتەو، لە ژىرەوېرا كۆمەلىك كىلگەى بىنى كە ئەوئەندە تەخت و راستان دىباربوون كە بوئى لەسەر يەككىيان بنىشىتەو.

ھەرواش بوو... تىوانى سەرکەوتوانە لەسەر يەكېك لەو كىلگانەدا بنىشىتەو ئەوئەندەش تەخت نەبوو... ھەك ئەوھى كە لەو بەرزاىبىيەو دەردەكەوت، بەلام تىوانى بى زەرەر و زىان بنىشىتەو، بازىكى دا و لە فرۆكەكە ھاتە خواری، سەبىرىكى دەوروپەرى خۆى كرد تا بزانتى ئەو شوئىنە كۆتېبە.

ھەندىك درەختى بىنى، لەگەل يەك دوو مانگا و ئەسپ كە ئاسوودە و ئارام لەناو ئەو كىلگانەدا گىيايان دەخوارد، بەسەر رېگایەكەو لەو نىكانەدا پىاوتىك دەھات، ئەو ۋەختەى فرۆكەكەى بىنى ھەلۆستەبەكى كرد.

(ھۆكەر) بەدېقەتەو سەبىرىكى كابرانى كرد، بەو ئومېدە بوو پىنى بلى كە ئەو شوئىنە كۆتېبە و چۆن بىتوانى بگەرتەو (لەندەن)... لەوانەبە... تەواو دىباربوو كە كابرانى خەلكى يەكېك لەو گوندانەى ئەو دەوروپەرىيە، لەو دەچوو جوتىيار بى، شەفقەبەكى كۆن و چلكنى كرەبوو سەرى. پالتۆبەك كە لەو دەچوو رۆژانىكى باشتىيان لەمپۆكە دىبى، دارىكى بەدەستەو بوو كە لەو دەچوو لى درەختىك بى و شكاندېستى، لاسكە

گىياھەكى درىزىش بەلالىوئىيەو. (ھۆكەر) رووھو لای كابرانى ملی نا.

(ھۆكەر) لىنى پرسى: (ئەرى ئەم رېگەبە دەچىتەو كۆى؟)

كابراش بى ئەوھى لاسكە گىياھە فرى بەدا... وتى:

(نازانم)

(ئەى باشە ئەو رېگەى تر... ئەوىان دەچىتەو كۆى؟)

ۋەلامى ئەمجارەشيان ھەر (نازانم) بوو.

(نزیكترین گوند لەم دەوروپەردا ناوى چىبە؟)

(نازانم)

(نزیكترین وئىستگەى شەمەندەفەر لە كۆتېبە؟)

(نازانم)

(كام رېگە دەچىتەو سەر - كىنگ لىن -؟)

(نازانم)

(ئەى چۆن بىتوانم بگەمەو - نۆروچ -؟)

(نازانم)

(ئەى نزیكترین گەراج لە كۆتېبە؟)

(نازانم)

(دەباشە چۆن ئوقمىلېلىكم دەست بگەوئى؟)

(نازانم)

(لەو ناچى زۆر شت ھەبە بىزانى... دەيزانى؟)

براى دەشتەكى پىنى وت: (بەلى... من لە تۆزىاتر دەزانم)

(قسەى ھېچ)

(با من دەزانم ئەو شوئىنە كۆتېبە... تۆ نازانى)

رووباری گهرم

ئېرسكن كالدوتيل

كابراى شۆفېر ھەر بەپال پەردەكەوھە رايگرت، پردىكى پىسادەرى... رووھو ئەوبەرى رووبارەكە ئاماژەى بۆكردم و مالدەكەى پىشان دام، لەو وىستگەوھە تا ئېرە كە دوو مىلمان بېرىسو دەيكرد چوارەكى كرىپەكە... دامى و لە شەمەندەفەرەكەى دوور كە و قەوھە. كە جىيى ھىشتم منى تەنيا و شەوئىكى تەزىو و جىوھى ئەستىرەكانى سەر دۆلەكە و رووبارىكى سەوزى باوى پان ماينەوھە... رووبارىك كە لە ژىرەوھە ھەستەم بەھەلاوھە گەرمەكەى دەكرد، بەچوار دەوريشما چىا سەرەكەشەكانى نىو ئەو شەوھە لە چەند پەلەھەورىكى رەش دەچوون. ئەگەر رىك سەيرى ئاسمان نەكرداىە رەنگدانەوھى پېرئىنگى كالى ئەو زەرەپەرى دواى خۆرەوتنم نەدەدى.

ھاواكە لەگەل ھەنگاوەكانما پردەكە دەقېرىشكاند، تریەى ھەنگاوەكانم نقومى نىو چرىك و ھوې و لەرزە لەرزى پردەكە دەبوون، ئەگەر بەپەلە ھەنگاوم نەناىە نەمدەتوانى خۆم بگرم چونكى پردەكە سەربەستەنە لەم بەرەوھە بۆ ئەوبەر رایدەژەندم، ك دواچار توانىم ئەودىو بىنىم... سەيرم كرد بنارى شاخىك رك و رىك تا گۆئ رووبارە گەرمەكە داخزاوھ، توند ھەگەكەم خستە بن بال و تا گوړم تىا بو... رام كرد.

ھەتا ئەو ھەلەش... دواى ئەوھى كە كەو قە سەر رىپەكە بەردەلانىش ھەر دەترسام، من دەمزانى ئەگەر رۆژ بوواىە بى ترس و دلەراوكتى يەكشەق لە پردەكە دەپەرمەوھە، بەلام لەو شەوھەدا و لە دەوروبەرىكى ئاوا سەير و ناشارەزا... كە بەھەر چوار دەورمدا شاخى رەشباو لووتكەبان لە ئاسمان دەژەند و لەژىرەشەوھە خورەى رووبارىكى سەوز و بەربلاو... واىان لى كردم بەرەوستى لەرزە لەرزى ھەر دوو دەستەم نەبەم و لە ناوھەوھش دللى بى ئۆقەم سىنەمى دەكوتا.

ھەر زۆر بەئاسانى مالدەكەيانم دۆزىبەوھە، پىكەنىنم بەخۆم ھات كە ئاوا بەتاو لە رووبارەكە دووركەو قەوھە، ھەر دواى پەرىنەوھە لە پردەكە يەكەم مالى، خۆى بوو، ھەتا گەر وئىلش بوومایە (گرىشن) ھۆ لەوئ وەستا بوو بانگى دەكردم بەناوى خۆم بانگى دەكردم... ھاوارى ناشناى بەگوتم واى لى كردم تەرىق بىمەوھە... شەرمى ئەوھە بگرتى كە لە چىا و خورەى رووبار ترساوم.

بەپاكدن غل بۆوھە و لەسەر رىگە بەردەلانىبەكە پىشى لى گرتم.

(ھا - رىچار - لەسەر پردەكە ترسايت؟) پەروشانە ئەمەى وت و بەھەر دوو دەست قۆلى گرتم، بەنىو بەردەكاندا رووھو خانووەكەى بان ھەورازەكە بەكىشى كردم.

(راستىت دەوئ - گرىشن - ترسام... بەلام بەھىوام كە لەو ترسە رزگارم بووبى...)

(ئەوھە ھالى ھەموو كەسپكە... يەكەم جار، بەلام كە جارىك پىا تىپەرىت... ھەر لەوھە دەچى بەسەر گورىسپكى توند بەستراودا ھەنگا و بنىي، من كە بچكۆلە بووم بەو يارىبە رايھاتبووم... لە گەنجىنەكەدا گورىسپكىمان ھەلدەبەست... ئەى تو رىچار... وات نەدەكرد؟ بىرمە لەم بەرەوھە بۆ ئەو بەر گورىسپكىمان رايەل دەكرد...)

(منىش ئەو بەزمەم كردوھە، بەلام دەمپكە... كى بىرى ماوھ؟)

گەيشتەنە پىبلىكەكان و رووھو ھەيوانەكە سەرەكەوتىن، گرىشن رووھو دەرگاگە پەلى گرتم، يەكەك بەخۆ و بەچراپەكەوھە رووھو ھۆلەكە دەھات، پېرئىكى چراكە دونىاى رۆشن كەردوھە و ھەر دوو خوشكەكەى (گرىشن)م لەناو دەرگا وازەكەدا بىنى كە وەستاىون، گرىشن بەھەردووكىانى ناساندم:

(ئەمەيان «ئانا» يە... خوشكى چكۆلەم... ئەوھىيان «مارى» يە)

لەناو ئەو تەنكە تارىكەيدەدا ھەردووكىانم دواند، رووھو ھۆلەكە ملمان نا، باوكى - گرىشن - لەتەك مېزىكدا وەستاىو... لاتەرىك و دوور لە خۆى و بەلاپەكدا چراكەى رايگرتبوو تا بتوانى جواتر دەموچاوى من بىنى، پىشتر قەت بەدىدارى يەكدى شاد نەبىوون.

(ئەوھش باوكە... لەوھە دەترسا تارىكى بوارت ئەدا مالدەكەمان بدۆزىتەوھە...)

(راستى من وىستەم بەچراپەكەوھە بەرەو پىرەت بىم، بەلام گرىشن وتى كە تو بى كۆسپ و تەگەرە دەگەيت، خۆ بزر نەبوويت؟ زۆر سانا بوو... دەمتوانى تا خوارەوھە بەچراپەكەوھە بىم)

بەدەم تەوقەوھە دەستىم رايەشانە و پىم وت كە من زۆر بەئاسانى مالدەكەيانم دۆزىبەوھە.

(راستى كابراى شۆفېر لەوبەرى رووبارەكەوھە مالدەكەى بۆ ھەلدام، چاوم لە ترووسكاىى ناو مالدەكەتان نەدەترووكاند، ئەو ترووسكاىىبە نەبوواىە لەوھەدا بوو لەو خوارە و بەم تارىكەى رى لە خۆم ھەلە كەم... ئەوساش رىك دەخزامە نىو رووبارەكە.)

لە سۆنگەى ئەوھى وا لەو رووبارە ترسا بووم باوكى گرىشن قاقا ترقايەوھە.

(نا... ھەق نىبە... نەدەبوو وا سەغلتەت بىت، رووبارەكە شلەتپە، ھەتا

زستانانیش... له پژوانی بهفر و زوقمیشدا ئەم رووبارە ی ئیمه بهقه د ژوروتیک گهرم و خوشه، ئیمه ههموو شهیدای ناوی ئەو رووبارەین.)

گریشن که هیشتا دەستی له نیتو دەستما بوو... هەللی دایه:

(نا... ریچارد... دلنایه نه دهکهوتیته رووبارەکهوه، هەر که له قه مەرکه دابهزیت من تۆم بهدی کرد... یهک ههنگاوی خوارت هه لئایه من بهراکردن له لات بووم.)

ههزم دهکرد له پای ئەو قسهیه سوپاسیکی گریشن بکهه، بهلام کاتیکم زانی رووه ژوروتیکی سهرووتر پینیلیکه کانی بری و بانگی کردم، هه گبه کهم پیش خۆم دا و دوا ی که وتم، چرایهک له پهری هۆله که و له سهر میتزیککی نزم کز دهسووتا... هه لیگرت و بۆ یهکی له ژووهره کانی لای پیتشه وه ملی نا.

بۆ ساتیک وه ستاین و لیکدی راماین... هەر دوو بی دهنگ.

(ریچارد... ناوی ناو ئەم سوراحیه پاکه، هه رچییه کی دیکهت پتویست بوو تکایه پیم بلتی وا بزانه ههموو شتیکم بۆ داناویت... هیچ پتویستییه کم نه بواردوه.)

(چاکه گریشن... دلنیا به... هیچی دیکه م ناوی ئەوه ندهم بهسه که لیهره م و له گه ل تۆدام... هیچ شتیککی دیکه م ناوی)

خیرا نیگایه کی کردم، پاشان چاوه کانی داگرت، ههردوو کمان چه ند چرکه یه کی دیکه ش بی دهنگ وه ستاین... نا له و ئانوساته دا ههردوو کمان نه مانده زانی چی بۆ یه کدی هه لپزین، ویستم پتی بلیم که چه نده شادم که ئیستا وا به یه که وه یین، هه تا گه ر بۆ ته نه ا شه ویکیش بی، به لام زانیم که توزیککی تر هه ر ده بی ئەم رازه ی لا بدرکیتیم، گریشن چاک ده بزانی من به و نیاز هه اتووم.

(ریچارد... چراکهت لا جی دیتیم، له خواره وه... له بهر هه یوانه که چاوه رپیتیم... که ته وا و بوویت زوو وه ر خوارئ)

ئانوسات له بهر چاوم نه ما، بهر له وه ی فریای ئەوه بکهوم چراکه ی بۆ رابگرم تا له سهر پینیلیکه کان جوان بهر پیتی خۆی بیینی... دهستم گه یانده چراکه ئەو له خواره وه بوو.

گه رامه وه ژووهره که م و ده رگام داخسته وه، ده ست و دم و چاوم شۆری، به ناو و سابون تۆزو گه ردی رپگام شۆری، به فلچه یه که ییش خۆلی نیشتووی سه ر جله کانم داته کاند، چه ند خاوتیه کی ده ستکرد به سه ر عه لاگه یه که وه بوون، یه کیکیانم راکیتشا و دم و چا و دهسته کانم پین وشک کرده وه، قژم داهیتا و له ناو جانتاکه دا دۆزیبه وه، پاشان ده رگام کرده وه (گریشن) خۆت بگره هاتم.

ههردووکیان له بهر هه یوانه که چاوه رپیم بوون، که رووه و ده رگاکه ههنگاوم نا باوکی له بهرم ههستا و له نیتوان خۆی و کچه که ی کورسییه کی بۆ دانام، گریشن کورسییه که ی به لای مندا خزاند... تا دهستی بهر باسکم که وت.

باوکی کورسییه که ی وا وه رسوورانده که رووی بکهوتیته من و پاشان لیتی پرسیم: (ریچارد... ده لیتی ئەوه یه که مین جارته روو بکهوتیته ئەم هه ریمه شاخاوییه؟)

(راستی به سه د میلایش نزیک ئەم ناوچه یه نه بوومه ته وه گه وره م... سه باره ت به م ده روو به ره ش دونیا یه کی نا ئاشنایه به من، به لام وا بزانه جه نابیشته به که نار ده ریا که ی لای خۆمان نا ئاشنای... وانیه؟)

گریشن هه للی دایه: (تۆه... به لام باوکم له «نۆرفۆک» ژیاوه... وانیه باوکه؟)

(نزیکه ی سی سال له ویدا ژیاوم)

شتیککی تر ما بوو بیلتی، ههردوو کمان چاوه رپی بووین بیدرکیتنی، گریشن به چرپه وه پیتی وتم: (باوکه وه ستایه... سه باره ت به میکانیکی شه مه نده فەر کارامه و لیزانه... له وه ره شه کانیسی ده ست به کاره)

پاش قه ریری وتی: (به لیتی... من له زۆر هه ریمی جۆراوجۆر ژیاوم، به لام بۆ مانه وه م هه زم لپیره یه...)

یه که م پرسیار که به خه یالندا هات ئەوه بوو که بۆ پتر چه ز به م ناوچه شاخاوییه ده کات، به لام کتوپر ههستم به وه کرد که باوکه و کچه که ی زۆر سه یر بی دهنگ و داماون، ناچار به خامۆشی ههردووکیان منیش رامام.

زۆری پین نه چوو که وته وه قسه، به لام نه ک بۆ من یان بۆ گریشن - ی کچی، به لکو له وه ده چوو له و بهر هه یوانه بۆ که سیککی دیکه رازی دللی بدرکیتنی، که سی چواره م که من نه مده توانی له نیتو تاریکی شه ویکی ئاوادا بیبینم، چاوه رپی بووم، گرژ و بی نۆقره و هه لچوو... چاوه رپتی ئەوه ی رازی په نهان بدرکیتنی.

گریشن چه ند قولانجیککی دیکه کورسییه که ی به لای مندا خزاند، به لام نه رم و له سه رخۆ... پین هه را و خشه خش، هالاوی گه رمی رووباره که به رز ده بۆوه و وه ک به تانیه یه ک له و شه وه ته زیوه دا هه رسیکمانی داده پۆشت.

(دوا ی ئەوه ی دایکی گریشن و هه ر دوو کچه که ی تر به جیتیان هیشته یین... ئەمه ی وت و به سه ر هه ردوو ئەژنۆکانیدا خۆی لار کرده وه... نیگا کانیسی به سه ر رووباره سه وز و پانو پۆره که دا هه لده فرین... به ئاسته م لیتی حالی ده بووین.

(به لئی... که دایکیان نه ما گه رامه وه نیو ئه م چیا و چۆله، نه متوانی له (نورفۆک) بئیمه وه، بگره (بالتیمۆر) بيشم لئی خۆش نه ده هات، له هه موو دونیادا ههر لیتره ئارام و ئاسووده م. هه لبه ت گریشن یادی ده کاته وه، به للام هیچ کامستان ناتوانی له حالی من بگات، من و دایکی ههر لیتره له دایک بووین، نزیکه ی بیست سالیش ده نیو ئه م شاخانه دا پیکه وه ژیاين، له پاش مه رگی لیتره نه مام و دوور که وتمه وه، نه فام بووم... وام ده زانی ده توانم له بیری خۆمی به رمه وه، به للام نه خیر... زۆر هه له و یاغنیش بووم، هه لبه ت هه له بووم... پیاو ناتوانی دایکی مناله کانی له یاد بکات... هه تا گه ر بشزانی جارتیکی دیکه هه رگیز چاوی به چاوی ناکه ویتته وه.

گریشن زیاتر لیم نزیک که وته وه و خۆی به لای مندا خست، له ته نیشته وه نه مده توانی چاو له و لاروومه ته ی بتروو کینم... ئه و لاروومه ته ی تاریکی بیوه چوارچیوه ی، رووباره که ش بئ نرکه و ناله، به للام هالاوی گه رمی دلنیای ده کرم که وا هیشتا به خوړه و هۆ وا له وئ.

باوکی پتر خۆی چه مانده وه تا ههر دوو باسکی له سه ر ئه ژنۆکانی سه ره وتن، له وه ده چوو بیه وئ له وه بری رووباره که وه که سیک بیینی... بلند و به رز له سه ر لوتکه ی چیاکه، دوورتر چاوه کانی هه لیری، ئه و پڕشنگه ی له ده رگا که وه ده رژایه سه ر پوختاری له چاوه کانیدا باقوریق ده ره و شانه وه. ئه و فرمیسکانه ش که به سه ر پومه تییدا ده رژان ورده ئه ستیبه ره په رت ئاسا ده بریسکانه وه، هیشتا گه رم به سه ر ههر دوو ده سته له رزۆکه کانیدا ده بارین تا له وئ ده کوژانه وه.

ئا له م ساته دا، کپ و بئ ده نگ هه ستایه سه ریئ و رووه ده رگا که ملی نا، به ر له وه ی بچیتته ژووره وه بۆ ساتی وه ستا و سیبه ره زه به للاحه که ی من و گریشن -ی داپۆشی، رووم وه رسووړاند و ریک سه بری ئه وم کرد، گه رچی دیار نه ما، به للام من چاوم له تارما بییه که ی ههر نه ترووکاند.

گریشن پتر لیم نزیک بۆوه، په نجه کانی داچه قانده نیو له بی ده ستم و روومه تی له شانم هه لده سوو وه ک بلتی شتیکی پیته بئ و ئه م بیه وئ به روومه ت بیمالی، تریه ی هه نگاوه کانی باوکی به ئاسه تم ده هاتنه به رگوئ، دواچار نه مان. له شوینی کدا و له و خواره و به که ناری رووباره که وه قریشکه ی شه مه نده فه ریکی تیژوه دۆله که ی پڕ کرد، زرم و کوت... زریکه ی خامۆشی ئه و شه وه ی ده ره وانده وه جاروبار لیتره و له وئ په نجه ره ی رووناکی ده خسته نیو تاریکایی و پڕشنگی به سه ر رووباره سه وز و به ریلاره که دا ده پڕژاند... چۆن ئه ستیبه ره کانی قوتبی باکوور، هاره و سه دای ئاسنینانه ی هه بکه لی

پۆلایینی به رووی چیا به رزه کانه وه چ گرمه و گه واله یه ک بوو.

گریشن به هه ردوو ده ست توند ده سته کانی ده گوشی... بگره تا سه ر په نجه کانیشی ده له رزین.

(ریچارد بۆ هاتیت بمیینی؟)

دهنگی تیکه له به سه دا و نالینی ئاسنینانه ی شه مه نده فه ره که بوو که ئه و حه له له وه ده چوو دوور که وتییتته وه.

وام مه زه نده ده کرد که سه بری سه روسیما م بکا، به للام که سه بریم کرد، بی نیم دوور ده یروانی... رووه و قوولایی دۆله که... خوارتر تا ئه وه بری ئاوی گه رمی رووباره که. ئه م ده یزانی بۆ هاتووم به للام حه زیشی نه ده کرد پیتی بلیم و ئه و هۆیه بدرکینم وه لی هه نووکه تیئاگه م بۆ هاتووم بیینم.

من گریشن -م خۆش ده ویست له هه موو که س پتر ده مزانی که من ئه وم گه ره که و ئاره زووی ده که م به للام نه مده توانی پیتی بلیم خۆش ده وئ، به تاییه تی دوا ی ئه وه ی که باوکی ئاوا له عیشق و ئه وین دوا، دوا ی ئه وه ی به م ته رجه باسی دایکی گریشن -ی بۆ کردین... ئه میستا ته واوی په شیمانم که هاتووم.

من ده مزانی گریشن به رۆح و به گیان هی منه و ئاماده یه خۆی به قوربانم کا، چونکی خۆشی ده ویستم، به للام من... له بری ئه و هه موو خۆشه ویستییه هیچم نه بوو پیتی بیه خشم، چه نده شوخ و نازداریش بوو، پڕ به دل ئاره زووم ده کرد... ئه و دیان زووتر... به ر له م ساته وه خته، ئیستا که ده مزانی که ناتوانم وه ک جاربان بیری لئ بکه مه وه... وه ک ئه و ساته ی که به رپۆه بووم و به ر له م دانیشته.

(ریچارد... نه ت وت بۆچی هاتیت؟)

(بۆچی...؟)

(ئا... ریچارد... بۆچی؟)

چاوه کانم داخستن، ئه وه ی هاته وه به ر دیده ی چاوانم جریوه جریوی ئه ستیبه ره کانی سه ر ئاسمانی دۆله که بوو، گه رمی رووباره که ی ژیره وه مان، یاری په نجه کانی له سه ر باسکم.

(ریچارد... تکات لئ ده که م پیم بلئ: بۆ هاتیت؟)

(نازانم بۆ هاتووم گریشن.)

(ریچارد گه ر به قه د من خۆشه ویستی له دلئا هه بوایه... چاک ده تزانی بۆ هاتووی)

په نجه کانی له نیو ده ستما ده له رزین ده مزانی منی خۆش ده وئ، ههر له سه ره تا وه هیچ

گومانتيك له عيشقى ئەو نەبوو... گريشن خۇشى دەويستم.

(رەنگە نەھاتەن باشتر بويايە... گريشن من نەدەبوو بېم، هاتنم ھەلە بو، دەبووايە لە تۆۋە دوور بېم)

(بەلام تۆ بۆ تەنھا شەۋپىك هاتوويت... رېچاردا... بەياني زوو جېم دەھېلى... ناكريى بۆ ۋەختىكى ئاۋا كورت پەشيمان بوويت... بلتى رېچاردا... پەشيمانيت؟)

(گريشن... من لەۋە پەشيمان نېم كە لېرەم، بەلام نەدەبوو بېم، خۇشم نازانم چ دەكەم و مەبەستم چىيە، من ھېچ ھەقتىك نېيە بېمە ئېرە ئەو كەسانەى يەكدىيان خۇش دەۋى... ھەر تەنھا ئەوانە...)

(بەلام ھېچ نەبى تۆزىك منت خۇش دەۋى... بلتى ۋا نېيە... ھا رېچاردا...؟ رەنگە بەقەد ئەۋەى من تۆم دەۋى تۆمنت نەۋى، بەلام ناكريى نكولى لەۋە بىكەيت كە تەنھا كەمىك منت خۇش نەۋى، ھېچ نەبى ئەۋسا كە جېم دېلى ھەست بەۋە دەكەم تۆزى ئاسوودەترم... ھا رېچاردا...؟)

بەلپوھ لەرزوھ پېم وت: (نازانم)

(رېچاردا... تكات لى دەكەم)

توندتر دەستەكانىم گوشى، كتوپر بۆ تاۋىك حالەتتىكى سەير داىگرتەم خېرا ھەموو ھەست و نەست و بوونى داگرتەم... لە دلى دام، ۋەك بلتى قسەكانى باوكى كە تۆزىك لەمەۋبەر دركاندى ئېستا لەبەر دل و دېدەمدا روونتر دەرکەۋتن، لەمەۋبەر قەت نەمدەزانى خۇشەۋىستى ۋا ھەبېت... ئەو خۇشەۋىستىيەى باوكى لىتى دەدوا و من لەۋ پروايدە بووم كە پياۋان قەت ناتوانن ئافرەتبان خۇش بوئ بەھەمان ئەو گور و تېنەى كە ئافرەتتىك پىاۋىكى پى خۇش دەۋى، بەلام ھەنوۋكە تىگەيشتم كە ھېچ جىاۋازىبەكى ئەۋتۆى نېيە.

ھەردوۋ بېدەنگ دانىشتىبوۋىن، دەست لەناۋ دەست... زۆرى پى چوۋ نېۋەشەۋىشمان رەت كەرد، چۈنكە چراكانى بەرى دۆلەكەش كوزاۋوونەۋە... بەلام سەبارەت بەھەردوۋكەمان كات ھېچ بايەختىكى نەماۋو.

زۆر بەناسكى پېمەۋە نووسا، دەپروانىيە سەروسىمام، ھېشتا روومەتېشى بەشامەۋە گېر كەردبوو ۋەك ھەر ئافرەتتىك كە تا ئەبەد شەيداي پىاۋىك بى ناۋاھى دەمزانى ھى خۆمە و بۆ منە، بەلام ھەر ئەۋسا تىگەيشتم كە من قەت زاتى ئەۋە ناكەم خۆم بىخەمە دەرباي پىر گېزىنەى خۇشەۋىستى ئەمەۋە... لە نەزەر من ئەۋەيان سەركېشى بو،

سەرەراى ئەۋەش گەيشتمە ئەۋ قەناعەتەى كە من ھەرگېز بار تەقاي ئەۋ خۇشەۋىستىم لە لا نەبوۋە... بەۋ زەخمەى كە ئەۋ منى ۋىستوۋە... بەھەمان زەخم من ئەۋم ۋا نەۋىستوۋە، كە ھاتىشم قەت شتى ۋام بەخەيالدا نەدەھات. من ئەۋ ھەموو رېگەيەم بىرى تا بۆ چەند سەعاتتىك بېگرمە باۋەش و پاشان لەبېر خۆمى بەرمەۋە... گەر بىكرى ھەتا ھەتا يە.

كە ۋەختى ئەۋە ھات بېچىنە ژوورەۋە، ھەستامە سەر پىن و باسك تېۋەئالاند، كە دەستەم بەرى كەوت ئەم لەرزى، بەلام كە بەرم نەدا پىتر خۆى پىنە نووساندم، تەۋاۋى ھەستەم بەلېدانى دلى دەكرد... زرم و كوت و تىرەى دەھات، ۋەك بلتى تاۋ دواى تاۋ كەسىك لە دلى گريشن - ھەۋ لەنېۋ قەفەزى سېنەيەۋە رووۋە دلى من سنگىك دابكوتى.

پاشان وتى - (رېچاردا... بەر لەۋەى بېرۆت ماچم كە)

رووۋە دەرگاگە غارى دا، بۆ پىشۋازىم كەردىيەۋە، لامپاي سەر مېزەكەى ھەلگرت و پىشەم كەوت، رووۋە ژوورەكەى سەرەۋە مىلى نا، لەبەر دەرگاي ژوورەكەمدا چاۋەرى بو تا منىش چىرايەكەى ئەۋ داگىرسىتم... پاشان چىرايەى خۆمى دامەۋە.

دەم ھەلپىنەۋە: (شەۋت باش... گريشن)

(شەۋت باش رېچاردا...)

فستېلەى چىراكەم بۆ داگرت نەبا دوۋكەل بىكات، پاشان بەنېۋ ھۆلەكە و رووۋە ژوورەكەى ھەنگاۋى نا.

(رېچاردا... بەياني لە ۋەختى خۆيدا بانگت دەكەم تا فرىاي شەمەندەفەرەكە بىكەۋىت)

(باشە گريشن... مەھىلە لە خەۋدا بېنمەۋە... چۈنكە كاترېمىر ھەوت و نېۋ ۋىستىگەكە جى دەھىلى)

(مەترسە... زووتر ۋەئاگات دېنم)

دەرگاي لەسەر خۆى داخست، منىش رووۋە ژوورەكەم چووم و دەرگام لەسەر خۆم داخست، بەشېتەيى جەلەكانى بەرم داكەند، فووم لە چىراكە كەرد و خۆم بەردايەۋە سەر پىخەفەكەم، بىن ئۆقرە و نارەھەت پاكشام، چاك دەمزانى كە خەۋم لى ناكەۋى، ھەر لەناۋ پىخەفەكەدا خۆم كىل كەردەۋە و جگەرەم بەجگەرە دادەگىرساند، بەۋدېۋ تەلى پىشت پەنجەرەكە دوۋكەلم بەبادا دەدا، مالىش كپ و خامۆش، جارىبار ۋام ھەست

دهکرد که گویم له خشپه و دهنکه... دهنکی جوړه جوړه یه کی کپ و خنکاو که بهراره و ده کهدا و له ژورره که ی گریشن - هوه بیتنه بهرگویم... ولې ته و اویش دلنیا نه بووم. نازانم چندی پی چوو که ههر ناوا له رڅی پیخه فی خومدا چه قیووم، بهر دوا میش له خه یالی گریشندا بووم، کتوپر هه ستامه وه سهر پی، دهرگام کرده وه و پوهه و راره وه که غارم دا، دهرگای ژورره که ی گریشن داخرا بوو، بهلام من دهمزانی که کلیل نه دراوه، پی خشپه و له سهرخو دهرگامه بادا، لوله ی تهنک و باریکی پرشنگیک له و که لینه وه رڅا، پتیوستی نه دهرکرد له وه پتر دهرگامه بکه موه، چونکه به چهنده ههنگاو یک له و دیو دهرگامه وه گریشن - م بینی که نه گهر باله کانم بوی بگردایه ته وه دهمسته کانم دهیگه یشتنی، بو تاوی چوانم داخست، بیرم له حالی گریشن کرده وه... ههروهک چون بهدریژی سهره ی نه و رڅم بو تاویک له بهر دیده ی خه یالمد لا نه چوه... ههر له و پوه تا نیره.

گریشن گوئی له ته قه ی دهرگامه نه بوو که کردم هوه، نه شیده زانی له وئی و دستاوم، چرای سهر میتزه که گش دهمسوتا.

چاوه ری نه بووم و هئاگا پی، وای بو چووم که نیستا له نیو پیخه فه که یدا پاکشابن، له سهر نیمده ریک و له تهک پیخه فه که یدا کرڅکه ی کردبوو، سهری خستبووه سهر ههر دوو باسکی و نازای جهسته ی به دهم قو لپی گریانه وه راده ته کی.

یهک قه فی به قدر دیله یه کی شینی کال قژی به سهر سهریبه وه به سستبوو... سهر به ستانه به سهر شان و ملیدا په خش و بلاو بوو، کراسی شه ویشی ناو ریشمیکی سپی، دامینیشی نه خشین به قیراجیکی ناسک، به دهروری گهر ندیدا یه خه ی ئوه داری کرایوه. نهوسا که بهو حاله وه دیم دهمزانی چهنده شوخه، ههر چهنده له بهر دیده ی من هه میشه دلگیر بووه، ههر گیز له گریشن شوخترم نه دیوه.

تا نهو حه له ش نه دیده زانی من وام له بهر دهرگامه، گوئی له تریه ی ههنگاوه کانیشم نه بوو، له ته نیشت پیخه فه که یدا باسکه کانی له ههر دوو کلاوه ی ئه ژنوی وهریتابوو... به کول دهرگیا.

سهره تا که دهرگامه کرده وه خویشم نه مده زانی به نیازی چیم، بهلام نه میستا که له ژورره که ی خویدا دیم، سهر له سهر ئه ژنوی و له تهک پیخه فه که ی وهک بلتی له نوژندا پی، پی ناگا له وه ی من سهری ده که م و گویم له هه نسک و کسپه ی دلپه تی، تا له و کاته دا دلنیا بووم له وه ی که ههر گیز که سیکی دیکه وهک نه و نابین به خولیا و خهم، تا نه و حه له نه مده زانی، بهلام بو چهنده ساتیک نه و حه قه ته له دل و دهر و غندا دره و شایه وه...

حقیقه تی نه وه ی که من به راستی نه و کچهم خویش ده وئی.

پی خشپه و هیدی دهرگامه داخسته وه و چوم هوه ژورره که ی خوم، کورسیبه کم راکیشا و له بهر په نجه ره که دا لپی دانیشتم و چاوه پتی گزنگی به یانی بووم، له په نجه ره که وه پوهه قوولایی دژله که دهمروانی، دژلی رووباری گهرم له باوهش که چاوه کانم به تاریکی راهات ههستم ده کرد تا دی نزیک و نزیکتر ده موه... و نزیک که ده توانم بچمه دهره وه و ههر دوو دستم له ناوی رووباره گهرمه که نقوم کم.

درهنگی شه و نزیک بهر به بیان وام هاته بهر گوئی که یه کیک له ژورره که ی گریشندا به هیواشی و له سهرخو دیت و ده چن وهک بلتی له مابه یی ههر دوو په نجه ره که دا پیاسه بکات، پاشان دلنیا بووم و له هوله که و دوا جاریش نه وه تا له بهر دهرگای ژورره که م.

که خوژ له سهر تر و پکی چیاکان گزنگی دا هه ستام و خوم گوئی، پاشان ههستم کرد گریشن ژورره که ی خوی جی هیشته و به پیلیکه که دا غل بووه، زانیم به په له یه نانی به یانیم بو ناماده کا بهر له وه ی به گه یشتنی شه مهنده فهره که ته نگه تاو بم، قه ی ری چاوه ری بووم، دوا ی چاره که سه عاتیک سهرکه وته وه، به نهرمی له دهرگای ژورره که می دا و چهنده جاریکیش بانگی کردم.

به قه له مبارزیک گه یشتنه دهرگامه و کردم هوه... روو به پرو... به خه یالی خوی دهبوایه من هیشته له گهرمه ی خه ودا بم... که له ناو دهرگامه بینیمی ته یار و ناماده م کولی سهرسام بوو، بو ساته وختیک له حه یبه تا ده می به سترا.

ههر دوو ده ستیم گرت و پیتم وت: (گریشن... په له ت نه پی له وه ی زوو وده دم نیی - نه م به یانیبه ش ناگه ریتمه وه - من خویشم نازانم دویتن شه و بو وام کرد... هه نوو که من چاک له وه حالی بووم که من تووم خویش ده وئی...)

(بهلام... ریچاره... تو شه وئی وت...)

(ده زانم شه وئی وتم: من به یانی زوو ده گه ریتمه وه، گریشن... بهس خویشم نه مده زانی چی ده لیم، من تازه نارو م هوه تا تو ش له گه ل خومدا نه به موه، با نانه که بخوم نهوسا چیم له دلدا یه هلی دهر ژنیم، بهلام پیش هه مسو شتیک پر به دل حه ز ده که م ری رووباره که م پیشان بده ی، ههر نیستا دهمه وئی خوم بچم ههر دوو دهسته کانم بخمه نیو ناوی رووباره که تا بزنام تا چ حه د و سه دیک گهرمه!)

کالدویل: خاوه نی رومانی (بره زه یبه که ی خودا، کچه ری، گرفتیک له گه لاویژدا... هتد) وهک نووسه ریکی ناوداری نه مریکی له تهک (شتاینیگ و هیمنگوی) هاوتایه و شان له

ناوهرۆك

5 دانیشتن
8 خاتوو هیبرمیت
17 لاشهكان
22 دیکران-ی خزمم که ره وانیهیژه
30 بیته وهری
37 گه رانه وه
59 پرته پرتکه ر
63 کوشتنی فیلیتک
74 هاپیتنی
80 جهنگ
86 قومارچییه کی دهستبلاو
90 گه نجه نازاکه ی سهر جۆلانه که
99 له نیوان یازده و دوودا
105 پیسانۆ
109 دایک
115 شار... گوند
117 رووباری گهرم

شانیمان دهدا، بۆ ئەم نووسەرە ئەمریکای باشوور بەو ژیانە ڕهنگاوریەنگ و پڕ ههرایهی خۆی ئیلهام بهخشی بوو، ئەمەیان وای کرد نووسینهکانی ههوا و مۆزکی تایبەت بهخۆیان ههبن، جیا له نووسهرانی دیکه، ئەمیش وهک (شپروود ئەندرسن) کهوته دوای ڕیپازی - ناچرالیزم - که دهکا وردبوونهوه له ژیان، وردبوونهوهیهکی زانستییهانه و بێ داپۆشینی ئاکار و شته ههره پیس و ناشیرینهکانی، له پال پرواهیتانی بهئەدهبی خۆمالتی، له سالی (۱۹۰۳)دا و له - جۆرجیا - له دایک بوو، لهویدا باوکی قهشه بوو... له دانیشگای فرچینیا و پینسلفانیا دا خۆتندی، ماوهیهک له ئەمریکای ناوهراستدا بووه قاچاغچی چهک، سهراو و دهراوی زۆری بینی و لهوهوه فیزی دهرسی گهوهری ژیان بوو، ماوهیهک یاریزانی تۆپی پێ، لۆکه چین، راپۆرت نووسین، خزمهتگوزاری شانۆ، جگه له نووسین بۆ تهلهفزیۆن و سینهما، ماوهیهک بوو به په یامنیتری جهنگ له گۆفاری ژیان و C. B. S

سهرچاوه:

Famous Writers, New - york, page: 123-132